

੧੯੮੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਮਾਹਿਬ ਪ੍ਰਯਾਇ

ਵਕਤਾ:
ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਖਾਲਸਾ
ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ

ਲੇਖਕ :
ਗਿਆਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
‘ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ’

ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

Introduction

This PDF contains the handwritten notes of Giani Pritam Singh Ji while he was studying under the tutelage of Sant Giani Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindranwale. This PDF contains notes of arth (meaning of Gurbani) written during the katha of Sri Jaap Ji Sahib. This was written by Giani Pritam Singh Ji in 1962, at the start of the Katha of Sri Dasam Granth Sahib Ji by Sant Giani Gurbachan Singh Ji Bhindranwale in Pind Vadda Rajoana. It is a wealth of spiritual knowledge, so please read it yourself and share with others. For more books, audio and video of Giani Pritam Singh Ji and Damdami Taksal visit our facebook page:

www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari

(१८)

ਕਾਨੂੰਹ

14-

ਦਾਸਗਿ ਦਾਸ

ਗਿਆਨੀ ਥੀਤਮ ਜਿਵੇ

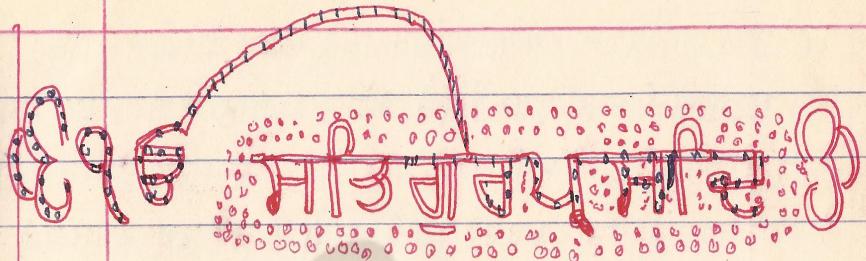
ਲਿਆਰੀ ਜਬ ਭਿੜਾ

ਨੂੰ - ਇਸ ਕਾਨੂੰਹ ਵਿੱਚ - 1 - ਜਾਪੁਣਾਗ, ਕੁਝੀ ਗਗ,
ਕੁਝੀ, ਤਿਲੀਗ ਰੁਗਤ ਬਾਛੀ, ਸੂਨੀ ਰੁਗਤ ਕੁਝੀ ਬਾਹੁ । 28

ਮੂਹੀ ਗਗ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਦੂਦ ਤੁੱਕ, ਲੂਹੇ
ਲੂਹੇ ਮੈਪੂਰ੍ਹੇ, ਗੁੜੇ ਰੀਫੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਟੋਪਾਰ ਵੇਖੇ
ਮੁਖਦਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: 90 ॥

(2)

(3)

ਅਖ ਮਾਧ ਸਾਹਿਬ ਧ ਜਾਇਲ ਬਾਤ

ਉਥਾਨ ਕਾ : ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੰਕਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਿਰਾਚ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਵਿਚ ਕਾਇਰ ਤਾਈ ਸੇਟਵੁ ਵਾਸਤੇ ੧੧ ਪਵਿੰਡੀਸਾਈ ਨੂੰ ਭਾਲਸਾ ਪੰਚ ਸਾਹਿਮਾ ਪੰਜ
ਪਿਆਰੇ ਕੁਝੂ ਤੇ ਆਖਿਰ ਦਾ ਬਾਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਕਾਇਆ,
ਉਥੂਡੀ ਪੰਜਾਂ ਤੋਂ ਗਾਲਾਧ ਫਿਲਾ ਆਖਿਆ ਆਖਿਆ, ਰਹਿਤ ਸਹਿਤ ਜੱਹਿ ਪਾਂਡੀ ਸਿਲੇ ਮਮ੍ਸਾ
ਤਹਿਜਾਨੇ ਵਿਚ, ਜਿਥੋਂ ਸਹਿ ਸੌਰੂ ਵਾਸਾ ਆਦਿਕ, ਤੱਵੇਂ ਪੰਜ ਮੁਕੂਤ ਉਠਵੇ ਯੰਤੇ
ਗਏ, ਕਿ ਆਜੀਵੁਲ ਗਏ ਗੱਢੀ, ਸਮੇਂ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਾਰੂ ਵੀ ਆਖਿਰ ਦੀ ਵਾਤ
ਬਖਸ਼ੇ, ਮਹਾਂਗੁਰ ਜੀ ਕਿਵਾਂ ਹੁਣ ਆਖਿਰ ਦਾ ਬੂਨਗਾ ਲੁਕਾ ਵੱਡਾ ਹਾਂ ਗੇ, ਜੋ ਹੜ੍ਹ ਬੁਜੀ
ਛੁੱਕੇ, ਤੱਵੇਂ ਇਕੇ ਬਾਟੇ ਵਿਚ ੨੦ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਰ ਧਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ
ਤਿੰਨ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਆਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਵੀ ਸਾਮਲ ਸਨ, ਆਖਿਰ ਛੁੱਕੇ ਵਾਤ,
ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ ਤੇ ਬਾਰੀ ਦੀਵਾਗ ਜਿਆਂ, ਸਭ ਭਾਲਸਾ ਦੀਵਾਗ ਵਿਚ ਆ ਸਚਿ
ਆ, ਤੱਵੇਂ ਅੱਖੀ ਸਿੰਘਾਂ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ, ਤੇ ਪੰਜ ਮੁਕੂਤ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ,
ਟਰਿਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਦੀਜ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਫੁਟ ਸਿੰਘ ਜੀ, ॥ ਜਹਾਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਹਰ ਸਿੰਘ

ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਆਖਿਕ ੧੫ ਮੁਖੀ ਸਿੰਘਾਂ ਹੋ ਜੇਤੇ ਭੇਟਾ ਬੇਟਾ ਦੀ ਬੀਤੀ ਕਿਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸਾਂਗ ਰਾਜੀ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੰਘੁ ਦਾ ਬਾਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਿਆ
ਦੁਜੀ ਬਾਈ ਸ੍ਰੀ ਜਾਣ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਯਾਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕਿਥੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਤੇ ਉਚਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਸਤ ਰਸਮ ਵੈਖੇ
ਤੇ ਮੁਕੂਰ ਪਰਥਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਸਪਤਸਿੰਘ ਸੰਭਿਤ ਹੈ ਤਹਾਂ, ਜਿਸ ਜਗ ਤੁਹਾਰੇ ਅਧਿਕ
ਉਪਸਿੰਘ ਸਾਧੀ॥ ਸਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾਲਕਾ ਆਨਾਦੀ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਤਪਸਿੰਘ ਕੁਝੋ॥
ਹੈ ਤੇ ਏਕ ਹੁਧ ਹੈ ਗੰਗੇ॥ ਜਿਥਾਂ ਤਵੇਂ ਆਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਹੈ ਧਾਰ ਕਾ
ਲਾਹਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਭੇ-
ਚੁਕ ਕਾਈ ਉਚਾਡੀ ਹੈ ਏਕ ਤਕਾਂ ਆਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਧ ਸਾਹਿਬ ਉਚਾ-
ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਖ ਸ੍ਰੀ ਅਨੌਦਿਧ ਪੁਰਖ ਉਚਾਰੇ ਹਨ ਤੇ ਬਾਵੀ
ਦਸਮ ਬਾਈ ਦੇ ਆਖ ਸ੍ਰੀ ਹੜ੍ਹੂਰ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਨੌਦਿਧੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਹੜ੍ਹੀ ਗੁਰੂ
ਤੇ ਪੁਰਵਾਂ ਗਿਆਨੀ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬੱਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤਾਹਿਨਾਂ ਦੇ ਖਿਖਿਆ ਹੈਂ ਕਿਵੇਂ ਕਾਸੀ
ਤੇ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਪੰਡਤ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਜਾਰਾ ਆਵਿਨ ਸਾਹਿਆ ਤੇ ਕਰੇ ਦੀਵਾਨ ਹਿੱਚ ਬੇਟਾ ਜੀ
ਕੀਤੀ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਸਾਂਗ ਰਸੀ ਕਾਈ ਬਹੁਤ ਉਚਾਰਨ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ ਤੁਸੀਕਿਤ-
ਰਸੀ ਕਾਈ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਬੀਤਰ ਅਛਾਲੀ
ਉਚਾਰਕੀ ਕੀਤੀ॥

ਗ੍ਰਾਹ ਦੇ ੧੯੧ ਕੁੰਨਾ ਜੀ ਜਾਂਨ ਕੇ ਬੇਚੇ ੧੦ ਰੁਪਾਂ (੪) ਦੱਖਾ ਜਾਂਦੇ, ਗੁਰੂ ਬਲਾਮਾ, ਚੰਦਰ, ਚੰਗੀ
ਤੁਹਾਂ, ਤੁਹਾਂਦੀ, ਤੁਹਾਂਥਾਤ, ਸਾਹਿਬ, ਸਾਹਿਬੀ, ਤੁਹਾਂਲਾ (ਗੁਰੂ ਰੂਪੀ)
ਬਣਾਵਿਦਾਗ ਗ੍ਰਾਹ ਦੀ (ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ) ਆਮ ਹੈ।

੨. **ਉਬਾਨਕ:** ਇਕ ਸਮੇਂ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਰਨ ਤਿਆਰ ਪੁਰਨ ਮਾਮਲਾ
ਦੇ ਚੰਦ੍ਰਾਂ ਵੱਡੇ ਪੜਾਂ ਰਾਂ ਰੱਤਾਂ ਜਕੜ ਸਿਆਸਤ ਪੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਰੇ ਦਿਸ਼ਾਤ ਵੱਡੇ ਥੇ, ਸ੍ਰੀ
ਬੁਨੁਸਿਆ ਉਡਗਠ ਪ੍ਰਵਾਰਤ ਆਵਿੰਦ ਜਾਂ ਜੁਤ ਬੁਸੀ ਪੁਸ਼ਪੁ ਰੱਤਾਂ ਤੁਲਾ ਤੁਲਾ ਪੱਧਰੇ
ਜੇ ਦੁਰਤਾ ਦੇ ਤੁਖਸਾ। ਧਮਾਂਤੀਜ ਕਰਦੇ ਆਵੰਦ ਸਹਿਤ ਆਸਥਿਤ, ਚਿਰਕਾਤ ਥੇ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਵੇਂ ਅਨੰਦ ਯੂਤ ਦੇ ਕਿ ਪੁਰਸਥ ਸੁਸਾਹ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਕਰੀ। ਹੈ ਗੁਰੂ
ਨਾਂਗ ਰਾਜ ਕਿਆ ਜੀ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਚੱਕ੍ਹ ਅਤੇ ਤੁਸੰਤਰੇ ਤਾਰਠੇ ਯੋਗ, ਇਹ ਸੰਸਾਰ
ਚਨਾ ਮਰਨ ਦਾ ਅਹਾਰ ਹੁਧ ਆਵਿੰਦ ਤੁਲਾ ਸੀਲ ਚੱਕ੍ਹ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਉਧਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦੇ
ਕਰੇ॥ ਤਬ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਾਂਗ ਰਾਜ ਜੀ ਸਿੰਘ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਹੁਧੇ ਅਖੀ ਬਚਨ ਹਰਿਗਿਰ
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਚੱਕ੍ਹ ਦੀ ਨਹਿਰੀ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥ ਗੁਰੂ ਪੁਖਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਹਨ॥ ਬੁਝ ਮਿਹਿਆ ਤੁਧੀ
ਉਤਪਤੀ॥ ਨਾਮ ਪਾਨੁ ਆਤਮਕ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਉਧਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਪਰਮ
ਸਿਧਾਂ ਜਿਸ ਕਿਥਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਵੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਬੁਝ ਆਰਥ ਮੰਨ੍ਹ
ਕਰਿਨ ਸਿੰਦੇ ਹੋਵੇ ਨਹਿਤ॥ ਅੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਂ ਤੇਵਿਗਾਰਾਂ, ਅੜ੍ਹ ਸਮਝਾਵੁਣੁ ਤੇ ਰਿਹੇ ਹਨ॥
ਪਾਰਨਾਂ ਤੇ ਜੀਵਾ ਅੜ੍ਹ ਤੇਵਿਗਾਰਨਾ, ਅੜ੍ਹ ਜੇਕ ਦੇਹੋਂ ਤਿਆਗੇ ਹਨ। ਤਬ ਬੁਝੇ
ਅੜ੍ਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਵੇ ਸੁਧੁ ਹਿੱਥੇ ਯੀਤ ਹੁਵੇ ਹਨ॥ ਇਸ ਦਾ ਸੁਕਾਵ ਜੇ ਸਾਰਥ
ਬੁਚਨ ਬੈਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ, ਵੱਖਾਵਸ ਸਾਂਗ ਵੱਖਾਵ ਵੱਖਾਵ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤ ਕਹੇ ਹੋਵੇ॥
(ਪ੍ਰਦਾਨ ਸਾਹਿਬ) ਹੈਂਡਿਗ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਹਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਗਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਹੜਤਹਿ॥
(ਜਾਪੁ) ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥ ਛਪਯਾਹੈ ਤੂ ਪਸਾਰਿ॥ ੧- ਜੇ ਇਵੇਂ ਇਕ ਹੈਵਾਨਿ-
ਗੁਰੂ ਅਛੂਟ ਸਾਡੁ ਅਖੂਟ ਹੈ॥ ੮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਾਹੁਪ ਹੈ॥ ਸਤਿ ਨਾਸੰਤੇ ਗਿਤ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਛੁਹਾ ਹੈ॥

ਤ ਪਰਾਸ਼ਵ ਹੈ॥ ਸਾਗਰ ਵਜਸਟੀ ਭੇਦ ਸੇ ਤੌਜਸ ਨਾਮ ਜੀਵ ਸੁਧਰ ਅਵਸ਼ਾਸਾ ਦਾ ਆ-
ਹਿਆਤੀ ਤੋਂ ਸਾਸ਼ਟੀ ਭੇਦ ਸੇ ਸੁਖਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਵਾਪਰਾਸ਼ਵ ਹੈ - ਹਿਰਨ ਗਰਬਦ ਅਵਸਾਨੀ
ਹੈ - ਹਿਰਨ ਗਰਬ ਅਵਿਦ ਤੌਜਸ ਨਾਮ ਜੀਵ ਵਾਹਕ ਹੈ ਉਹ ਵਾਰ ਸੁਧਰ ਹੈ ਇਸ ਮੌਲੀ॥੧॥
ਗਰਜਾ ਜਿਥੇ ਲੋਚ ਬਾਹ ਪਗਰ ਸਹੂਰ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਵਜਸਟੀ ਭੇਦ ਸੇ ਹਿਆਤੀ ਤਾਸੇ ਜੀਵ ਆਵਿਆ-
ਨੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਆਵਿਆਨੀ ਵੈਰਾਟ ਵੈਖਿਆਤ ਸੁਧਰ ਹੈ॥ ਸਕਾਰ ਪ੍ਰਗਯਾ ਰਾਮ
ਜੀਵ ਸਭ ਪੱਤੇ ਦੀਸ਼ ਸਰਬਦਾ - ਈਸਰ ਅਵਿਨ ਏਗਯਾ ਦਾ ਵਾਹੁ ਵੇਂ ਉਹਵਾਕ
ਸੁਧਰ ਹੈ॥ ਅਰਧ ਬਿਧੂ॥ ਅਰਧ - ਅਧੇ ਬੁਗ ਦਾ ਬਿਨੂ ਘਰਾਸ਼ਵ ਹੈ ਜੋ॥ ੫੨ = ੧੦ ਬਿਧੂ
ਸੁਧਰ ਹੈ ਅਠੰਕਾਰ॥ ੧੫ ਇਤਾਂ ਵੇਂ ਵਿਛੇ ੧੪ ਵੇਂਵੇਂ ਪੁਰਵੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਵਾਹੁ ਹੈ, ਅਰਧ ਦਾ ਧਨ-
ਗੁਣ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵਾਹੁ ਕਵਹੈ (ਵਾ) ਪੁਰਖ ਪਿਛੀ ਅਹੀਤੂ ਬਿਕਾਰ ਪੰਜ ਤੁ ਜਾਤੀ ਸ-
ਥੁਲ ਤੁ - ਇਸਾਂ ਬੈਨਿਰ ਲੈ ਕਰਕੇ ਲਖ ਬਾਗ ਜਾਂਤਿ ਰਕਨਾ॥ ਸਾਤੀ॥ ਇਦੀ ਕਾਲ ਆਵਾ-
ਧੁ ਸੁਧਰੀ ਸੁਧਰੀ ਸਾਵਿਆਨੀ ਵਿਚ ਸੁਧਰੀ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਵਸ਼ਿਸ਼ਟੀ
ਸਾਡੀ ਗੁਰ ਸੁਧਰਾਅਪੈਂ॥ ਗੁ॥ ਆਵਿਆਨ ਬੁਧ ਆਗੇ ਰੂਪੀ ਹੈ ਉਹ ਕਰਕੇ। ਰ॥ ਪ੍ਰਵਸ਼ ਨਾਮਾਗ
ਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਜਸਾਂ ਗੀ, ਤਾ ਨਾਮ ਆਵਿਆਨ ਅਨਿਤ (ਵਾ) ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਗਸ਼ੀ ਜੀ
ਕਿਗਿਤੁ) ਵਾਹੁ ਹੈ (ਵਾ) - ਸੁਹੂਰ ਹੈ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਨੀ : ਗੁਰ - ਗਿਰੀਪਾਲੁ ਤੋਂ ਅਨੇਥ =
ਬਾਣੀ ਹੁਧਰੀ॥ ਗੁਰਾਨੀ ਅਨੇਕ ਬੁਧ ਜੋ ਪਾਰ ਬੁਹਾਰੀ (ਵਾ) ਸੁਹੂਰੁ ਪਰੇ ਹੈ (ਵਾ) ਪ੍ਰਗ-
ਦਨ॥ ਨਾਮ ਮੰਦੂ ਵਾ) ਮੰਦੂ ਜੋ ਅਪਸਟਾਨ ਹੁਧਰੀ (ਵਾ) ਪ੍ਰਿਧਾਣੁ ਪੰਜ ਹੁਧਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ॥
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਭੇਦ ਕਰੋ - ਅਕਾਲ ਬੁਧ ਵਾ ਆਰਥੀ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਵਾਹਿ-
ਗੁਰ ਸੰਤੂਰੀ ਜਗਦਾ ਵੈਉਸ ਜੀਵੀ ਹੈ ਅਕਾਲ ਯੁਰਮ ਦੀ ਸਾਦਾ ਸਦਾ ਹੁਤੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਵਾਹਿ-

ਧਸਾਦਿ ਅਨੰਦ ਸੁਧਰੀ॥ ਗਾਬਵਾ : - ਬੁਰ ਅਗਿਆਨੂ ਹੁਰ ਕਰਵੇ॥ ਰੂ॥ ਗਿਆਨੂ ਹੈ
ਪਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਬੁਰਖਸਾਨੀ ਗੁਭਾਂ ਦੀ ਬਿਧਾ ਕਰਵੇ ਆਸਾ ਹਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਲਦਾ ਹੈ॥
ਆਹਿ ਸਾਚੁ - ਦੀ ਸਾਚੁ - ਹੁਤ ਬੁਧਿਖੁ ਹੁਰਤਮਾਨ ਸਾਡੇ ਅਧਵਾਲ ਹਿਰ ਸੁਧਰ ਸੁਧਰੀ॥
(੧) ਦੇਖਾ ਸੈਵੀ ਕਰਕਿ ਬਾਧਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਉਝਾ ਉਗੀਕਾਰ ਪਾਸ ਕਰਾਇਆ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾ-
ਨੀ॥ ਗ॥ ਦੇਵ ਇਕ ਸਾਡੁ ਬਾਬੈਕੁ (ਪ੍ਰਸਾਦ) ਤਿਸ ਕਾ ਸੀਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੈਡੀ ਲਾਈ
ਸੁਧਾਇਆ॥ ੨॥ ਜੋ ਜਾਤੀ ਹਿਜਾਤੀ ਸੂਗਤ ਕੇਵੇਂ ਭਾਇ ਵੈਖੀ ਕਰੀ ਦੇਇਕ ਹੈ॥ ਜ॥
ਦੇਸ ਕਾਲ ਵਸਤੂ ਪਛੇਵੇਂ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਰੀ ਦੇਇਕ ਹੈ॥ ਸੀਕਾ॥ ਇਕ ਬਿਹਿਂ ਗਿਖਿਆ॥ ਉਤਰ,
ਦੇਖ ਮੰਦਾ ਅਨੁਤੀ ਬੁਗਧ ਜਾਂ ਮਗਂਗਾ ਜੀਤੀ ਰਥਾਂ ਪਡ ਕਾਦੇ ਤਾਂ ਕਾਸੀ ਮੰਨੇ ਅਪਨੇ ਅਤੇ
ਦੇ (ਵੱਡੇ) ਤਾਂ ਦੇ ਇਗੜੇ ਪਈ ਕੈ ਸਾਰ = ਤਾਂ ਮਾਂਗਨਾ ਜੀਤੇ ਪਹਿਕਾਂ॥ ੩॥ ਅਗਾਰ ਇਕ
ਉਗੀਕਾਰ ਉਗਾਰਨ ਵੀਡ ਤੇ ਪਿਗ ਕਿ ਬਾਈ ਹਿਹ ਇਕ ਦਾ ਵਾਚਵੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੁ ਹਤ
ਹੈ (ਵਾ) ਆਸਾਂਈਆਂ ਦੇ ਮਤ ਹਿਚ ਹੁਣਾਰ ਕਰਸ ਖੁਦਾ ਤੇ ਪੈਕੀਕਰ ਮੰਨੇ ਹਨ, ਤੇ ਸਾਡਾ ਆਕ
ਨੇ ਖੁਦਾ ਤੇ ਥੀਕਰ ਸੰਨੇ ਹਰਾਇਕ ਸਾਰ ਭੇਦ ਮੰਨੇ ਹੁਣੂ ਹਾ ਮੰਨੇ ਹੁਣੂ ਹਾ ਮੰਨੇ ਹਿਕ ਗਿਖਿਆ ਹੈ
(ਵਾ) ਉਗੀਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਕਾਂ ਜਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਵੀਡੀ॥ ੪॥ ਹੁਣੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਸੀਕੀ ਆਨਥ, ਸਾਡੇ
ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਹੈ - ਹਿਆਕ ਸਾਡੁ
ਆਕਾਰੀ, ਜੋ ਉਗਰਨ ਸਾਡੁ ਸੇ ਸਰਬ ਵੀ ਬਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਕਾਲ ਬੈਸੁ ਅਨ-
ਧਾਰ ਅਨੁਵ ਵੀ ਅਗੀਕਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਗੁਰ ਆਰਥ, ਜੋ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਉਤ੍ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾਉ
ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਲਗੀਂ ਦਾ ਭੇਦ ਕਰੋ - ਅਕਾਲ ਬੁਧ ਵਾ ਆਰਥੀ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕਰਦੇ
ਉਗਰਾ॥ ਹੁਣੁ ਖੁਣੁ ਦੀ ਪਾਣੀ ਕਰਵੇਇਸ਼ੀ ਦਾ ਸੁਧਰੀ॥ ਮਕਾਰ ਤੰਮੁ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ
ਕਰਵੇ ਸਿਵਜੀ ਦਾ ਸੁਧਰੀ॥ ਅਗੁਣ ਬਿਨੂ ਚੇਤਨ ਜੋ ਇਤਾਂ ਦਾ ਲਖ ਬੁਗਰੁ ਵੀ ਅਧਸਤੁ

(੫੩)

ਛੁੱਧ ਛੁੱਧ ਇਕ ਛੁੱਧ, ਛੇ ਰੋਗ ਤੂ ਬੁਖੇ ਸਿਸਦਾ ਲਾਗ (ਖਟ ਘਰ) ਅਤੇ (ਛਥ ਘਰ) ਦੀ
ਉਸਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆਵੇਂ ਥੀਏ ਹਨ। ਪਿਛੇ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਜਾ, ਪਾਰੇ ਜਾਂ ਥੁਕ੍ਕੇ ਰੋਗ
24 ਮਾਝ - 11-13 ਮੁਹੱਲਿਆਮ ਅਤੇ ਤੁਕਾ ਥੀ ਜਾਂ ਛੁੱਧ, ਅਤੇ 23 ਥੁਕ੍ਕੇ ਰੋਗ 28 ਮਾਝ
- 15-13 ਮੁਹੱਲਿਆਮ ਅਤੇ 152 ਮਾਝ।

ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਸਾਡੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ। **ਛਤੀ** ਕਲਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀਆਚਾਪੁ ਗਾਵਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਜੱਧੇ (ਛਾ) ਜਾਨ ਨ ਮੰਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਯਤੇਸ਼ਤ ਉਸਦਾ ਜਾਧ ਕਰੇ (ਛਾ) ਕਾਈ ਜਾਗ ਮੈਂ
ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਾਧ ਦੀ ਤਰੀਖਾ ਹੈ। ਹਾ ਆਵੈ: **ਪੁੜਾ** ਜੋ ਪੁੜਾ ਜੋ ਗੱਡੇ (ਜਾ)
ਜੋ ਉਤਪਤ ਕੀਤਿਆ ਹੈ ਸਾਡਾ ਜਗਤ ਉਸ ਵਿਚ ਸਰਬ ਵਿਚਾਰ ਬਿਆਪਕ ਹੈ।
ਪੁੜਾ ਜੋ ਗੱਡੇ। **ਸੀ ਮੁਢਵਾਰ** ਜੋ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਧਾਰੇ ਸਰ ਉਸ ਵਿਚ ਇਸੇ ਮੁਢਵਾਰ
ਹਨ। **ਪਾਤੁ** ਤਮਤ ਦੇ। **ਜਾਤੀ** ਮਾਲ ਵੀ (ਗੁਰ ਗੱਡੀ) ਦੇ। 20- ਦੱਸੀ (ਦੱਸੇ) ਸਰੂਪ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਨੀਅ ਜੀ ਮਹਾਂਸਾਹ ਜੀ ਉਤਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। **ਛੇਣੇ** ਕੇਂਦਰ ਤੁਕਾ
ਵਾਲੇ ਛੇਣੇ ਵਿਚ ਉਤਪਤ ਦਾ ਹੈ। ਕੂ ਆਪ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਿਸਾਨੀ ਕਰਕੇ
ਉਤਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। **ਬੀਜੀ** ਉਸਾਰੂ ਤੇ ਸਕਤੀ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। **ਕੋਵਤਾ** ਅਕਾਲ
ਖੁਲਖ। **ਰਿਖੀ** ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਨੀਅ ਜੀ। ੧) ਵਿਵਿਧ ਸੇ ਪੜਨਾ। ੨) ਕਰਨਾ। ਵਿਚ
ਕਿਉਂ ਜੀ ਬਿਨੀਅ ਨੂੰ ਬਿਵਾਬ ਕੇ ਰੋਗੀ ਕਰਦੇ ਸਾਡੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ, ਪੜਨਾ।
ਗਵਾਨ ਵੇਹੜੀ ਸੇ ਪੜਨਾ। ੩) ਅਗੁੰਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬਾਹੀ ਉਤਪਤ ਰੋਗ
ਹਨ। ਤੇ ਆਪ ਰੱਬ ਜੋ ਸੁਦੇ ਹਨ। ੪) ਇਕ ਤੁਧੁ ਚੰਕੇ ਉਤਪਤ ਦੇ ਹਨ। ੫) ਆਪ ਦੇ
ਅਗੁੰਤ ਸੀਵਲ ਸੰਦੇਖ ਜਾਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਸੁਭੂਤ ਲੁਚੁੱਸੂ ਹੋ ਰਹਨਾ। ਕਿਉਂ ਸਿਹੁ ਜਿਗਰ ਹੈ।
(੬) ਜੁ ਕਰਦਿਆ ਰੋਹਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਕਰਨੀ, ਅਤੇ ਲੁਚੁੱਸੂ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਵੱਡੇ
ਰਹਿਆਂ (ਛਾਹ), ਜਿਥੇ ਜੀਵ ਦੀ ਦਾ ਵਕਾਰ, ਇਥੇ ਲੁਚੁੱਸੂ ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਇਕ ਤੁਧੁ
ਵਿਚ ਜੁੜਨਾ। ੭) ਜਿਸ ਵਕਤ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਉਸ ਵੱਡੇ ਏਹੋ ਜਾਗਣਾ, ਕਿ ਮਹੁਾਂ ਰੋਗ ਆ
ਧ ਬਾਹੀ ਉਤਪਤ ਰੋਗ ਦੇ ਰਹਿਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੀਵ ਦੀ ਸੇ ਪੜਨਾ। ੮) ਸਾਡੇ
ਪੁੜੇ (ਛਾਂ) ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਸਤੂ ਦੇ ਬਿਗੂ ਗਾਇਕ ਦਾ ਜਿਗਰ ਹੈ। (ਹਾ) ਪੜਨ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ।

(੫੪)

ਤੇ ਜਿਗਰ ਹੈ। (ਹਾ) ਬੁਰਮਦਾ ਚੁੱਕੇ ਪੰਜਾਂ ਕਾਲ ਦਾ ਚੁੱਕੇ ਰਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ। (ਹਾ) ਗੁਰੂ
ਜਿਆਂ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਵੇਖਿ ਰਹੀ ਹੈ। **ਚਿਤੀ** ਕੀ ਰੀ ਮਾਲਾ ਵਿਕਈ ਰਹੀ। **ਅਰੀ** ਗੀ ਗਾ ਕਰਨਾ
ਬੱਦੀ ਬੁਗ ਹੁਕਾਮੀ ਰਹੀ। (ਹਾ) ਅਮਨਾਂ ਦੀ ਬਿਗੂ ਵਿਚ ਰਹੀ। (ਹਾ) ਰੋਗ ਕੀ ਕੋਈ
ਰਹੀ। (ਹਾ) ਕਬਨ ਬੀ ਰਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ। **ਜਾਤੀ** ਉਤਪਤੀ, ਜਾਤ, ਤੇ ਜਾਨ ਵੱਡੇ ਰਹਿਆਂ।
(ਹਾ) ਕਿਤੇ ਜਾਂਦਾ ਰਹੀ। **ਅਰਥਾਤੀ** ਬੁੜੀ, ਥੇਈ ਆਦਿਕ ਜਿਵੇ ਸਿਧੂਆਂ ਵੱਡੇ ਰਾਤ ਆ
ਦਿਖ ਵੀ ਰਹੀ। (ਹਾ) ਪੰਜਾਂ ਮਾਲਾਵਿਕ ਰਹੀ। (ਹਾ) ਕੇਵਤੇ ਆਕਰਨ ਇਛਾ ਰਹੀ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿਚ
(ਹਾ) ਗਾਮ ਵੱਡੇ ਰਹਿਆਂ। **ਕੁਗ** ਚਾਰ ਬਾਈਆਂ ਦਾ ਹਾ, ਬਿਲੇ ਗਰਜਾ ਦਿਕਦਾ ਹਾ, ਅਗਾਰ
ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿਚ। (ਹਾ) ਰੂਪਾਚੀ ਰੁਲਗ ਨਹੀਂ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿਚ। (ਹਾ) ਬੰਗਾਂ ਮਾਲਾਵਿ
ਕੇ ਰਹੀਂ ਕੈਵਹੀ ਗੱਲ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਆਦਿਕ ਰਹੀ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿਚ। (ਹਾ) ਰੁੱਝ ਤੌਸੀਂ ਮਾਲਾਵਿ
ਕੇ ਰਹੀ ਕੈ ਜਿਸ ਵਿਚ। **ਰੁੱਝ** ਮੱਡ ਕੱਢ ਆਦਿਕ ਦੀ ਰੇਖ ਮਹੀ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿਚ। **ਬੇਤੁ** ਕੇ ਸਾਂ
ਕੇ ਰਹਿਉ ਸਿਆਸੀ ਉਤਸੀਂ ਬੇਸ਼ਕਾਰੀ। (ਹਾ) ਬਨਾਈ ਰਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ। **ਬੇਤੀ** ਕਰਿ
ਗ ਸਕਿਂ ਕਿਹੜ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋਈ ਕੰਹ ਰਹੀ ਅਕਾਲ ਸਕਤੀ ਬਿਨੀ ਦੋਆਂ ਗ ਕਿ ਕੈਸਾ ਸੁਧਾਰੀ।
(ਅਸਤ) ਸਿਆਸੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਬੁਰੂ ਜੀ ਉਹੋ ਕੈਸਾ ਸੁਧਾਰੀ। **ਅਰਲ**, **ਮੁਰਤਿ** ਅਚਲ ਸੁਧਾਰੀ ਅਤੇ
ਸਕਤੀ ਕੈ ਜਿਸੀ। (ਹਾ) ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕੇ ਜਲਾਵਿ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। (ਹਾ) ਹੋਰਾਂ
ਨੂੰ ਚਲਾਵਿ ਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਧਾਰੀ। **ਅਨਭਰੂ** ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੁਧਾਰੀ। (ਹਾ) ਅਗਰੀ
ਤੂ ਹੈ। **ਕੁਵੇ** ਕੈ ਕੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। (ਹਾ) ਸੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੁੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਹੀ ਕੈ ਜੋ। (ਹਾ) ਬਨ
ਜੀਂਦੀਆਂ ਦਾ ਅਕਾਲ ਸੁਧਾਰੀ। **ਸੁਰਜ**, ਕਾਰੇ, ਬਿਗਲੀ, ਅਗਨੀ, ਥੁਥੀ, ਚੰਦ੍ਰ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ। **ਅਪੀ**
ਉਤਸੀਂ ਕਰਿਆ ਅਮਿਤਿਜ਼, ਮਿਵੁਝੀ ਕੇ ਰਹਿਓ ਬਲਵਾਲਾ ਕੇ ਜਿਸੀ। ਰੋਗ ਕਰਨ ਜਾਗਾ ਨੇੜੀ
ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਤਸੀਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਅਮਿਤ ਕਾਰਗ ਕਰੇ। **ਕੋਈ**

ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਜਾ ਇਹੜਾ ਦਾ ਭਿੜੀ ਹੈ॥ ਸਾਹਮਾਣ ਗਹਿੜੇ ਵਿਸ਼ੁੰਬਰ ਆਉ ਜੋ
ਸਾਹਮਾਣ ਹਾਂ ਰਾਓਂ ਦਾ ਭਿੜੀ ਕਰ ਦੀ ਗਈ ਹੈ॥ (ਵਾ) ਇਹੜੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਣ,
ਕਰੀਦੇ ਸਿਆਸਟੇ ਬੈਠਕੇ ਇੜ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੁੰਬਰ ਆਸ਼ਵੁਡੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ
ਖੇਡੇ ਨਿਹਤੀ ਰਹਿੰਦੀ॥ ਗਹਿੜੇ ਵੀਗਰੀ ਹੋਣ, (ਵਾ) ਇਹੜੇ ਆਪਣੀ ਇਹੜੀ ਰੱਖਿੰਦੀ॥
ਤੇਹਿੜੁ ਆਪਣੀ ਲੁਫ਼ਤੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਾਣ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਇਤਿਹਾਸ
ਇਹੜੀ ਕਾਂਦੇ। ਮਹੀਂ ਭਾਕੇਤੇ॥ ਸੁਰਮਾਨ ਆਸ਼ਵੁਡੇ ਤੇ ਅਨੁਥ ਤੇ ਦੌਤ ਦੇ ਬੁਸਾਰੇ ਜੀਆ
ਧੁਨੀ॥ ਗੁਰੂ ਬੋਲੀਂ ਕਰੀਦੇ ਰੁਗ ਵਿਨੁਰੀ ਤੇਰਾ ਆਤੋਂ ਆਪਾਲ ਧੁਰਥ ਜੀ॥ ਬਗੜੀ
ਬਾਂ ਵਿਚੰਦੀ ਕਥਾਂ ਦਿਲ ਵਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕੁਝਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈਂ (ਵਾ) ਆਗੂਂ ਵਿਚੰ
ਤੇਵਿਹੜੀ ਸਾਰੇ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਬਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ (ਵਾ) ਬਾਂ-ਬਾਂ-ਭੜ੍ਹਾਂ ਇਹੜੁ - ਛੈਤਾ, ਅਤੇ
ਬਹਿੜਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ॥ (ਵਾ) ਬਾਂ-ਬਾਂ-ਬਾਹੁਪਸਤੀ॥ ਇਹੜੁ - ਬਥਾਇਵਾਲੀਂ ਹੈਂ। ਇਹੜੀਆਂ
ਪਰਤੇ ਚੰਘਾਂ ਹਾਲੇਂਹੀਂ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਨਮ ਕਰੈ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਗੁੰਗ ਨਾਗ ਜੀ ਦੇ ਨਾਹਾਂ ਨੂੰ
ਬੇਗ ਬਥਾਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ॥ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਣਿੰਦਿ ਸੁਸਤਿ ਆਪਣੀ ਦੇ ਜੋ ਕ੍ਰਿਤਮ ਨਾਮ ਹੈ
ਏਹ ਸੈਗਟ ਮਡੀ ਹਾਲੇਂ (ਵਹਨ) ਬਿਆਜ ਆਨਿ ਕਵੀਆਂ ਦੇ ਬਹਨ ਕੀਤੇ ਹਨ॥ ਪਰ
ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਬਥਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸ਼ੁਦਦੇ (ਵਾ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਰਮ ਬਥਾਸੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਨਾਮ ਵਿਚ ਚਿਤਲਗਾ ਹੈ॥ ਇਹੜੇ ਸੇਜਟ ਮਤੀ ਵਾਲੇ ਕਰੀਦੇ ਹਨ॥ (ਵਾ) ਤੂੰ ਉਗਾਰਦੇ ਹਨ॥ (ਵਾ)-
ਪਾਸ ਤੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨਾਹਾਂ ਤਾਹਿੰ ਬਥਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਆਪ ਵਿਉਂ ਉਚਾਰ ਦੇ
ਹੈ ਉਡੁੰ: - ਅਮਤਿ ਬਿ ਸੇਸਟ ਮਡੀ ਬਥਾਸੀ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਾਜਾਂਡੀਂਛੈਂ: - ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਨਾਲ
ਛੁੰਜੀ ਜੀਂਹੀ ਵਾਹੇ ਨਾਲ ਸੁਧੀ ਹੈ॥ ਦਸਮ ਵੀ ਕੀਤੀ ਬਾਕਾ ਦੀ ਪਤਿੰਧੀ ਜੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਜਾ
ਵਿਖੇ॥ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਆਕਾਲੇ ਹੈ ਆਕਾਲ ਪੁਰਖ (ਵੀ) ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਹੈ (ਵਾ) - ਮੈਂਖੀ

ਜੋ ਤੇਰਾ ਆਕਾਲ ਸਾਹਮਾਣ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਕਰਨੇ ਜੋਗ ਹੈ, ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਲੁੰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਹਮਾਣ
ਕਾਲਾਂ ਵਿਚੰ ਆਜਾ ਹੈਂ। (ਵਾ) ਵਿਸ਼ੁੰਬੁੰ ਹੈ ਆਗੁੰਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਵੀਸ ਕਰਨੇ ਹੋਰਨ ਦਾ ਕਾਲ ਬਨੇ
ਵਾਲੇ ਜੋ ਤਾਂਦੀ (ਵਾ) ਵਿਸ਼ੁੰਬੁੰ (ਵ) ਕਰਨਾ ਬੁਹਾਗ (ਲੈ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਵੀਂ ਵਿਚੰਕਿ
ਕਾਲ ਆਪਣੀ ਹੁਕਮ ਆਪ ਆਕਾਲ ਸਾਹਮਾਣੀ॥ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਵਿਖਾਏ ਹੈ ਵਿਖਾਏ (ਵਾਲੇ) ਘਰ
ਥਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਤਾਂਦੀ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਹੈ॥ (ਵਾ) ਸਾਹਮਾਣ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤੁਡੀ (ਲੈ) ਲੈਂਗ ਵਾਲੇ॥
ਵਾਕਿ ਸਿਸਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੁਹਾਗ (ਵਾ) ਆਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਿਸ਼ੁੰਬੁੰ ਜੀ (ਲੈ) ਜੀ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ ਜਿਵੀ ਕੌਣ ਤੋਂ ਰੁਚਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂਦੀ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਹੈ॥ ਹਾਂ ਬਾਹਮਾਂ, ਹਿਸ਼ੁੰਬੁੰ ਜਿਲ੍ਹੀ
ਤੁੰਤੁੰ ਤੁੰਤੁੰ ਪਾਲੁੰਡਾਲੈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਸਰਬ ਰੁਕਾ
ਵਿਚੰ ਆਜਾ ਹੈਂ। (ਵਾ) ਆਗੀ ਵੀ ਤੇਰੀ ਉਖਸਾਂ ਕਰਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਹੈ॥
ਵਾਂ - ਸ਼ੇਰ ਆਦਿਕ ਦਾ ਹਰਨਾ ਹੈਂ॥ (ਵਾ) ਅਗੁੰਨੀ, ਉਖਸਾਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਸ਼ੇਰ
ਤੁੰਤੁੰ ਆਦਿਕ ਦੀ ਉਪਸਾਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਸਦਰਸਤੀ॥ ਵਾਂ - ਅਗੁੰਨੀ ਰਿਤੁਤ (ਉਥੋਂ) ਕੁਜਾਂ ਆਉਂਦੀ
ਹੈ ਰੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਕਰਨੇ ਹੈਂ। ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਅਲੋਚੇ ਕੇਂਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਥਾਈਸੀ ਵਿਦੁਸ਼ੀ
ਜਿਥੀ॥ ਵਾਂ ਆਪਣਾ ਕੌਹੀ ਭੇਸਨੀ (ਵਾ) ਵਸੇਸਕਰਨੇ ਕੇਂਦਾਂ ਵਿਚੰਕੁਥੀ ਥੁੜ੍ਹਾਂ ਭੇਬ ਆਦਿਕ
ਤੇ ਰਹਿੰਦੀਆਪ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਹੈ॥ (ਵਾ) ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਅਲੋਚੇ ਕੇਂਦੀ ਰੱਖਿੰਦੀ (ਵਾ) ਸ਼ਬਦਿੰਦੀ (ਵਾ)
ਆਪ ਹੈ ਤੇ ਸਰਬ ਤਾਂਦੀ (ਲੈਂਗ) ਲੈਂਗ ਪੁਹਾਨ੍ਹ ਗੁਹ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂਦੀ ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਹੈ॥
ਨਾਸ਼ੁੰਬੁੰ ਮਾਮੇ: ਹਾਂ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਪਿਰਲੇਬ ਪੁਰਾਹੁ, ਆਪ ਅਲੋਚੁੜਰਦ ਕਰ ਦੇਬੈਂ ਹੁਕਮ ਚੇਲਾਏ
ਸੇਈ ਜੀਉ॥ ਜਿਨ ਵਿਹਿਥੇ ਤਿਸ ਪਿਰਨਾਹਿ, ਵਾਵ ਬਥਸ਼ੁਵੈਂਗੇ ਕੇਂਦੀਂ ਰਹਿੰਦੀਂ ਕਰਦੀਂ ਹੈਂ॥ ਵਾਂ
ਮਥੇ ਦੇ ਸੇਮਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ ਕਾਵਾਏ: - ਸੀਰੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਸਰਬ ਸੀਲਾਂ ਵਿਚੰ ਆਜਾ ਹੈਂ। (ਵਾ)
ਵਾਂ ਨਾਰ ਪੁਰਸ ਨ ਰੀਖਾਂ ਸਾਰੀ ਚੁਕ ਸਾਹਮਾਣ॥ ਵਾਂ ਚਪ ਪੁਕੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੁਲੂਦੇਹ

ਲੈਪ.ਡੇਰ,

ਦੇਰ ਤੇ ੧੭ ਤੱਤਾਂ ਵਾਲੀ ਸੂਬਸ਼ ਦੇਹ, ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਆਵਿਸ਼ਕਾ; ਤੇ ਈਸਰ ਦੀ ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਕਾਰਨ ਵੰਡੇ।
 ਤੇ ਸੂਬਸ਼-ਮੁਖ ਸਪਰਸ ਕੁਝ ਰਸ ਬੰਧ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਆਗਾਏ** ਨਾਨਕ ਵੀਚੂ ਮਾਨਨਾ
 ਦੇਕੇ ਜਗ ਜੀਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਵੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾਥੀਆਂ ਵੀਚੂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ,
 ਛਾਕਿ, ਚਾਕੇ, ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਇਕ ਰਸ ਰਹਿਤ ਵਾਲਾ ਹਾਥੀਆਂ ਵੀਚੂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ,
 ਹਾ-ਆ - ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀ ਆਵਿਸ਼ਕਾ (ਜਾਣੇ) ਜਗ ਅਹਿਰਿਤ ਤੁਂਦੀ ਰਸਸ਼ਕਾਰ ਹੈ॥

ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ ਕਟਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ) ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਜਗ ਰੋਹੀ ਵਾਂ - ਬੀਜ ਰਸਮ ਫੇਰ ਦਾ ਹੈ, ਆਵਿ-
 ਦਿਆ, ਉਪ ਢੈਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ - ਭੀਜਾ ਟਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਅਗੱਗ ਤੁੰਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭਵ
 ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਗੁਰੂ ਆਦਿਤ ਦੇ ਬੰਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੀਂ ਦੁਰਤੰਧਰ ਨੂੰ ਭੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਗਲ ਬੁਨਿਆਦੀ॥ ਹਾ - ਪੰਨਾਂ ਤੋਂ (ਹਾ) ਵੱਡੇ ਕੁਝੇ ਭੱਤੇ ਵੱਡੇ ਵਾਲਾ ਹੈ - ਅਤੇ - ਧਾਰੀ
 ਦਾ ਗੈਜੇ ਪ੍ਰਭਕ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ) ਸਰਬ ਜਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਵਿ-
 ਗਾ ਹੀਵਿਸ਼ਕਾ ਹੈ, ਹਾ, ਆਗ - ਬਹਿਤ ਗਾਮੇ = ਪੁੰਜਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਹ ਪੰਜਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਜਾਤੀ
 ਸਹਾਤੀਕ੍ਰਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਹ ਆਦਿਵਾਂ ਹੀ ਪਹੇ ਗਾਹਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥

ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ ਕਾਹਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤੇ ਸ਼ਬ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀਵਿਸ਼ਕਾ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅ-**
ਕਰਮੀ ਅਕੁਡਾ ਤੁਪਰੈ, ਹਾ, ਅਕੁਕੁਡੇ ਤੁਪਰੈ ਤੋਂ (ਹੀ) ਬਿਆਪਕ ਹੈ ਵਾਕ ਰਸਮ - ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਕੇ (ਹਾ) ਗਾਵੇ ਘਾਪੜ ਹੈਂਦਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਰਹਿਤ ਨਮਿਤ ਘਾਹਤ ਕਰਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਗਾ - ਆਵਿ-
 ਗਾ ਹੀਗੁਡ ਸੀਤਾਂ ਵਿੱਚ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਧਰੀ** ਯਨਸਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਹਾ - ਸਰਬ ਮਰਨਾਂ ਵਿੱਚ
 ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀਵਿਸ਼ਕਾ ਹੈ॥ ਆਗ - ਆਧਸਟਾਨ ਦੇ (ਹੀ) ਰਸਿਆਂ ਤੀਲਿਆਂ ਹੈ॥ ਹਾ ਕੁਝੀ
 ਤੁਝਾਥੀ ਆਦਿਵ ਪਰਸ ਦੇ ਜਿਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ) ਸ਼ੁ ਮਰਨਾਂ ਤੇ ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀ ਪਛੈ
 ਪਰਸ ਪਚੇ ਧਰਮਾਂ ਪੁਰ ਗੁਝ ਕਾਨੀ ਮਰ ਪੀਗਾ॥ ਹਾ ਜੀਤ ਜਗਾਂ ਕਾ ਪੇ ਆ ਸਕੁ ਬੁਝ ਗਾ॥

ਜੀਤ ਜਗ ਵੀ ਵਿਵੰਦੇ ਸਕੁ ਧਰਸਾ॥ ਹਾ ਧਰਸਾ ਅਤੁਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਸਦਾਰਾਂ ਤੁਪਰੀ ਧਰਸਾਂ ਤੁ-
 ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਧਰਸਾ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤੁਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰਹ ਧਰ ਧਾਰ ਆ ਹਰਨ ਵਿਚੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਾਸ
 ਅਤੁਰ ਰਖ ਆਵਿਕ ਸਤ ਪਕਾਰ ਦੀਆਂ ਆਵਿਸ਼ਕਾਂ ਵੀਸਥਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ **ਨਾਸ-**
ਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ ਰਸਮ, ਲਸ ਲੁਧ ਧਰੀਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ - ਹਾ ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀਵਿਸ਼ਕਾ ਜਾਰਿਆਂ
 ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਫ਼ ਜੁਲਾਵੀਂ ਵਿੱਚ॥ ਹਾ ਵਾਹਿ ਪਿਤ ਕਹੁ ਰੁਪਨ ਅਪਾਇਕ ਹੁਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ**
ਆਗੜੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਧਾਰੁਤੀ, ਹਾ - ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀ ਜਾਰਿਆਂ ਧਰ ਤੋਂ ਵਿਚੇ ਸਾਰਵ ਪਰਸਾਂ ਵਿੱਚ
 ਹਾ - ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਦੇ ਵਿਚੇ ਉਪ ਅਸ ਤੋਂ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਤੂਪ (ਹਾ)
 ਹਾ - ਵਸੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਰਿਆਂ ਤੀਜਿਤੁ ਵਾਣੀ, ਹਾ, ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ - ਸਰੂਪੀ ਆਵਿਸ਼ਕਾ
 ਜਿਵਿਆ ਹੀ ਆਧਾ ਆਲਿਤ ਸਤੂਪ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਹੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹੀਤ, ਬੰਸ, ਪੜ੍ਹਾਈ
 ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਰੋਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਬਾਰੇ** ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ, ਕਾਰੇ, ਗੁਣੀ-
 ਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ ਕਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਸ ਹੀਂਦੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ - ਆਗ - ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਜਾਨੂਪ ਹੈ॥
 (ਬ) ਵਿਸੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਹਾਰੇ, ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀਜਾਂਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਚੁਹੁਰੂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਆਗ
 ਰੈਤੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਿਵੇ ਹੀ ਹੈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਹਾ) ਹੋਰਾਂ ਤੀਂ ਸੂਰਹੁ ਵਾਲੇ॥ ਹਾ ਆਪੀਂ
 ਹੀ ਹੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਕਹਤੀ ਹਨ ਕਿ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਨੀਲੇ, ਨੀਲਾਵਿ ਗਿਣਤੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ
 ਹਾ ਚੁਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਾਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਆਵਿਸ਼ਕਾ ਹੀ ਬੁਗ ਕਲੀਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਧਰਸਾਂ
 ਦੇ ਵੇਂ ਬ੍ਰੀਵੇ ਨੀਗੀਆਂਦੇ॥ ਹਾ ਕਾਗ ਦੇ ਨਿਗਲੂਰੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਅਨ, ਰਹਿਤ, ਆ-
 ਇਨ੍ਹੀਂ ਆਚਟੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਜਾਰੀ ਵੰਡੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਆਗੜੇ** ਨੀਵਿਲੀਂ ਜਾਸਿਆਂ
 ਹੀ ਜਾਹਿ ਜਾਗਾ॥ ਹਾ ਤੇ ਛੇਵੇਂ ਕਟਸੂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਤੂਪ, ਹਾ, ਵਾਲਾ ਵਸੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਨੁਭੂ ਤੇ ਵੇਂ
 ਹਾ ਕਾਗੇ॥ ਏਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੂੰਝੀ ਆਰਥ ਆਈ ਜਾਂਦੇ॥ **ਨਾਸਤ੍ਰੀ ਅਗੜੇ** ਗਾਰੇ, ਚੇਤੇ ਪੁਰੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਾਗ

॥ हुये बीमीर महूप (हा) मात्रा नारि चैषे) आग्रहा त्रृप ॥ नामति मंडि गवीचे वँडूके
रविड (हा) उरकां तृ वर्णू वृषभा (हा) आंग, आजाहि दा, अजी, पेरवरी हा सामउ
गिलाग दीगां सुबजी आं वरवे करे तरी ज्ञाने ॥ नामति गवीचे वँडूके रविड तै
कुरकां तृ वर्णू वृषभा (हा) आठ, घासीगावि तै बी घेवर्ह ॥ नामति उदारे तै
दारे मेसट हा वँडे हा, तु) हिसेस वरवे गविगा तृ त्तरे, दलत हाले ॥ नामति गवा-
रे मेसट हा वँडे हा, तु) हिसेस वरवे गविगा तृ त्तरे, दलत हाले ॥ नामति गवा-
रे मेसट हा वँडे हा, तु) हिसेस वरवे गविगा तृ त्तरे, दलत हाले ॥ नामति गवा-
रे मेसट हा वँडे हा, तु) हिसेस वरवे गविगा तृ त्तरे, दलत हाले ॥ नामति गवा-
रे मेसट हा वँडे हा, तु) हिसेस वरवे गविगा तृ त्तरे, दलत हाले ॥ नामति गवा-
रे मेसट हा वँडे हा, तु) हिसेस वरवे गविगा तृ त्तरे, दलत हाले ॥ नामति गवा-
रे मेसट हा वँडे हा, तु) हिसेस वरवे गविगा तृ त्तरे, दलत हाले ॥ नामति गवा-

इम आदिकां तै रविड ॥ नामति निरुमे देसां तै रविड (हा) देसां आगां आगि-
वां तै बी रविड तै ॥ हा तिर हिसेस वरवे गविगा गविगा तै रविड ॥ नामति
निरुमे देसां तै रविड ॥ नामति निरुमे देसां आदिकां तै रविड (हा) त्रि रविड ।
(आमे) तु) गवा- ॥ नामति निरुमे देसां आदिकां तै रविड (हा) त्रि रविड ।
वास गवी विसे तै न वासी तै वृपी ॥ नामति निरुमे यहि दिवं तै रविड ॥ हा आदिकां
रविड हा आम भिक्षु रक्त उवीगा गविगा गविगा तै रविड हा गिरा वली
जिमउ आदिक पारा तै रविड ॥ हा आदिक पारा तै रविड ॥ हा आदिक वीमागी गवां तै रविड ॥ नामति
निरुमे त्रि आम तै रविड हा तरह मै रविड हा विसे तै आमां त्रि वृपी तै रविड ।
० नामति निरुमे, पुत्र, आप विपरा तै रविड हा (हा) पुढे, मुरुमुडाई तै रविड हा
हा आदिकां तै रविड हा पुत्र, भुज्यूना तै रविड ॥ नामति आवृद्धि विषमी आदि-
उत्तां तै वाक्यां तै रविड हा (हा) मेसट तुपां हिच आदिका तै आदिका तै ॥ हा आमचक्का
तै वृपी तै रविड हा ॥ नामति गवारे आमचक्का तुपां हिच आदिका तै आदिका तै ॥ हा १४ छंवां तै रविड हा तिमुरुं रविड
तै वालुवट्ट रविड है वालुवट्ट रविड हा तिमुरुं रविड ॥ नामति गवारे - तै जीवं तै रविड हा मुकु
तै रविड आप तै नामकार तै ॥ नामति निरुमे आदी विमादी उपां तै ॥ त्रि,
० रविड हा (हा) त्रि, देस वरवे तै उरगां तै उरगां तै ॥ हा - चक्रविमानीमां तै
उपां तै त्रिदिवां तै विमान वरवे रविड होमिसा तै विमुलग तै ॥ तै मामूलि
विहा तै ॥ म- गिराई ग- वृषवर्वे वस गवी बविदा ॥ नामति गवारे वापे जावू तै
रविड हा (हा) विसे दा विमान तै ॥ नामति निरुमे तै विहा तै ॥ नामति निरुमे तै विहा तै

ਮਿਛੀਵਾ, ਰੇਵਤ ਮਾਖ ਕੈਤ ਅਗਰੇ ਹਨ। ਹਿੱਚ ਆਪ ਹੀ ਆਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ
ਹੋ॥ ਜਾਇਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੂ ਦੇ ਹਾਲੇ ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਸੁਣੇ ਹੋਗ॥ ਗਾਸਤੇ ਗਿਆਨੇ
ਹਿੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਗੇ ਘਰੈ॥ ਹਾ ਚੜ੍ਹਰੈ॥ ਹਾ ਰਿਧਿ, ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਘਰੈ ਅੜਾਂ
ਉਪਰੈ॥ ਗਾਸਤੇ ਆਗਾਰੇ ਹੋ ਬਹਿਰੁ ਕਰ ਰਹੇ ਰਹਿਤ॥ ਹਾ-ਗੈਰੁ, ਜਗ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਵਾਡੇ
ਬੈਠ੍ਹੇ ਰਹਿਤ॥ ਹਾ ਬੁਝਿ ਥਕ੍ਕਰੈ ਰਹਿਤ॥ ਹਾ ਆਖਰ ਥੁੰਡੀ ਗਾਲ ਬਿਚਿਆ ਰਹੀ
ਚਾਂਦ ਬਿਚੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਦੇ ਥਲ ਗਲ ਸੁਰਵੀ ਰਿਕਾਂ ਦੇ ਥਲ ਫਾਲ ਆਰ ਦੇ ਕਸ਼ੀ ਕਲਪਾਂ ਰਾਸਾ
ਨਹੀਂ ਪਕਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਗਾਸਤੇ ਆਬਾਹੁ ਅਪੀਨ ਕਰਦੇ ਰੱਖਿ॥ ਹਾ-ਜਾਗਿਆਂ ਨੈ ਬਾਹਾਂ,
ਥੇਰਕੁਹੁ ਹਾਲਿਆਖਿਤ ਬੁਪੈ॥ ਗਾਸਤੇ ਬੁਖਰਗੇ ਰੇਖਿਗੁਦੁਪੈ॥ ਹਾ ਇਗਾਂ ਕੁਗਾਂ ਦੇ
ਯਾਕਲ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਗਜ਼ਸੀ ਅਮਸੀ ਸਾਂਤਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਕੁਗਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਰੈ॥ ਹਾ-
ਵਿਸਤੁ ਚਾਰ ਕੁਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਮਾ ਚਾਰ ਸੂਹਾ ਵਾਲੇ ਸਿਫੀ ਪੰਜ ਸੂਹਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਲਕ
ਕੁਇਗੇ ਰਾਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਗਾਸਤੇ ਆਸਰਗੇ ਹੋ ਸੀਜਾਰੁ ਰੱਖਿ॥ ਹਾ ਪ੍ਰਮੁਕ
ਦੁਪੈ॥ ਪੁਡੀਗੇ ਬੁਗਾਈਂ ਪੁਰੁੱਧ॥ ਹਾ ਬਲ ਕਰਕੇ ਰਾ ਆਦੇ ਜਾਂਦੂ ਵਾਲੇ॥ ਪਰ, ਹਸੇਗ
ਕਰਕੇ ਸਭ ਵਿਚ ਬੁਗਦੁ ਵਾਲੇ॥ ਹੈਕਨਾਂ ਦਾ ਬੁਗ ਪਾਸੂ ਵਾਲੇ॥ ਆਗਨੀ ਨੈ ਬੁਗਡੀਗ
ਵੈ ਮੁਹਿ ਅਸਾਜ਼ੁ ਉਠਿਆਹਿਆਨ, ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਆਕ ਸਾਗਰੁ ਰਹੀ ਕੌਦੀ ਕਰ ਸਕ
ਦਾ ਹਾ ਈਗਾਂ ਸਬ ਸਾਗਰ ਸਾਹਿਵਾਂ ਰੱਖੇ ਹੈ॥ ਗਾਸਤੇ ਲੁਝੀਗੇ ਜੁ-ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਭ
ਹਿੱਚ ਕੁਝੇ ਰੱਖੇ॥ ਹਾ-ਜੀਗ ਹਿੱਚ ਕੁਝੇ ਰੱਖੇ॥ ਹਾ-ਜੀਗ ਦੀ ਸੰਗੀ ਰੁਪਾ॥ ਹਾ ਬਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੁਝੇ ਰੱਖੇ ਅਸਾਂਗੁੰਗ, ਹਕੜੀਗ, ਭਗਤੁੰਗ, ਪੈਂਕੀਗ, ਮੰਤੁੰਗ, ਸਹਿਤੁੰਗ, ਹਾ-
ਗਿਆਹਿੰਚ ਜੁੜੇ ਰੱਖੇ॥ ਗਾਸਤੇ ਆਸਰਗੇ ਸੰਹੁੰਗੀਂ ਬੀਗਾਂ ਰੱਖਿਤ ਹੈਂ ਅਰਦਿੰਦ ਕਦੀ
ਤਨਾਂ ਦੇ ਚੀਗ ਬਾਂਧਿ ਵੇਕਾਲੀ ਹੀ ਰਨ ਕੁਝ ਹਿੱਚੀ ਹਿੱਚਾਂ ਦੇ ਕੀਗਾਂ ਰੱਖਿਤ ਹੈਂ॥

(ਉਚੀ) 0 ਗਾਸਤੇ ਆਬਿਗੇ ਬਿਖਾ ਰਾਉ ਰੱਖਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਨਾਸ ਹੁੰਦੂਤੁ ਰੱਖਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਭੇ ਬੀਨੁੰਚ
ਆਗੁੰਚੁੰਹੈ॥ ਸਭੇ ਵੰਡੁੰਚੁੰਹੈ॥ ਗਾਸਤੇ ਆਸੀਮੇ ਹੋ ਵੇਵਾਂ ਜਾਸਤੁੰਕਰੇ ਆਬੀਮ
ਸਤੁਪੈ॥ ਮਾਰੇ ਸੀਕਲਧ ਦਾਹਿਸਾਹੀ ਹੈਂ ਵਾ ਮਾਰਕਰੇ ਰਾਮਸਕਾਰੁ ਹੈ॥ ਰਾਮਸਤੁਪ
ਰਮੇ ਰਾਮਸਕਾਰ(ਗਾਸਤੇ) ਹੈ॥ ਰਮੇ ਸੁਟਰ ਸਤੁਪ(ਹਾ) ਰਮੇ ਰੱਖਿ(ਹਾ) ਉਚਾਰਤ ਜੋਗ॥ ਰਾਮ-
ਸਤੇ ਜਲਾਸਰੇ ਜਾਂਦਾਂ ਦੇ ਆਸਰਾ ਬੁਪਾ(ਹਾ) ਸਭ ਦੇ ਆਸਰਾ ਬੁਪੈ॥ ਹਾ-ਜਲਾਹਿਤ
ਪੰਜਾਂ ਤੱਤੀਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਬੁਪੈ॥ ਹਾ ਜਲ ਪੰਜਿਆਂ ਦੇ ਆਸਰਾ ਬੁਪਾ॥ ਗਾਸਤੇ ਬਿਖਾਸਰੇ
ਸਭੇ ਰਹਿਤੈ॥ (ਹਾ) ਰਿਤ-ਵਸੇਸਕਰਕੇ ਜਨਥੈ॥ ਆਸਰਾ ਬੁਪੈ॥ ਗਾਸਤੇ ਆਜ਼ਾਉ
ਬਾਡੀ ਰਹਿ, ਮਹਕੇ ਰਾ ਜਾਂਦੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਮਕੇ ਰਾ ਆਪੀਂ ਵਾਲੇ॥ ਹਾ-ਜਾ-ਆਹਿਆ ਰੇਖਿਆ
ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਹਿੱਚ॥ ਗਾਸਤੇ ਆਪਾਉ ਪਤੁੰਹੈ ਰੱਖਿਤ॥ ਹਾ ਬਿਖਿਆਂ ਸੇ ਚੀਗਾਂ
ਤੇ ਸੰਗਾਲੇ, ਆਪ, ਗਸੇ, ਰਾਮਸਕਾਰ, ਆਸਤ, ਹੈ॥ ਆਵੇਸੀ ਆਵੇਸੇ ਰਾਮਸਕਾਰ ਹੈ ਰਾਮਸਕਾਰੁ
ਹਾ-ਰੇ, ਆਵੇਸੇ, ਆਵੀ ਈਸੀਨੁ ਆਧ ਤਾਂਦੀ ਰਾਮਸਕਾਰੁ॥ ਹਾ-ਹੁ ਆਵੀ ਈਸੀਨੁ
(ਆਵੇਸੀ, ਰੇਸਾਂਹੁੰਤੁ ਰਹਿਤ॥ ਗਾਸਤੇ ਆਵੇਸੇ ਰੁਥੁੰਤੁ ਰੱਖਿਤ॥ ਹਾ-ਹੁ ਕੁਝੁੰਤੁ ਰਹਿਤ॥ ਗਾਸਤੇ ਰੁਥੁੰ
ਪਾਸੇ ਹੈ ਆਵੁੰਤੁ ਰਹਿਤ॥ ਹਸੇਸਕਰਕੇ ਸਾਹਿਆਂ, ਧਾਰੇ) ਆਵੁੰਤੁ ਹਿੱਚ ਆਹਿਆ
ਹੁਹਿਆਹੈ॥ ਹਾ ਹੈ ਚੁਕਾਉ ਰਹਿਤੁੰਹੈ॥ ਰਾਮਸਤੇ ਬੁਖਰਗੇ ਰਿਸਤੁੰਹਾਂ
ਤੇ ਰਹਿਤੁੰਹਾਂ ਰੇਵਤਾਸੀਤੁੰਹਿਤੁੰਹਾਂ ਸੰਗ ਬਚੇ ਆਗੁੰਤੁੰਹਿਤੁੰਹੈ॥ ਰਾਮਸਤੇ ਬੁਖਰਗੇ ਰਿਸਤੁੰਹਾਂ
ਤੇ ਰਹਿਤੁੰਹਾਂ ਰੇਵਤਾਸੀਤੁੰਹਿਤੁੰਹਾਂ ਸੰਗ ਬਚੇ ਆਗੁੰਤੁੰਹਿਤੁੰਹੈ॥ ਰਾਮਸਤੇ ਬੁਖਰਗੇ

ਕਰਨਾ ਹਾਲੇ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਤੁਧੈ - ਸਰਬ ਆਕਾਰਾ ਹਿੰਦ ਹੈ ਹਾ ਜਾਂਦੇ ਤੁਧਾਂ ਹਾਂਗ ਗਾ -
ਪਟ੍ਰੀ ਆਸ ਕਾਰਨੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਤੁਧੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜੇ ਹਾ ਭੁਲ੍ਹੈ, ਪਨਤੀ ਹੋ ਪੁਡਿਆਲਾ
ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਥਾਪੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜਾਨ ਹਾਂਗੇ ਹਾ - ਬ, ਆਕਾਸੰਨੀ ਹਿੰਦ ਆ-
ਈ ਮਾਧ ਦਾ ਮਾਧ ਤੁਧੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਥਾਪੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜਾਨ ਹਾਲੇ ਹਾ, ਇਸਥਿ-
ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦੇ ਪਾਛ ਵਾਂ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਿਉਦਗ ਵਾਲੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਕਾਲੇ
ਹੋ ਸਰਬ ਦੇ ਕਾਲ ਵਾਲੇ ਅਥਾਂ ਹਾਲੇ ਹਾ - ਬ, ਆਕਾਸੰਨੀ ਹਿੰਦ ਆ-
ਈ ਮਾਧ ਦਾ ਮਾਧ ਤੁਧੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਥਾਪੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜਾਨ ਹਾਲੇ ਹਾ, ਇਸਥਿ-
ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦੇ ਪਾਛ ਵਾਂ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਿਉਦਗ ਵਾਲੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਕਾਲੇ
ਹੋ ਸਰਬ ਦੇ ਕਾਲ ਵਾਲੇ ਅਥਾਂ ਹਾਲੇ ਹਾ - ਬ, ਆਕਾਸੰਨੀ ਹਿੰਦ ਆ-
ਈ ਮਾਧ ਦਾ ਮਾਧ ਤੁਧੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਥਾਪੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜਾਨ ਹਾਲੇ ਹਾ, ਇਸਥਿ-
ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦੇ ਪਾਛ ਵਾਂ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਿਉਦਗ ਵਾਲੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਕਾਲੇ
ਹੋ ਸਰਬ ਦੇ ਕਾਲ ਵਾਲੇ ਅਥਾਂ ਹਾਲੇ ਹਾ - ਬ, ਆਕਾਸੰਨੀ ਹਿੰਦ ਆ-
ਈ ਮਾਧ ਦਾ ਮਾਧ ਤੁਧੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਥਾਪੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜਾਨ ਹਾਲੇ ਹਾ, ਇਸਥਿ-
ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦੇ ਪਾਛ ਵਾਂ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਿਉਦਗ ਵਾਲੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਕਾਲੇ
ਹੋ ਸਰਬ ਦੇ ਕਾਲ ਵਾਲੇ ਅਥਾਂ ਹਾਲੇ ਹਾ - ਬ, ਆਕਾਸੰਨੀ ਹਿੰਦ ਆ-
ਈ ਮਾਧ ਦਾ ਮਾਧ ਤੁਧੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਥਾਪੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜਾਨ ਹਾਲੇ ਹਾ, ਇਸਥਿ-
ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦੇ ਪਾਛ ਵਾਂ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਿਉਦਗ ਵਾਲੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਕਾਲੇ
ਹੋ ਸਰਬ ਦੇ ਕਾਲ ਵਾਲੇ ਅਥਾਂ ਹਾਲੇ ਹਾ - ਬ, ਆਕਾਸੰਨੀ ਹਿੰਦ ਆ-
ਈ ਮਾਧ ਦਾ ਮਾਧ ਤੁਧੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਥਾਪੈ ਹੋ ਸਰਬ ਵੇਖ ਜਾਨ ਹਾਲੇ ਹਾ, ਇਸਥਿ-
ਤ ਕਰਨ ਹਾਲੇ॥ ਹਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦੇ ਪਾਛ ਵਾਂ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਿਉਦਗ ਵਾਲੈ॥ ਨਮੂੰ ਸਰਬ ਕਾਲੇ
ਹੋ ਸਰਬ ਦੇ ਕਾਲ ਵਾਲੇ ਅਥਾਂ ਹਾਲੇ ਹਾ - ਬ, ਆਕਾਸੰਨੀ ਹਿੰਦ ਆ-

ਮਨ ਰੀਗ ਭੂਪ ਹਾ - ਸਰਬ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰੋਗ॥ ਹਾ ਸਰਤੀਂ ਸਾਲਪੈਮ ਕਰਨੇ ਹਨ॥ ਨਮੂੰ ਸ-
ਰਬ ਕਿਗੇ ਸਰਬ ਦੇ ਗਾਮ ਵੀ॥ ਨਮੂੰ ਵਾਲੁ ਹਾਲੇ ਕਾਲਜਾਹੀ ਕਾਲ ਕਰਨਾ ਹਾਲੇ ਹਿੰਦਾ-
ਹਰੇਕ ਕਾਲ ਹਿੰਦ, ਕਾਲੇ, ਕਾਲ੍ਹੁ ਕਰਨੀ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਸਤਸਰਤਿਆਲੁ ਹੋ ਸਰਬ ਦੇ
ਇਕੀਆ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ਆਪਣੀ, ਨਮਾ, ਆਸਕਾਰ, ਆਸਤ, ਹੈ॥ ਨਮੂੰ ਆਬਰੋਵ-
ਹਾਸ਼ ਛੱਡੀ ਆਵਿਕ ਵਾਹੁ ਤੂ ਰਚਿਤੀ, ਹਾ - ਨਾ ਕਥਾ ਕਿਤੇ ਜਾਣੂ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਸਤਸ-
ਾਰੇ ਹੈ ਸੀਵਿ ਤੂ ਰਚਿਤੀ, ਹਾ - ਅ, ਵੇਸੇ ਕਰਨੇ ਹੈ ਰਸਾਂ ਤੂ ਆਨੁ ਹਾਲੇ ਹਾ ਸਰਤੀਂ ਆਸ਼
ਭਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ ਤੇ ਰਾਹ ਰਹਮ ਸਰਤੇ ਹੈਤੇ ਹੈ॥ ਨਸਤੀਂ ਜਗਹੈ ਵੇਡੀ ਕਾਲ ਕਹੁੰ ਕਹੁੰ ਹੈ
ਓ ਹੈ ਕਾਲ ਕਹੁੰ ਕਾਲ ਹੈ ਕਹੁੰ ਕਹੁੰ ਹੈ ਕਹੁੰ ਕਹੁੰ ਹੈ ਕਹੁੰ ਕਹੁੰ ਹੈ ਕਹੁੰ ਕਹੁੰ ਹੈ
ਕਹੁੰ॥ ਹਾ ਕਿਵੇਂ ਆਵਿਕ ਕਾਗ ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਚੱਗ ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਚੱਗ ਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਗੁਝੀ ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਚੱਗ ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਚੱਗ ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਚੱਗ ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਚੱਗ ਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਨਸਤੀਂ ਕ੍ਰਿਤੀਂ ਕਿਆ ਤੂ ਧਰੇਹਾ - ਕੀਤਾ ਰੇਖਿਆ ਸਿਆਰ ਇਸਾਤੇ
ਨਸਤੀਂ, ਭਾਵ ਰਚਿਤੀ॥ ਹਾ - ਆਵਿਤੀ ਜੇ ਰਹ ਉਤ ਹੁੱਤ ਘੁਵੀ ਇਹ ਕਿਤੁ॥ ਹਾ ਕ੍ਰਿਤ - ਸੰਗ੍ਰਾਮ
ਈ ਰਹਨ ਹੈ ਗਸ਼ ਵਰਨ ਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਸਤੀਂ ਸਰਬ ਰੀਪਿਆਂ ਹਿੰਦ ਆਵਿਆ
ਹੋ ਜਾ ਹੈ। ਹਾ - ਰਚਿਤ॥ ਹਾ ਸਭ ਰੀਪਿਆਂ ਕਿਸੀ ਤੂ ਕਰਨੀ ਹਾਲੇ ਹੈ ਭਗਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਖੁਫੁ
ਨਸਤੀਂ ਆਬਰੇ ਹੈ ਬੈਗ ਤੂ ਰਚਿਤ ਆਬਹੁ ਨਾ ਸਕਾਰ, ਨਸਤ, ਹੈ॥ ਹਾ - ਰੇ ਸੁ ਸਰਤੀਂ
ਬੈਗ ਹੈ ਰਚਿਤ, ਨਸਤ, ਆਸਕਾਰ ਹੈ ਆਪ, ਹੈ॥ ਨਸਤੀਂ ਕ੍ਰਿਸਤੇ ਆਵਿਆਂ ਯੂਆਵਿਆਂ
ਤੇ ਰਚਿਤ, ਹਾ - ਕਾਕ ਆਵਿਆਂ ਤੇ ਆਵਿਆਂ ਤੇ ਰਚਿਤ॥ ਹਾ ਸੀਗ ਰਚਿਤ ਹੈ ਸਾਰਾ ਆਬਹੁ
ਰਚਿਤ ਹੈ ਹਿੰਸੇ ਕਰਨੇ ਸਰਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹੈ॥ ਨਸਤੀਂ ਕ੍ਰਿਕਾਰੇ ਹੈਥੇ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕਰਿਤੀ
ਹਾ - ਕਾਨੀ ਤੇ ਰਚਿਤ, ਹਾ - ਦੇਹ ਤਾਈ ਤੇ ਰਚਿਤੀ॥ ਹਾ - ਨਿਤੀ ਵੇਸੇ ਕਰਨੇ ਹੈਦਰ ਸਰੂਪ, ਆਵਾਜ਼
ਸਰੂਪੀ॥ ਨਸਤੀਂ ਰਸੀਮੇ ਹੋ ਰਹਿਆਲੀ ਹਾਲੇ ਆਪਤਾਈ॥ ਹਾ ਆਕਿਤ ਆਹਾ ਤੂ ਧਾਲ੍ਹਾ
ਧਰਨਾਕ ਸੰਭਾਬ ਵੀਸੀ॥ ਨਸਤੀਂ ਕਰੀਮੀ ਹੋ ਕਰਮ ਬਖਸ਼ੀ ਕਰ ਵਾਲੇ ਨਸਤੀਂ ਆਸਤੀ

ਸਾਗ, ਹੈਂਤ ਦਾ ਪੰਡਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹਾ-ਬੋਲਿ॥ ਬਾਬੁਡਿਤੰ ਰਹਿਤ॥ ਆਸਤ ਅਨੰਦੇ ਹੇ ਸਰੂਪੁ-ਛੇ
 ਪੁਜਨੀਕ ਵਾ-ਮਹੁ-ਪਿਆਸੀ ਆਵਿਤੁ ਤੱਤੁ-ਰਹਿਤ॥ ਨਾਸਤਸਤੁ ਰਾਗੇ ਹੇ ਸਰਬਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹਾ-ਸਾਰੇ ਈਗਾਂ ਹਿਚ ਆਵੇ ਹੈਂਦੇ॥ ਨਾਸਤੁ ਸੁਗਰੇ ਹੇ ਆਵੰਦੇ ਸਰੂਪ
 ਵਾ-ਸਰਬ ਦਾ ਪੜੀ ਭੂਪ ਆਪਤਾਂਦੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਨੀ॥ ਨਾਸਤੁ ਸਰਬ ਮੌਬੇ ਸਰਬਦੇ ਧਾਣ
 ਕੂ ਫੀ ਬੁਝ ਵਾਲੇ ਹਾ-ਪਿਰਨ ਵਾਲੇ। ਹਾ-ਸੁਰਜ ਦੀ ਰਿਆਈ॥ ਹਾ-ਸੁਖ ਦੇ ਪੁਛਾਲੇ॥
 ਵਾਚੋਸਾਂ ਨੀ ਸਰੰਦਰਾਲੇ॥ ਨਾਸਤੁ ਸਰਬ ਗੇਬੇ ਸਰਬ ਦੇ ਤਾਂਦੀ ਭੁਲਤ ਵਾ-ਧੂਰਤੀ ਕਰਨ
 ਵਾਲੇ॥ ਨਾਸਤੁ ਸਰਬਕਰਤਾ ਹੇ ਸਰਬ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹਾ ਆਕਰੰ ਸਕੂਪ ਹੈਂਦੂ ਕਰਿਤੀ॥
 ਵਾਚੁਜਾਕੁਗ ਰੰਗੇ ਹਿਸਟੀ ਨੀ ਥੋੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਨਾਸਤੁ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ਹੇ ਸਰਬ ਦੇ ਨਾਸ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹੇ ਸਰਬ ਨੂੰ ਹਰੇ ਕਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਹਾ ਸਿਵਜੀ ਭੂਪ ਤੀਬੇਲੈ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਵਾ ਇਸਾ ਸਿਵਜੀ ਨੂੰ ਵੀਲੈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਸ਼ੁਦੇ ਸਗਨੂੰ ਹਰਲੈ ਪੁਛਾਲੇ॥ ਨਾਸਤੁ ਗੁੜੀ
 ਜੋਗੇ ਹੇ ਜੋਗਾਂ ਹਿਚ ਜੋਗ ਭੂਪ। ਹਾ-ਜੋਗੀਆਂ ਹਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ॥ ਨਾਸਤੁ ਗੁੜੇ ਹੇ ਸਰਬ
 ਕੁੰਜਾਂ ਨੂੰ ਉਗਰ ਵਾਲੇ। ਹਾ-ਕੁੰਜਾਂ ਦਾਂ ਕੁੰਜਾਂ ਪੀਰੇ ਵਾਲੇ, ਅਤ ਪਹਿਨੇ ਹੋਵਾਲੇ॥ ਹਾ-ਕੁੰਜਾਂ
 ਦੇ ਕੁੰਜਾਂ ਪੂਰੇ ਵਾਲੇ ਜੀਹਾਂ ਦੇ ਕੁੰਜਾਂ ਪੂਰੇ ਵਾਲੇ॥ ਹਾ-ਰਾਗੁ ਭੂਪ ਰੰਗੇ ਸਰੂਪ ਕਾਂਨੂੰ ਕੁੰਜਾਂ ਪੂਰੇ
 ਹੈ। ਹਾ-ਜੋਕੇਈ ਪੇਸੀ ਗੁਹਤਾ ਗਲੇ ਕੁੰਜਾਂ ਲਵਾਵੇ ਪੀਗੇ ਤਨਾਂ ਅਂ ਕੁੰਜਾਂ ਨੂੰ ਲਿਵੁਹਾਲੇ ਹੈ॥
 ਨਾਸਤੁ ਸਰਬਹਿਤਾਲੇ॥ ਹੇ ਸਰ ਪਰ ਰਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਨਾਸਤੁ ਸਰਬ ਪਾਲੇ॥ ਹੇ ਸਰਬ
 ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਛੁਟ ਛੁਟ ਚਰਚਰਨ, ਥਤਿ ਰਚਰਨ। ਰਹਾ ਸਾਡਾ ਵਾਲਾ। (ਚੜੀ)

ਰਿਆਸੀ ਵਾ ਰਲਹਾਰ ਵਾ ਰੋਲੀਦੀ ਬੇਲ ਵੀ ਰਿਆਸੀ ਕੁਰਲ ਹੈਂਦੀ ਕਾਲੀ॥ ਅਗੁ
 ਜੇ॥ ਸਾਗਸੇ ਸਤਸੁਖ ਹੈਂਦੇ ਸਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਬਲਹਾ ਹੈ॥ ਹਾ-ਤੁਹਾਂ ਸਾਹਿਕਾਂ ਰਹਿਤ
 ਹੈਂ॥ ਸਰਬ ਤੁਪਾਂ ਹਿਚ ਆਵਿਆ ਪੈਦਿਆ ਹੈ॥ ਨਾਨੁਪ ਹੈਂ॥ ਸਾਗ, ਤੁਹਾ, ਉਧਮਾਂ ਰਹਿ
 ਤ ਹੈ॥ ਨਾਨੁਪ ਹੈਂ॥ ਤੁਹਾਂ ਸਾਹਿਕਾਂ ਦੇ ਜੀਸਾਡੇ ਰਹਿਤ ਹੈਂ॥ ਹਾ-ਚੜੀ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗੁ
 ਜੇ॥ ਪਿਆਸੀ ਆਵਿਤੁ ਤੁੱਕੇ ਕਾਸਜਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ ਆਸਤਰਜ਼ ਰੂਪ ਹੈਂਦੂ ਕਰਿਤੀ॥
 ਸਾਗ ਦੇ ਰਿਕਿਆਂ ਰਹੈਂ॥ ਨਾਗੇਸਹੁੰ ਲੇਚੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ-ਆਕਾਹੀਵਿਆ ਪੈਦਿਆ
 ਲੇਧਿਆਂ ਹਿਚ। (ਹਾ-ਗੁਪਤ, ਪੁਰਤ ਹੈਂਦੀ), ਆਕਾਸੁੰਦੀ ਰਿਆਈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ
 ਸਾਹਿਆ ਬੇਲਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਨਾਗਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ-ਸਮਸਕਾਰੀ ਵਾ ਕੰਗਾਂ ਰਹਿ
 ਤ ਹੈ॥ ਹਾ-ਜਾਡੀ ਗੁਝ ਕਿਆ ਸਬੰਧ ਹਿਆਕਡੀ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ ਕਾਂਗਾਂ
 ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ-ਸਾਹਿਆ ਦੀਆਂ ਕਾਮਾਂ ਪੁਰਕ ਹੈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ ਸਰਬ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਆਂ ਗੁਪਤੀ
 ਵਾ ਪਿਆਸਾ ਪਿਆਸ ਦੇ ਯਾਦਿਕਹੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ-ਆਸਰੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ
 ਕੁੰਕੁੰ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਹਾ-ਕੁੰਕੁੰ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ ਚਿਤਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ ਤੁਹਾ
 ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਇਆਗੁੰਦੀ ਤੁਹਾਨੇ ਵੇਡੇ ਬੁਜਸਾਂ ਬਿਸਤੀ ਸਿਵਜੀ॥ ਹਾ-ਚੜੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ
 ਸੰਗੇ ਰਹਾਵਾ-ਤਿਨ ਲੋਕਾਂ ਹਿਚ ਆਗ ਦੀ ਸਾਗ ਸਿਵਜੀ, ਹਾ-ਚੜੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੀ
 ਆਪ ਹੁੰਘੁੰਜੀ ਧਾਰਥਡੀ ਸਾਹਿਤੀ॥ ਹਾ-ਰਾਗਜੀ ਤਾਮਸੀ ਸਾਂਤੁਕੀ ਪੁਸ਼ੁ ਹੈਂ
 ਸਾਗ ਦੇ ਹਰ ਵਾ ਤ੍ਰਿਤਾਂ ਦੇਗਾਂ ਪੰਜੁੰ ਸਾਗ ਨੀਵਹੈ॥ ਨਿਧਾਰੈ॥ ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਰਿਆਸਾਂ
 ਦੀ, ਸਾਗ, ਸ਼ਕਤਾ ਦੀ। ਹਾ-ਚੜੀ, ਰਿਪਾਰ, ਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂਗ। ਬੁਲਗਨੁੰ ਤੁਹਿ
 ਰਿਗੁਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਹਾ-ਚੜੀ ਕੁੰਜਾਂ ਦੇ ਗੁਰ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਸਰਗ ਹੈਂ॥ ਤੁਹੀ ਸੰਸਾਰੁੰ ਰਹਿ
 ਤ ਹੈ॥ ਹਾ-ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਗੇਬੁੰਦੀ ਸਿਵਜੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹਾ-ਆਕਾਹੀਵਿਆ ਹੈ॥ ਨਾਗਾਹੀਵਿਆ

ਆਵਿਤੁ ਰਹਿਤੈ॥ ਅਜੇਹੈ ਜਿਤਕੁਂ ਰਹਿਤਹਾ॥ ਆਜਗਾਮਾਹੈ॥ ਆਸਾਨ੍ਹੈ॥ ਆਜਾ,
 ਬੁਝਾਮਾਂ ਆਵਿਲਾਂ ਦਾ ਭੀ ਆਵਿ- ਮੁਖ ਹੈ, ਤਿਨਾਂ ਥਾਰੀ ਕਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਸੁਤੰਤਰੀ॥
 ਆਜਗਾਮੈ॥ ਭਰਮਉ ਰਹਿਤਾ॥ ਆਵਰਨ੍ਹੈ ਬਹਾਮਹੁ ਛੜੀਆਹਿਕ ਬਰਵਰਗੁ ਬੈਹੀ॥
 ਕੁਗੁਤੁਕੁਸਗੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਪੜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਵੀ ਅੰਜੁਂ ਰਹਿਤਾ॥ ਆਵਰਨ੍ਹੈ ਤੁਖਸਗੁ
 ਹੈਗ ਹੈ॥ ਹਾ- ਸਾਥਵੀ ਪੂਰਤੀ ਬਰਵਾਵਾਹੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਅੰਜੁਂ ਵੱਡੈ ਤੈਂ ਰਹਿਤਾ॥
 ਆਕੁਤੈ॥ ਕੁਗੁਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਚਲ ਸਤੁਪੁਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਜੀਗ ਆਵਿਕਾ ਵਿਗੁਤੁਪੁ,
 ਹੁਫ਼ਨੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤਾ॥ ਹਾ- ਇਗਜ਼ਵੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤੁਹੈ॥ ਸੁਜੀਤ ਨਗੀ ਤੁਦਾ ਕਿਸੇਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਹੁਫ਼ਨ
 ਤੈਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਅਸਚਕਾ ਹੈ ਲਾਤਕਾਂ ਦੇ ਗਰੁਜਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਪ੍ਰਤੀ
 35 ਆਸੀਨੈ॥ ਕੁਥਾ ਹੈ ਵਾਇਵੈਹਿਕੈ॥ ਵਾ ਪਿਧਿਆ ਰੋਜਾਹੈ॥ ਹਾ- ਪਤਲਾਂ ਦਾ ਪਤਲਾਹੈ॥
 ਰਹੀਕੈ॥ ਪਿਆਸਾ ਦੌਸਤੈ ਸਰਬਵਾਹੈ॥ ਸਾਥੀਹੈ॥ ਹਾ ਮੁਹਵਤ ਕਰਵਾਲਾਹੈ॥
 ਆਸੀਨੈ॥ ਚੰਗੇ ਰੋਜੀ ਤੈਨੂ ਵਿਹ ਮਾਹਿਆ ਸਭ ਕੁਛ ਕਠੀਂ ਦੀ ਹੈ। ਜੁਗਾਂਕਾਹੈ॥
 ਚੰਗਾ ਆਚਲ ਸਤੁਪੁਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਕੁਗੁਤੈ॥ ਕਰਤਾ ਬੁਗਤਾ ਦੇ ਕਿਧਰਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥
 ਰਿਵੁਲੁਵੈ॥ ਕੁਝਨੈ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ ਪੜੀਤ ਨਗੀ ਤੁਦਾਹੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਵਿਸਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ-
 ਸੁਤੁਪੁਤੈਂ ਰਹਿਤ ਆਕੁਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਕਾਛੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਕਲਕਾਹੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਕੁ
 -ਲੈ॥ ਬੰਧਨਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਵਿਕਾਸਾਂ ਦੇ ਜਲਵੁਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ ਜਸਾਂ ਦੇ ਜਾਥੁਂ ਰਹਿਤੈ॥
 ਆਲਾਹੈ॥ ਸੁਧ ਸਤੁਪੁਤੈ॥ ਲਥਰਾਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ ਗਵਿਤੁ ਲੁਗ ਹੈ॥ ਆਜਾਨ੍ਹੈ॥ ਕਿਰੀਆਗ
 ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਚੰਗਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਵਿਆਘਕੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਅਗ, ਤੂੰ ਦਾ, ਆਉ
 ਕਰਵਾਲਾਹੈ॥ ਹਾ- ਵਿਆਤੁਪੁਤੈ॥ ਸਹੁਤੈ॥ ਪਹਿਤੁ ਪੁਰਬੈ ਹਾ ਧੁੜਤੀਵੈ॥ ਆਲੀ-
 ਕੈ॥ ਲੀਕ, ਕਈਕਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਹਸੇਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤੀ ਹੀ ਲਾਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਆਸੀ

ਪਿਆਰੈ, ਬੀਬੀ-ਵਿਵੇਦਿਕੈ॥ ਦਿਸ਼ੀਰੈ॥ ਸੀਵੈ॥ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾ ਬੀਰਾਮ ਰਹਿਤੈ॥
 ਵਾਤੇਰੁ ਬਰਾਬਰ ਕਈ ਤਗੀ ਹੈ॥ ਦਿਲੀਕੁਤੈ॥ ਦਿ, ਆਸਰੈ॥ ਹਾ ਗਰਕਾਂ ਬਿਨਾਂ ਲਭਵੁਤੈਂ ਰਹਿ
 ਹੈ॥ ਆਸੀਨੈ॥ ਆਸਚਕ ਸਤੁਪੁਤੈ॥ ਹਾ- ਸਾਂਭੁਰੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਜਾਮੁਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥
 ਟਾਸਿਵੜੀ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਮੈਂਕੀਆਹੈ॥ ਆਸੀਨੈ॥ ਸੀਵੀ ਬੀਸਤੁਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਸੀਨੁਤੈ॥
 ਬੁਕੁਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਅਸਚਕਾ ਹੈ ਲਾਤਕਾਂ ਦੇ ਗਰੁਜਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤਾਈ ਤੈਂ ਰਹਿਤ, ਹਾ- ਛੂਹੁ ਪੁਣੈ ਤੈਂ ਰਹਿਤ ਹਾ ਪ੍ਰਤਾਈ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਵਿਟਵੁਤਾਈ
 ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਗੀਚ ਤਾਈ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਲੋਕਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ
 ਆਜਾ ਚੋਹਿਆਹੈ॥ ਹਾ- ਅਸਚਰਜ ਰੁਪੁਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਗਮ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਵਲੈ॥
 ਕਿਤ ਅਸਿਤ ਕਰਮਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾਸੀਨੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਤਾਮਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥
 ਆਸੀਨੈ॥ ਜਿਤੁ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਸੀਨੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਜੜਤਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਸੀਵੀ ਵੈਗੁਤੈ॥
 ਆਵਾਹੈ॥ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਬਾਹ, ਪੇਕਗਹੀ ਹੈ। ਬਾਂਹ ਆਵਿ ਅਗਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਹਾ- ਕਾਰੀ
 ਕਰਨ ਤੈਂ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਗਾਹੈ॥ ਕੁਥਾ ਹੈ। ਗਾਹ, ਪਰਜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ॥ ਹਾ- ਜਾਨਾਂ ਤੈਂ ਰਹਿ
 ਵਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਆਗਾਹੈ॥ ਆਗਾਹੈ॥ ਰਹਿਤੈ॥ ਆਗਾਹੈ॥ ਆਗਾਹੈ॥ ਆਗਾਹੈ॥ ਆਗਾਹੈ॥
 ਸਾਰਬਿਧਿਆ ਦਾ ਬਚਾਵਾਂ ਹੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਰੁਗਾਂ ਹਿਚੁਰੀ ਹੈ। ਆਕੁਤੈ॥
 ਸਤੁਪੁਤੈ॥ ਰਿਹੇਕੈ॥ ਪਰਦਿਹੀਏਕ ਲੁਪੈ॥ ਅਰਬਾਤ ਜਿਵੈ॥ ਚੜ੍ਹਾਂ ਅਲਿਆਮਾ ਦਾ
 ਸਾਡੀਧ ਕਰਕੇ ਆਕੁਤੈ॥ ਆਕੁਤੈ॥ ਰੁਪਹੀਵੀਏਕ ਹੈ, ਦੇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਕੁਤੈ॥ ਦੇਗ ਵਿਚਿਆਗਵੁਕੈ॥
 ਹੀ ਅਸੀਗ ਦਾ ਅਸੀਗ ਹੈ॥ (ਕੁਝ ਯੋਗ ਧੁਆਤ ਕੈ ਸੁ॥ ਜੱਗੀ(ਪ੍ਰਯਾਤ))
 ਅਥ ਚਾਲ ਚਾਲਾਂ ਹੋਣਾ, ਛੀਦ, ਰੇ ਇਸਦਾ ਗਾਮੈ॥ ਰੱਮੈ ਅਰਥ ਮਾਰੇ ਸਰਬ ਦੇ ਮੰਨ ਕੇ ਜੋਗ, ਹਾ-
 ਸਰਬੁਤੈ॥ ਆਗ ਦੇਵ ਹਾਥੇ॥ ਹਾ- ਕਾਲਾਂ ਦੀ ਕਾਲ ਕੁਧਰੇ ਵਰਤਮਾਂ ਵਰਤਮ ਹੁਲ ਰਦਾ ਕਰੇ

ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰੀ ਜੋ ਸਰਹੁ ਆਵੇ ਤਿਸ ਬੀਠ ਲਾਵੇ। ਹੋ ਜਾਓਗਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਮੈਨੂੰ, ਮਨ
ਮਹਿਆਚ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਹਿ॥ ਸਾਮਝੀ ਲਿਪਾਰੇ ਸਰਬ ਵਿਨਿਧੀ ਰੂਪਰੀ, ਭਗਾਂਤੀ,
ਵਾ, ਸਰਹਿੱਤੇ ਚੱਤੇ ਰੂਪਰੀ॥ ਨਮੀ ਵੇਵੇ ਵੇਵੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਭੀ, ਰੇਵ, ਭਾਜੁ ਰੂਪਰੀ, ਵਾ ਜਾ-
ਗਿਆ, ਰੇਵ, ਪਰਾਸੁ ਵਾਲਾ ਚਿਤੁ ਰੇਵੇ, ਭਕਾਸਥਨਾ ਆਧਦਾ ਜੀਵੀ, ਵਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੁ
ਭੀ ਰੰਜੀ ਦੇਵ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਵਾ ਪੁਜ਼ਤੀ ਕਾਂ ਦੇ ਪੁਜ਼ਤੀ ਕੀਵੀ॥ ਅਡੇ ਬੀ ਅਡੇ ਹੈ, ਭੇਖਾਂਤੀ ਰੰਜਿਤ ਕੀ
ਤੇ ਭੇਖਾਂਤੀ ਰੰਜਿਤ ਹੈ, ਵਾ ਆਸਾ ਰੰਜਾ ਹੈ ਭੇਖਾਂਤੀ ਰੰਜਿਤ ਕੇ ਭੇਖਾਂਤੀ ਹੈ॥ ਵਾ ਭੇਖਾਂਤੀ ਕਰਕੇ
ਉਜ਼ਦਾ ਹਨਿ॥ ਨਮੀ ਕਲ ਕਾਰੇ॥ ਕਾਲ ਵਾਲੁ ਰੂਪਰੀ ਹਾ ਭੁਤ ਭਵਿਖਦ ਨੂੰ ਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੁ
ਲੇ ਕੇ ਵਾਧੁ ਰਸਤਾ ਜਾਂ ਸਰਦਾ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਜ਼ਦਾ ਹੀ ਆਧ ਕਾਲ ਕਰਦੇ ਹੈ।
ਨਮੀ ਸਰਬ ਪਾਰੇ ਸਰੂਪੀ ਭਾਲੁ ਵਾਲੇ ਹੈ ਵਾ ਸਰਦੁਲੀ ਵਾਲੇ ਹੈ। ਨਮੀ ਸਰਬ ਗੁਹਿੰਦੇ
ਸਰਬ ਵਿਚ ਗਡਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਵਾ-ਸਰਬ ਦੇ ਗਉਂਦੇ ਜੀਗ ਹੈ, ਵਾ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪ ਆਪ
ਮੁਖੀਹੈ॥ ਨਮੀ ਸਰਬ ਵਹਿੰਦੇ ਸਰਬ ਦੇ ਘਰ ਰੂਪ ਵੀਂ ਰੰਜਿਤ ਛਾ-ਸਰਬ ਸਿਰਾਵੇਵਾਲੇ॥
ਵਾ ਰੰਜਿਤ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਸਰੂਪੀ ਯਾਮ ਆਖਿਸਦਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਨੀ
ਸੀਚ ਸਰੂਪ ਵਾਲੇ ਹੈ, ਵਾ ਆਗਾਂ ਤੂੰ ਰੰਜਿਤ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਨ ਕੈ ਬਾਤ ਕਿਵਿਛ॥ ਅਗਾਂ
ਆਧਦਾ ਬੰਦੀ ਸਾਲਕ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਧ ਸਰਬ ਦੇ ਸਾਲਕ ਹੈ॥ ਵਾ ਜਡੀ ਸਤ੍ਰੀ ਹੀ ਆਧ
ਵਾ ਕੇਵੀ ਆਧੁ ਆਧੀ ਰਹੀ ਰਹੀ ਕਰ ਸਵਦਾ॥ ਦਿੰਗੀ ਸੰਗਤੀ ਜਾਂਨੂੰ ਰੰਜਿਤ ਹੈ॥
ਵਾ ਸੰਗ ਈਸਤੇ ਰੰਜਿਤ ਹੈ॥ ਪਾਂਚ-ਪਾਂਚ ਹੈ, ਮਾ, ਜਾਹਿਆ, ਬੇ, ਤੂ॥ ਵਾ-ਵਸੇ ਸਰਨੇ,
ਆਥੇ, ਮਲ ਦੇਵ ਵਾਲੇ ਹੈ ਜਾਹਿਆ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਸੁਗ ਕਾਰੇ-ਭਾਗ, ਸੁਰਜ ਦੇ ਭੀ, ਭਾਗ, ਪਰਾਮ
ਕੀਵੀ। ਵਾ ਭਾਗ, ਸੁਰਜ ਆਹਿਆਂ ਹੈਂ ਭੀ (ਤਾਰੇ-ਭਿਨ੍ਨ ਵਾਲੇ ਹੈ) ਵਾ ਜੀਵ ਵਾਹਿਆਂ
ਹੈਂ ਭੀ ਭੀ ਰਸੂਕਾਲੇ ਹੈ, ਵਾ ਵਾਹਾਂ ਸੰਗ੍ਰਹ ਵਾਹੇ ਤੂੰ ਹੈ ਰੂੰ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਆਗਾਂ ਮੁਹਾਂ

ਵਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ ਮੁਹਾਂ ਜੀਗ ਤੂੰ ਹੈ, ਵਾ ਜਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ ਭਾਗ ਮੁਕੀਵਿਚੁ ਵਾ ਸਰਬ
ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀਂ॥ ਨਮੀ ਕੁਝੁ ਕੁਝੁ ਚੜ੍ਹਾਂ ਆਖਿਓ ਹੈ ਭੀ, ਕੁਝੁ, ਭਕ-
ਸਰ ਹੈ, ਵਾ ਕੁਝੁ ਵਿਚੁ ਭੀ ਕੁਝੁ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਵਾ ਵਿਗਗ ਰੂਪੀ ਚੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਸ਼ਨ ਵਾਲੇ
ਹੈ॥ ਨਮੀ ਤਾਗ ਕਾਰੇ ਭਾਕੇ, ਕਥਾ ਕਰਨ ਵਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ। ਕਥਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਵਾ ਸਰਬ ਵਿਚੁ ਵਾਲੇ
ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਗੀਤ ਗੀਤ ਗੀਤ ਵਿਚੁ (ਗੀਤ) ਗੀਤ ਵੀ ਰੂਪ ਹੈ, ਵਾ ਭੀ ਤੀਂ ਦੇ ਬੁਰਾਂ ਕਿਲ
ਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪ ਤਾਈ॥ ਵਾ ਕੋਈ ਵਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ ਆਪ ਵਿਗਗ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਵਾ
ਜਸ ਵਾਲਾ ਵਿਚੁ ਆਪ ਦੀ ਜਸ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਤਾਗ ਕਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਵਿਚੁ ਬਲ ਰੂਪ ਹੈ, ਪ੍ਰੀਤ
ਹੈ ਤਾਗ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਬੁਧ ਵਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ ਕਲ ਵਾਕਾ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਕਿਨ੍ਹੁ-
ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ ਕਿਨ੍ਹੁ ਕਾਰੀ ਰੂਪ ਹੈ ਵਾ-ਕਿਨ੍ਹੁ ਕਰਨ ਵਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ
ਕਿਨ੍ਹੁ ਰੂਪ ਆਪ ਜੀਂ ਕੁਝੁ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹੀਂ॥ ਵਾ ਕੁਝੁ ਜਾਂਨ ਤੇ ਅਕਿਹ ਕਰਨ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਂ
ਕਰੈ ਵੀ ਵਾਲਾ ਜਾਹਿਆਂ ਹੈਂ॥ ਵਾ ਤਿਰਾ ਕਰਨ ਵਾਹਿਆਂ ਵਿਚੁ, ਕੁਝੀ ਆਖਿਵ ਵਿਚੁ
ਹੈ॥ ਨਮੀ ਤਾਗ ਕਾਰੇ ਸਭਦਾ ਵਿਚੁ ਬਲ ਰੂਪ ਨਾਹੀ, ਕਹ ਜਾ ਗਈ ਤਾਈ ਗੁਆਫਾਨ
ਹੈ॥ ਵਾ ਸਭਦਾ ਗਾਲੁ ਬੁਰਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕੀਤਾ ਪਾਲਾ ਹੈ ਏਕੇ ਕਵਾਹੀ ਹੈ ਆਗਾਵੀ
ਸਰੂਪ, ਉਪਰੋਕਤੇ ਵਿਚੁ ਆਪ ਉਪਰੋਕਤੇ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਆਗਾਂ ਵਿਚੁ
ਪਾਣੀ ਰੂਪ, ਵਾ-ਹਸਾਂ ਵਿਚੁ ਹਸਾਂ ਜਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਾ ਪਾਨ, ਅੰਧਿਤ ਵਿਚੁ ਅੰਧਿਤੁਨ੍ਹਾ॥
ਨਮੀ ਕਾਂਚ ਕਾਰੇ ਹੈ, ਬਾਹੀ, ਪੈਂਦੀ ਮੁਹੂਰ ਹੈ ਰੂਪ ਵਾ ਬਾਹੀ, ਕਥਨ ਵਿਚੁ ਕਥਨ ਰੂਪ, ਵਾ
ਇਸ ਜਿਆ ਵਿਚੁ ਝਗੜਾ ਰੂਪ॥ ਨਮੀ ਭੀਂ ਸਰੂਪ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਵਾ ਆਗਾਂ ਤੂੰ ਰੰਜਿਤ ਹੈ॥
ਅਗਾਂ ਰਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਪਤੀ ਰੰਜਿਤ॥ ਸਾਮਝੀ ਸਰੂਪੇ ਜਾਹਿਆਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚੁ ਜਿਆਪੁੰ
ਤੀ, ਪ੍ਰਭੀ ਪਸਾਰੇ ਵਲੋਂ ਸੇ ਕੀਤੇ ਮਲ ਦੇ ਵਾਲੇ ਹੈ, ਵਾ ਬਟੁੰ ਰੂਪ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰੰਜਿਤ ਹੈ॥

ਤੇ ਸਾਹਿਮਾਂ ਪਰੋਈ॥ ਸਾਸਤੀ ਬਿਉਂ ਸਤਿਵਿਚ ਵਿਖੁ, ਮਜ਼ਾਗ ਕੁਪਾਅ ਨੀ ਹੈ,
ਤੇ ਸਾਹੀ ਸੰਪਦਾ ਕੁਪਾਅ ਤਾਂਹੀ ਰਾਣਾ ਵਾਸਤਿਆਂ ਦੇ ਥਕਾਸ਼ਕ ਪੁਹਿਹ ਸਾਰੀ ਤੇਰੀ

੫੦ ਬਿਉਡੀ ਜੀਂ ਕਲੀਬਿਨਾ ਨੇ ਕਲੀਕੀ ਸਾਰੂਹੇ ਕਲੀਕੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਨਿਰ ਕਲੀਕੀ ਸਾਰੂਹੇ ਹੈ,
ਆਪੂਰੀ ਦਾ, ਵਾ ਕਾਲਕ, ਤੀਂ ਕੁਪਾਂ ਬਿਨਾਰੀ, ਆਂਤੇ ਰਾਂ ਸਾਰੂਹੇ ਕੁੜੀ ਹੈ॥
ਵਾਸਤਿਆਂ ਦੇ ਕੁਸ਼ਦਾ ਕਲੀਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਨਾਮੀ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼ੂਰ ਪਰਮ ਰੁਗੇ ਸੁਕਦੀ

ਕੁਪਾਂ ਹੈ, ਧਰਮ ਹੱਡਾ ਸਾਰੂਹੇ॥ ਵਾ ਬੁਝਾ ਹਿਸਤ੍ਰੀ ਆਹਿਕ ਦੇ ਸੀਜਰ ਕੁਪਾਂ ਹੈ॥ ਵਾ-
੫੧ ਥਕਾਸ਼ਕ ਦੇ ਥਕਾਸ਼ਕ ਸਾਰੂਹੇ ਨਮਸ਼ਕਾਰੀ ਤੇ ਸਾਸਤੀ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ਼ੂਰੀ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਜੋਗੀ
ਈਸਰੀ ਕੁਛਾ॥ ਪਰਮ ਜਿਕੇ: ਪਸਿੱਧ ਮਸਤੁਰੀ ਹੈ, ਵਾ, ਸਿਖਾਂ ਹਿਚਤਿਧ ਕੁਪਾਂ ਹੈ॥
ਸਿਪ ਸੁਕਕੁਪ ਹੈ॥ ਵਾ ਕੈਵਲ ਸੁਕਦੀ ਦੇਵੈਹ ਕਾਲੇ॥ ਨਾਮੀ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼ੂਰੀ ਬਾਸਤਿਆਂ ਦੇ
ਦੀਗੇ ਕੁਹਿੰਦਾਹਿ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾ ਕੁਪਾਂ ਹੈ॥ ਵਾ ਬੇਰਾਂ ਦੇ ਕੇਵੀਂ ਗੋਵੀਂ ਵਾਲੇ ਥਕਾਸ਼ਕ ਹੈ॥ ਵਾ-

੫੨ ਤਿਨਾ ਵਾਲਾਂ ਹਿਚ ਕੁਹੈਂ ਹੈ॥ ਵਾ, ਵਿਨਾਂ ਤੇ ਭੀ ਵੱਡੇ ਹੈ, ਮਹਾਰ ਵੱਡੇ ਹੈ, ਨਾਮੀ ਸਸਤ੍ਰਪਾਹੇ
ਹੱਥਾਂ ਹਿਚ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਹੂੰ ਰੀ ਪਕਕਤਾ ਹਾਲੇ॥ ਨਾਮੀ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਨੇ ਸਸਤ੍ਰ, ਚੱਕੇ, ਚੀਰ, ਬੈਚੂਕ
ਗੈਪੀਆਂ ਬੱਛੀਆਂ ਆਹਿਕ ਜਿਹੜੇ ਹੱਥਾਂ ਫਕੈ ਸਾਰੀ ਦੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਆਸਤ੍ਰੀ ਹੈ, ਏਂਕੇ
ਤਾਂਹੀ ਸਾਨਹੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਾਲੈ-ਪਾਈ, ਸਾਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਆਪਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਛ, ਆਧੀ ਹਨ ਜਿਸਤ੍ਰੀ
ਬਚਾਗ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਸਤ੍ਰਚੁਲ ਗੁਰੀ ਸਕਦਾ ਉਸਉਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਨਾਕਹ ਦੇ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਈ
ਸੀ, ਪਰਨਾ ਚੁਲ੍ਹੀ ਸੰਕੀ॥ ਨਾਮੀ ਪਰਮ ਜਿਕਾਤਾ: ਹੱਡਾ ਜਿਕਾਤਾ ਪੁਨਰੈ, ਸਚੁ ਦੀ ਜਾਗ੍ਰਹ ਵਾਲਾ
ਹੈ॥ ਵਾ ਪਰਮ ਜਿਕਾਤਾ ਸਾਰੂਹੇ॥ ਨਾਮੀ ਲੋਕ ਮਾਨੇ ਸਾਮਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਂ ਹੈ, ਵਾ ਲੋਕ,

੫੩ ਥਕਾਸ਼ ਸਾਰੂਹੇ, ਮਾ, ਮਾਹਿਮਾਦਾ ਮਾਤਾ; ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਹੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀ; ਕੇਖਾਂ ਹਿਚ
ਨਹੀਂ ਸੋਇਵਾਲਾ। ਵਾ ਕੁਥੇ ਪਾਰੀ ਗੁਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਾਹੀ ਗੁਂਝੀਂ ਦੇ ਸਾਹੁਰੇ ਬਹੁਤ

ਹੁਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਸਥ ਜੁ ਵਨਨ ਦੁ ਕੇਡਾਂ ਵੇਡੇ ਬਾਂਡਿਨਾ ਹੋਂਦੇ ਸ਼ਹਿਮ ਬਾਬਾ
ਕਾਰਨ ਦੇ ਭੇਟਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤੀ॥ ਅਭੁਤੀ ਪੰਜ ਥਕਾਕਦੇ। ਭੇਟ ਕੁਲਮ ਕਰਤ ਭੇਟ ਯੁਗ ਸਿਗ
ਕੁਲਮ ਹਿਕਾਗ ਬਾਗ ਹਿਤਰਗ ਮੱਤ ਕੁਰਮ ਪਾਰੀ ਤੁਰਮ ਗਿਵਾਹ॥ ਵਾ ਕੁਮਾਰੂਤੇ ਰਹਿਤੀ॥
ਅਭੁਤੀ, ਭੇਟ ਤੇ ਰਹਿਤੀ, ਵਾ ਭੇਟ ਥੇ ਵੱਡੇ ਪਿਤੂ ਕਰਕੇ ਰਹਿਤੀ ਸਹਾਇਕਾ ਚੰਹਿਤੀ
ਦਿਵੇ ਰੁਹਾਨੀ ਨੂੰ ਵਿਚ ਵਾਵਾ ਬੁਗਦੀ ਹੈ॥ ਅਭੁਤੀ ਕੁਨਾਤ ਕੁਨਾਤ ਤੇਰਾਂ ਥਾਧੇ ਰਹੀ ਜਾਂਦੇ॥ ਅਭੁ-
ਤੀ ਰਿਹਿਆ ਚੁਡੇ, ਪਾਗੁਰ ਕੁਪਾਂ ਹੈ॥ ਵਾ ਭੇਟ ਆਹਿ ਆਦੂ ਤੇ ਰਹਿਤੀ,॥ ਨਾਮੀ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ਼ੂਰ
ਪਰਮ ਕੁਨਾਤ ਜੋਗ ਦਤਾ ਵੁਸਾ ਦਾ ਵਿਹਾਨੂੰ ਸਿਵਹੂੰ ਜਾ ਮਿਛੇ ਜਾ ਮਹਾਹੈ ਦਾ ਦੀਸਰ ਹਿਸਾ-
੫੪ ਮਿਛੇ ਰਾਹ ਉਛੁਣੁ ਤੇ ਹਡਾਹੈ॥ ਸਤੁ ਚ ਜੁਹਿਆ ਸੁਹੀ ਨਮੀ ਹਿੰਦੀ ਰਾਗਾਇਦੇ ਕੁਰਕਨੇ॥ ਨਿਤ ਸਾ-
-ਅ ਜੇ ਤੇ ਪਾਗੁਰ ਜਿਤ ਤਾਂਦੀ, ਵਾ ਜਿਸਹਿਰ, ਰਾਗੀ ਹੈ॥ ਆ ਜਿਹਿਆ ਕੁਪੀ, ਗਹਿਦੂ, ਰਾਗੀ
ਵਾ ਨਾ, ਰਾਮੀ ਪਾਰੀ-ਦਾ, ਜੇ ਬੀਰ ਸਾਨੂੰ ਹਿੰਦ ਮੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਵਾ ਨਾ, ਰਾਮੀ ਕੁਰੂ
ਦਾ, ਜੇ ਜਾਹਿਆ ਪੁਰਸਾਂਦੇ, ਆਹਿਤ, ਰਿਚੇ ਕੁਪਾਂ ਘਾਂ ਹਿਚ ਰਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਹੈ ਕਮੇ,
ਹੈ ਕੁਝੇ ਦੀਗਾਂ ਹਿਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲਾ ਛੁਵ ਆਹਿ ਦਾ ਪਾਰਗਾਂ॥ ਕਰਨੇ ਕਰਸਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾ
ਵਾਲੇ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਹਿਆ॥ ਪੰਕੇ ਲਾਲ ਪਹਾੜ ਰੁਕਦਾ ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਤੇ ਸ਼ੁਗਰੀ ਵੀ
ਵਾਲੇ ਬੀਤਾ ਬਸਾਉ ਏਕੇ ਕਵਾਇ॥ ਪਿਸਹੀ ਦੀ ਪਲਾਂ ਲੈਹਿਤਾ ਜੁ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਨਾਮੀ ਹੈ
ਆਪ੍ਰੇਤ ਪੇਤੇ ਆਪਵਿਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਹਿੰਦੀ ਆਪ੍ਰੇਤ, ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਲਾ ਪ੍ਰੇਤ, ਕੈਤਾਂ ਤੇ ਵੇਡੀਆਂ ਤੇ
ਪੰਦੀਆਂ ਵਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪ੍ਰੇਤ ਹੈ॥ ਵਾ ਕੁਝਾਂ ਤੇ ਵੇਡੀਆਂ ਦੇ ਥਕਾਸ਼ਕ ਪੇਤ ਕੜੀਂ ਰਹਿਤੀਆਂ ਹੈਂ
ਜੇਗੀਆਂ ਹਿਚ ਤੇ ਆਪ੍ਰੇਤ ਸੰਸਾਰੀ ਹਿਚ ਹੀ ਆਪ੍ਰੇਤ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਤੁਰਮ ਗਿਰ੍ਹੁਰੀਤੇ ਜੇਹੀ ਸੁਧਾ
ਹਿਚੇ ਭੀ, ਵੀਂ, ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ, ਵਾ ਕੇਵਿਆਂ ਹਿਚ ਹਿੰਦੇ ਕੁਪ ਹੀ ਆਪ੍ਰੇਤ, ਵਾ
ਸੇਸਟ ਪਰਮ ਦੇ ਥਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ। ਹਿੰਦੇ ਤੇ ਵੇਹ ਅਭੁਤ ਕੁਪ ਹੈ॥ ਵਾ ਕੇਵੇਂ ੧੧ ਕੇਵੇਂ

੫੫ ਦੇਵਤਿਆਂ ਹਿਰੁ ਹੀ ਰਚਨਾ ਹੋਣਾ) ਕਾਮਾਦਿਵ ਦੇ ਰੰਗ ਹਰਨ ਵਾਲੇ, ਹੁਕੂਮੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ
ਪਿਤੁ ਤੁਧਰ ਆਦਿਵਾ, ਅਉਖਧ ਆਦਿ ਰਸਵਿਰ ਆਧ ਭਕੀਏਗਾ। **ਨਮੀ ਰਾਗ ਬੁਝੋ॥**
ਰਾਗ ਵਿਚ ਜਾਨ ਵਾ ਐਸਾਂ ਹਿਰੁ ਥੈ ਬੁਧ ਆਗੁਨੀ ਰੂਪੀ, ਵਾਨਿਆਂ ਬੁਪੁਰੀ ਆਪੁ ਹੈ।।
ਵਾ ਸਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁਪੀ ਤੇਗ ਰੂਪੀ, ਸਭ ਬੁਪੁਰੀ ਤੇਗ ਹੀ ਥੇਮੈ।।
ਨਾਂ ਸਾਹਸਾਰੀ ਸਾਡੁਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਡੁਕਾਰੀ ਬੁਧ ਸਵਾਨੀ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੀ।।
ਹਾ ਬੁਝੀ ਤੂ ਮੰਨੇ ਥਾਨੁ ਆਗੁਰੇ ਵਾ ਸਾਗੁ ਤੂ ਪਨ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੀ ਰੂਪੀ, ਰਾਗ ਦੱਸੇ ਹਰੀ ਮੰਨੀ
ਤੁਮਰੇ ਜਿਨ ਘਰ ਯਨ ਹਰੀ ਰਾਮਾ। **ਨਮੀ ਕੁਝ ਕੁਝੋ॥** ਰਾਗਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਨ ਬੁਧੀ।।
੫੬ ਜਿਆਂ ਤੂ ਰਾਜੁਗੁਣਾ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਵਾ ਰਾਗਿਆਂ ਤੂ ਰਾਜੇ ਬੁਝੀ ਹੋਣੀ ਨਾਗੁਨੀ।।
ਤੇ ਰਾਨ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਾਰ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੀ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ, ਵਾ ਦਾ ਰੀਆਂ ਤੂ ਦਾ ਰਾਨ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ
ਹੈ, ਵਾ ਦਾ ਰਾਗ, ਬਿਆਤਿਆਂ ਵਿਚ ਦਾ ਰਾਗੇ, ਬਿਆਤ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ॥ ਵਾ ਦਾ ਰਾਨ ਤੂ ਦਾ ਰੰਗੇ
ਵਾਲੇ ਹੈ ਆਦੁਕਾ ਚੇਤਾ ਕਲਾ ਬੁਧ ਸਿਆਰਨ ਦਾ ਦਾ ਰਾਨ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਹੈ।। ਬਿ ਦਾ ਰੀਆਂ
ਦਾ ਰਾਗੇ।। **ਨਾਂ ਆਗ ਆਗੀ** ਮੰਨੁ ਵਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਮੰਨੁ ਬੁਧ ਹਾ ਆਪੁ ਹੈ॥ ਸਭੁ ਸੀ ਆ
ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਸਾਡੁ ਚੀਨੀ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਸਾਡੁ ਚੀਨੀ ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ
ਤੂ ਸੀਨੀ ਹੈ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਨੀ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ, ਵਾ ਮਲਕਾਰਕਾਰੀ ਵਿਚ, ਮੰਨੀ ਸਾਡੁ ਕਾਰੀ ਆਪੁ ਹੈ॥
ਵਾ ਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰੀ ਤੇਗ ਰੂਪੀ ਹੈ॥ ਸਾਲਾਹ ਕਾਨੀ ਤੂ ਆਪੁ ਹੀ ਸਾਲਾਹ
ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਮਾਲੁਕ ਵਿਲਾਵਾ ਕਰੇ ਚਾਂਗੇ।। ਜੋ ਵੇਖੀ ਆਦੁਸੀ ਕੌਈ ਮਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨ
ਕਾਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਉਖਧ ਆਹਾਜ਼ ਕੀਵੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਤਾ ਹਲ੍ਹ ਮਾਜ਼ ਹੈ ਵਿਸ ਸਾਲਾਹ ਹੈ
ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਆਦੁਸੀ ਜਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਗਿਆਂ ਵਾਹੁਗੁ ਮੰਨੇ ਹੈ॥ **ਨਮੀ ਕੋਝ ਕੋਝੋ॥**
ਜੀਝੀ ਕੰ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਲਿਖੇ ਰੰਹਿਰੇ ਹਨ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ, ਵਾ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ ਕੀਝੀ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ
ਹੈ, ਵਾ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ ਆਪੁ ਚਾ ਮੰਝੀ ਤੇ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ ਆਪੁ ਚਾ ਜੀਝੀ, ਮੰਝੀ ਵੱਡਾ ਹੈ॥ ਵਾ
ਚਾਰ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਾ ਦਿਵਾਂਗਾਂ ਜਾਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਝੀ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਝੀ ਹੈ।। ਵਾ ਵਾਜਿਆਂ ਵਿਚੋਂ
ਚੇਤਾ ਸਤਾ ਬੁਧ ਕਾਨੇ ਵੁਲੋਹੇ।। **ਨਮੀ ਰਿਸ਼ਟੇ ਰਿਸ਼ਟੇ** ਬਿਆਤਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪਿਆਰੇ ਵਾ ਵਿਸਤਾ
ਹਿਰੁ ਵਿਸਤਰ ਆਪੁ ਹੈ॥ ਵਾ ਪੰਚਿਆਤਾ ਹੈ ਕੀਨੂ ਤੇ ਅਤੁ ਅਤੁ ਕਾਲੇ ਸੂਰਿ, ਤੇ ਸੂਰਿ ਕਾਲੇ
ਪ੍ਰਾਨੂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੂ ਕਾਲੇ ਹੈ ਸੁਧ ਪਿਆਰਾ ਹੈ॥ **ਨਮੀ ਕੁਝੀ ਕੁਝੀ** ਕੁਝੀ, ਉਗੁਗੁਰ ਅੰਗੁਹੀਆਂ ਦਾ
ਕਾਂਗ ਕਰਨਾ, ਤੀਝੀ ਹਿਰੁ ਕੁਝੀ ਬੁਧ ਹਾ ਕੁਝੀ।। ਸਾਗੁਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਨੁ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ॥
ਅਉਖਧੀਆਂ ਵਿਚ ਅਉਖਧੀ ਬੁਧ ਹੈ॥ ਵਾ ਤੁਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਦ ਵਾਲਿਆਂ ਕੁਝੀ ਸਿਧਾਂਦ ਦੇ ਪੁਛਾ
ਕਾ ਹੈ॥ ਵਾ ਬੰਜ ਸੰਤ ਤੰਸੀ ਕੁਝੀ ਬੇਲਾਕੇ ਵਿਸਤਾ ਪ੍ਰਕਾਰੂ ਹੈ॥ **ਸਦ ਸੱਚਾ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਿਖੀ॥**

ਪ੍ਰਕੀ ਕਰ ਵਿਸਤਾਰ, ਤੁਖੜ ਝਾੜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਕੀ ਰੂਪ ਹਿਆ॥ ੫- ਅਉਤਰ ਗੁਡੀਰਿਥ
ਮਾਲਾਹਾਰੀ॥ ਜਾਗ ਕੂੰਬੁ ਮੰਦਰੇ ਗਿਰਮਲ ਸੁਧ ਹੈ ਸਾਗ ਸੀਗਤ ਸ੍ਰੀਵਰ ਰਾਮਵੁਥੀ
ਜਲ ਸੇ॥ ਇਹਤਾ ਸਤ ਵਿਸਤਾਰੀਆਂ ਵਿਚੁ ਤੁਗੀ ਵਿਸਤਾਰੀ ਹੈ॥ ਵਾਜਿਆਂ ਵਿਸਤਾਰ
ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਤ ਵਿਸਤਾਰ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ, ਬਿਆਤੀ ਲੱਬੁ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਆਪੁ ਹੈ॥
ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ, ਵਾ ਪ੍ਰਹਿੜ ਬੁਧ ਦਾ ਸੁਧ ਸਨੁਪੁਰੀ ਹੈ॥ ਨਮੀ ਅੰਝੀ ਅੰਝੀ
ਮੰਝੀ ਹਿਰੁ ਮੰਝੀ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ, ਵਾ ਮਲਕਾਰਕਾਰੀ ਵਿਚ, ਮੰਝੀ ਸਾਡੁ ਕਾਰੀ ਆਪੁ ਹੈ॥
ਵਾ ਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰੀ ਤੇਗ ਰੂਪੀ ਹੈ॥ ਸਾਲਾਹ ਕਾਨੀ ਤੂ ਆਪੁ ਹੀ ਸਾਲਾਹ
ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਮਾਲੁਕ ਵਿਲਾਵਾ ਕਰੇ ਚਾਂਗੇ।। ਜੋ ਵੇਖੀ ਆਦੁਸੀ ਕੌਈ ਮਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨ
ਕਾਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਉਖਧ ਆਹਾਜ਼ ਕੀਵੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਤਾ ਹਲ੍ਹ ਮਾਜ਼ ਹੈ ਵਿਸ ਸਾਲਾਹ ਹੈ
ਦੇ ਸੁਵੁਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਆਦੁਸੀ ਜਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਗਿਆਂ ਵਾਹੁਗੁ ਮੰਨੇ ਹੈ॥ **ਨਮੀ ਕੋਝੀ ਕੋਝੀ॥**
ਜੀਝੀ ਕੰ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਲਿਖੇ ਰੰਹਿਰੇ ਹਨ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ, ਵਾ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ ਕੀਝੀ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ
ਹੈ, ਵਾ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ ਆਪੁ ਚਾ ਮੰਝੀ ਤੇ ਜੀਝੀ ਹਿਰੁ ਆਪੁ ਚਾ ਜੀਝੀ, ਮੰਝੀ ਵੱਡਾ ਹੈ॥ ਵਾ
ਚਾਰ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਾ ਦਿਵਾਂਗਾਂ ਜਾਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਝੀ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਝੀ ਹੈ।। ਵਾ ਵਾਜਿਆਂ ਵਿਚੋਂ
ਚੇਤਾ ਸਤਾ ਬੁਧ ਕਾਨੇ ਵੁਲੋਹੇ।। **ਨਮੀ ਰਿਸ਼ਟੇ ਰਿਸ਼ਟੇ** ਬਿਆਤਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪਿਆਰੇ ਵਾ ਵਿਸਤਾਰ
ਹਿਰੁ ਵਿਸਤਰ ਆਪੁ ਹੈ॥ ਵਾ ਪੰਚਿਆਤਾ ਹੈ ਕੀਨੂ ਤੇ ਅਤੁ ਅਤੁ ਕਾਲੇ ਸੂਰਿ, ਤੇ ਸੂਰਿ ਕਾਲੇ
ਪ੍ਰਾਨੂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੂ ਕਾਲੇ ਹੈ ਸੁਧ ਪਿਆਰਾ ਹੈ॥ **ਨਮੀ ਕੁਝੀ ਕੁਝੀ** ਕੁਝੀ, ਉਗੁਗੁਰ ਅੰਗੁਹੀਆਂ ਦਾ
ਕਾਂਗ ਕਰਨਾ, ਤੀਝੀ ਹਿਰੁ ਕੁਝੀ ਬੁਧ ਹਾ ਕੁਝੀ।। ਸਾਗੁਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਨੁ ਬੁਧ ਆਪੁ ਹੈ॥
ਅਉਖਧੀਆਂ ਵਿਚ ਅਉਖਧੀ ਬੁਧ ਹੈ॥ ਵਾ ਤੁਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਦ ਵਾਲਿਆਂ ਕੁਝੀ ਸਿਧਾਂਦ ਦੇ ਪੁਛਾ
ਕਾ ਹੈ॥ ਵਾ ਬੰਜ ਸੰਤ ਤੰਸੀ ਕੁਝੀ ਬੇਲਾਕੇ ਵਿਸਤਾ ਪ੍ਰਕਾਰੂ ਹੈ॥ **ਸਦ ਸੱਚਾ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਿਖੀ॥**

ਸਭ ਪੈ ਅਤੇ ਸਭ ਹੈ ਰੋਤ ਸ਼ੁਧੀ॥ ਜੜਾਂ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਪ ਹੈ ਜੋ ਗਮਾਂ ਵਿਚ ਕੋਨਾ
ਸਭ ਹੈ ਤਤ ਵੇਖਿਆ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸ਼ੁਧੀ॥ **ਸਰਬੀ ਪਲਾਸੀ** ਥਿਤੇ ਸੱਚੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਾ ਸ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਇਵੀ ਰੁਚਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ **ਅਨੁਪ** ਉਖਾਂ ਰੱਖਿ ਕੇ ਜੇ
ਅਕਾਸ ਜੜੀ ਕੇ ਦੂਜਾ ਕਥੀ ਵੇਖਾ ਅਟ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੁਨ੍ਹ ਰਾਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾ ਤੁਦਾ ਕੇ ਕਹੀਆਂ
ਨੂੰ ਬੁਖਦਾ ਸੀਂ॥ **ਅਨੁਪ** ਸੁਪਰ ਚੇਥ ਰਾਡਿਗ ਕਿਛੁ **ਸਾਸਤੁਲ ਰਿਵਾਸੀ** ਜੀ ਸੁਪ
ਵਿਚ ਆਧਿਨਿਵਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਾ ਸ਼ਵਤ੍ਰੀ ਰਿਵਾਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਸਿ
ਧੀਆਂ ਕੁਝ ਆਪ ਦੇਣ ਵਾਲੀ॥ ਹਾ ਸਹਾਰ ਬਿਹੂ ਵਾਲੀ ਜੀ ਸਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੁਕਵੀਆਂ
ਕਥਿਆਂ ਦੇ ਸੁਵਾਲਾ ਨੂੰ **ਬੁਧਕਾ** ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ॥ ਹਾ ਸਾਸਤੁਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬੁਧੀ
ਦੇ ਸੁਵਾਲਾ ਨੂੰ **ਬੁਧਕਾ** ਬੁਧੀ ਕਾਵਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਹਾ ਸਾਡਿਆਂ ਦੀ ਬੁਧੀ
ਅਵਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਹਾ ਤਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਦਾ ਕਥਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ॥ ਹਾ
ਕਰਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਵੀ॥ **ਅਗੁਰੂ** ਅਗੁਰੂ, ਅਗੁਰੂ, ਪਤਾਲ ਕੇ ਕ ਉਦਾ, ਸੁਰਗ ਲੋਵਾ
ਅਗੁਰੂ, ਅਗੁਰੂ॥ ਉਦਾ, ਉਤਾ, ਅਗੁਰੂ, ਮਾਮ, ਅਗੁਰੂ, ਕਿਸਟ ਸਾਡਿਚਿਆਨ
ਕਰੀ॥ **ਅਖੀ ਉਦਾ ਹੋਡਾ**:- ਸਾਡੀ ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾ ਪਰਨ ਪਾਸੂਰੀ
ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਥੇ, ਪਿੜ੍ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੇ, ਰੋਡੇ, ਵਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਆਇਆਂ ਦਾ ਜੀ ਸੁਆਨੀ
ਨੂੰ ਵਾਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਤੇ ਘਮ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਬਿਕੂੰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਪੰਚ ਈਸ਼ਨੂ
ਗਈਸ, ਸੱਕੜੀ ਵਿਹੜੀ ਸਿਵੇਂ ਜੀ ਸੂਰਜ ਅੰਗੂੰ ਵੱਡਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਕਲ ਹੈ॥ ਇਸਤੋਂ ਵੀ
ਵੱਡਾ ਉਠਿਗੁਪ ਸ਼ੁਧੀ॥ ਹਾ ਫਗਟੁ ਰਿਨ੍ਹ ਗਰਵ ਬੁਪ ਹੈ ਵੱਡਾ, ਰਿਨ੍ਹ ਗਰਵ ਤੋਂ ਅਥਿ
ਆਇਤ ਕੁਪ ਹੈ ਵੱਡਾ ਹੈ ਆਧੁਨਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ॥ ਪੰਡ ਪਾਣੀ ਜਪਤ ਹੈ ਪਾਣ੍ਹਾਂ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਆਖੂ ਕੀਟ ਸ਼ੁਧੀ ਕੀਟ ਹੈ॥ **ਸਹਾ ਸ਼ਬਦਾਂ** ਸਿਧੀਆਂ ਵਿਚ

ਸਿਧੀ ਪਕਟ ਹਾ ਪਾਪਤ ਤੁਧੁ ਹੈ॥ **ਚਾਤਾ ਵਿਆਹੀ** ਚਾਤਾ ਕੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਆਹੀ ਹੈ॥
ਵਾਖੂ ਸਿਮਾਂ ਵਿਚ ਦਾਤ ਕਿਵੀਂ ਹੈ। ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਦੀ ਆਮ ਤੌ ਵਿਆਹੀ ਸ
ਤੁਧੁ ਹੈ॥ **ਕਾਤਿਨਾਂ** ਕਾਤਾ ਵਿਚ ਬਹਿਪੁ ਵਾਲਾ ਜੀ ਸਿਧੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਗੂ ਰੈਧੁ ਵਾਲਾ
61 ਹੈ॥ **ਅਛੇਡੀ** ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਿਆ ਗਏ ਜਾਂਦੇ॥ **ਅਭੇਡੀ** ਕੇਰ ਪ੍ਰਤੀ ਰੈਧੁ ਰੈਧੁ ਵਾਲੇ
ਗੀਤੀ ਸਾਲ ਵੇਸ਼ ਗਠੀ ਜੀਤਾ। ਕੇਰ ਨੀਤੀਂ ਰੱਖਿ ਕੀ॥ **ਆਗਮ** ਗਮ ਰਹਿਤ ਰੱਗ ਰ
ਤਿ ਆਮ ਬਾਸ ਪਾਪੀਚੂੰ ਰੱਖਿ॥ **ਆਗਮ** ਕਾਮਾ ਰੱਖਿ॥ **ਆਸਤ** ਪਰਾਸੀ ਮਾਰਿ
ਆਮ ਤਾਹੀ ਉਤੇਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ **ਆਸਤਸੁ ਧਾਮ** ਸਾਡਿਆਂ ਬਾਖੁ ਰੁਧੁ ਪਾਸੁ
ਹੈ॥ ਹਾ ਸ਼ਵਹਿਤ ਰਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਰਿ ਗਾ ਮਾਹੂ ਰੱਖੀ ਰੂਪੀ॥
ਤੁਚਾ ਜੇਤੁ **ਚਾਚ ਰਹੀ ਕੁ** ॥ ਤੁਚ ਬਲ ਸਿਗਰਾਲ ਬਹਿੰਗਾਂ ਕੇ ਰੀ
ਅਹਿਨਗਾਲ ਭੁਜੇ ਰਹੇ ਰੇਵਾ ਬਲ ਹੀ ਪ੍ਰਾਧੁਰੀ ਹਿਰਨ ਹੈ॥ ਹਾ ਕੋਰ, ਮੋਰ ਤੁਹੈਂ
62 ਹੀ ਜੰਨੂੰ, ਹਾ ਸਹੁਕਾ ਹੈ, ਹਾ ਤੇਗਾਤੀਰ ਹੈ ਵੇਖੀ ਜਲੈ॥ ਜਲ ਆਕੂਪੀ, ਤੇ ਜਲ
ਆਦਿ॥ ਦਾ ਆਸਰਾ ਬੁਧ ਗਾਧ ਹੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਉਸ ਆਪਿਕਾਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜੇ ਪ੍ਰਮ
ਤੁਧੁ ਜਲ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਵਹਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾ ਬੁਪ ਹੈ ਵੇਸ਼ ਦਾ ਹੈ, ਜਲਾਂ
ਵਿਚ ਵੀ ਜੂਢਾ ਕੁਝ ਹੈ ਵੇਸ਼ ਦਾ॥ **ਕਲੋਗੁ** ਕਲੁ ਚ ਮਧਮ ਆਪਿਕਾਨੀਆਂ ਵਿਚ
ਵੀ ਤੁੰਨੀ ਕਾਮਾ ਵੀ ਰਖੇ ਹਨ ਤੇ ਨੀ ਆਗੂ ਹੀ ਕਰਨ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ
ਕਾਮਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਿਸਟਾਰ ਸ਼ੁਧੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਬਲ ਆਗੂ ਹੀ ਬੁਪ ਹੀ ਆਪੂਰੀ, ਤੇ
ਇਸਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਬੁਪ ਹੀ ਆਪੂਰੀ॥ **ਅਭੀਤੁ** ਬੈਂਕ ਰੱਖਿ। ਸੀਲਾਂਤੁ ਰੱਖਿ ਹੈ, ਹਾ ਆਸ
ਚਰਜ ਤੁਧੁ ਹੈ॥ ਹਾ ਆਵੇ ਰਿਵਹਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ॥ **ਅਭੇਡੀ** ਕੇਰ ਪ੍ਰਤੀ ਰੈਧੁ ਰੈਧੁ ਵਾਲੇ
ਰੱਖੀ ਸਾਰੇ ਹੈ॥ ਹਾ ਸ਼ੁਆਮੀ ਹੈ॥ ਤੁ ਆਖਿਕ ਅਜਾਇੰਦਾ ਦਾ ਪਲੁ ਕੁਪੀ॥ ਪਰਉਤੁ

ਕਿਸਟ ਤੁਮਾ ਭੁਧ ਬਹੁਮਾਂ ਹੈ। ਅਜੂਂ ਜਕਾ ਵੱਡਾ ਤੁਲਾ ਉੱਡਾ ਹਹਉਂ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਹੁਣਿ
ਆਪਕਾ ਵਾਹ ਆਜੂਨੀ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਆਖੋ॥ ਦੇਸ, ਮਾਝ ਮਾਲਾਵਾ ਦੁਆਕਾ ਆਹਿਕਾ ਉੱ
ਰਹਿਤ ਹੈ, ਅੰਗਾਂਉ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ ਆਪਕਾਰ ਹੈ ਵਾ ਦੇਸ ਕਾਲ ਵਸੂ ਪਛੇਚ ਰਹਿਤ ਹੈ॥
ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਬਿਉਕਿ ਮਾਲਹ ਦੇਕ ਮਸੀਤ ਵਸੂਰੈ ਬਿਆਪਨ ਕਰਕੇ ਮਾਝ ਮਾਲਾਵਾ
ਚੇਮਾਵਿਕ ਬੇਵਾ ਫ਼ਲੀ ਕਾਲ ਬਿਉਕਿ ਜਾਹਿਕ ਅੰਗਾਂਤ ਨਵਾ ਮਹਾ ਅਚ ਦਾਤਾਰ॥ ਵੱਸੂ
ਨੈਂਹੈ ਛੁੜੀ ਸਾਸੂਧਾਈ॥ ਵਾ ਦੇਸ ਬਿਕੋਹਾ ਵਿਤ ਆਹਿਕਾ ਚੁਹਿਆਂ ਹੈ॥ ਅਗੁਜਾਂ
ਭੇਸਾਂ ਉੱਚਿਤੇ, (ਅਗ) ਕਿਕੇਦੇ ਅੰਦੂਰੈ (ਦੇਸ) ਦੀਸਰਕੂਪ ਹੈ॥ ਵਾ ਕੇਸਾਂ ਉੱਚਿਤੇ
ਜੇ ਆਖਿਕ ਪੜੇ ਮਹਿ ਕਾਲ ਹੈ ਹਿਕਾਰ ਗੈਲੀ ਕੁਝੀਆਂ ਵੇਂ ਭੇਸਾਂ ਉੱਚਿਤੇ॥ ਨੌਹ-ਵਿਸ ਅਗੁਜਾਂ
ਛੇ ਵਿਚ ਵੈ ਅਸਾਹਿਤੀਗੀ ਹੈ, ਲਿਸਕੈ ਪਾ॥ (ਤੁਖੀਂ ਹਾ ਥੁਆਤ ਛੁਦੇ)

64. ਅਗੁਜਾਂ ਬਹੁ ਕਰਹੈ ਉੱਚਿਤੇ ਵਾ ਕੁਝਾਂ ਬੀਕੀਰਹੈ॥ ਵਾ ਯਾਤੁਲਾਂ ਕਾਵੀ ਪਤਾਲ
ਹੈ॥ ਅਖਾਗੇ ਪੀੜਾਂ ਉੱਡਾ ਬੀਧਗਾ ਉੱਡਾ ਕਾਸਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ ਹਉਸੈ ਵਾਕਿਤਾ, ਬੀਕੁ
ਥੇਤ ਪੀੜਾ ਆਖਿਕ ਉੱਚਿਤੇ ਰਹਿਤ ਹਾ ਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇ ਬੀਖਗਾ ਉੱਚਿਤੇ, ਗ੍ਰਾਮ ਜੀ
ਹੈ॥ ਅਨੀਦੀ ਸਰੂਪ ਦੀ, ਕੂੜੀਂ (ਅਗ) ਰਹਿਤ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਵਾ ਕੂੜੀਂ ਉੱਚਿਤੇ, ਸਰੂਪ
ਵੈ ਅਨੀਦੀ ਵਿਸੇ ਸੀਸਾ ਸਰੂਪ ਕੁਕਾ ਸੀਨ ਰਹਿਤ ਕਾਨ। ਕੁਕਾ ਗਿਆਨੀ ਜੀਵਨ ਸੁਕ ਬੁਝੀ
ਵਾਂ ਵਾਂ ਵਾਂ॥ ਵਿਸੇ ਸੀਨ ਘਾਹੀ ਈ ਬੂੰਦੇ ਤਗ ਹੈ ਵਿਸਾਹਿਤ ਸਾਗਰੀ ਸਾਰੂਪੀ ਕੁਕੇਤੇ ਤਗ
ਉੱਡੀਂ ਵਾਤਾ ਭੁਲਦਾ ਸੁਕਦਾ ਹੈ ਜੁਗ ਹੈ ਸੁਧਾਰੀ ਆਹਿਤ ਰੰਗਾ। ਸੀਨ- ਆਰੂ
ਪੀ ਜੁਗ। ਗਰਮ-ਛਿੱਕੀ ਜਿਉਹਿਆਂ ਹਿਲ ਤਚਦਾ, ਭੁਲਦਾ- ਕੁਕੇਤੇ ਸੁਧਾ॥ ੨—
ਬੁਸਾਂ ਲਈ ਤਲ ਹੈ। ਬੁਜਨਾ ਸੀਨ ਕੁਕੇਤੇ ਜੁਗ ਉੱਚਿਤੀ ਅਨੀਦੀ ਪਹੇ ਛਗੇ ਕੁਕੇ
ਤੇ ਰਹਿਤ ਛੁੜਾ ਕਰੇ ਅੰਗਾਂ ਚਿਕੁਹਿਤ ਰੁਕੀ। ਬੁਸਾਂ ਸੀਨ ਜੇਸੇ ਦੇ ਜਲ ਤਚਾਂ ਆਠ ਅਹਿਤ

ਛੁਗਜਾ ਹੀ ਰਹਿਤ ਦੀ ਚਿਤ ਦੀ ਵਿਕਾਵਤਾ ਗਲ ਹੀ ਆਨੰਦੀ ਹੈ। ਅਨੀਦੀ ਸਰੂਪ ਹੈ।
ਸਾਨ ਜੀ ਆ ਕਲਪਨਾ ਰਹਿਤ ਰੰਖੇ ਕੁਝੀ ਦੀ ਚਾਲਕਾ ਰਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਦੀ ਚਿਤਾ ਜੀ ਹੈ।
ਗੈਂਡੀ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗੈਂਵੜ ਅਗੇ ਵੱਡਾ ਮਾਨ ਚ ਮਾਨ ਰਹਿਤ ਵਿਕਰਸ ਹੈ। ਤੁਥ ਰਹਿਤ ਦੇ
ਜੀ ਸੁਖ ਕੁਪੈ ਅਨੀਦੀ ਹੈ॥ ਵੱਡਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜੇ ਕਰੀਦੇ ਅਨੀਦੀ
ਸਰੂਪ ਹੈ। (ਅਗ) ਸਰੂਪ ਆਗੇ- ਸਰੂਪ ਹੈ ਆਪ ਦੇ ਪੁਛਾਏ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜੇ ਨਿਵਾਜੇ ਗੈ। ਸਾਸਤੀ
65. ਸਰੂਪ ਲੁਗ ਹੈ॥ ਨਿਪਾਗ ਚਤੁਰੈ ਹਾ ਅਜਾਗ ਲੁਗ ਹੈ॥ ਗੁੜੀ ਮੁੜੀ
ਚੁਪੈ ਤੁਂਹੈ ਅਸਾਹੀ ਹੈ ਵਾਨੀ ਵਿਸਾਹੀ ਕੈਰੈ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ, ਵਿਸੇ ਕਰਕੇ ਸਰੂਪ
ਦੇ ਗਾਬੇ, ਵਾ ਆਧਨਾ ਕੈ ਹੀ ਗਾਬ ਲਗੀ॥ ਵਾ ਰਥੁੜੈ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਗੁਸਤੀ ਪੁਸਾਹ
ਵਿਸੇ ਕਰਕੇ ਮਾਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈ ਆਹਿਆ ਦੇ ਚਰੈ॥ (ਅਸਤੀ ਅਗੈ ਜੇ ਬਦਲੈ ਹੈ ਅਗਿਹਡੀ ਰਹਿ
ਤ ਹੈ॥) ਅਸਤੀ ਅਗੈ ਅਗੁਜਾਂ ਅੰਤਿਕ ਤੁਂਹੈ ਅੰਤੇ- ਕੱਢੀ ਪੁਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਅਸਤੀ ਅਗੈ
- ਕਾਲੇ ਕਾਲੇ ਰਹਿਤ ਹਾ ਕਲਪਨਾ ਰਹਿਤ ਹਾ ਆਹਿਆ ਦੀ ਬਾਲਖ ਰਹਿਤ॥ ਅਸਤੀ ਅਗੈ
ਤੈ ਰੈਕੂਝੀ ਪਾਲਹ ਵਾਲਾ ਰੁਹੀ॥ ਗੁੜੀ ਅਗੈ ਵੇਤੇ ਅੰਗ੍ਰੋਵਾ ਵੇਤੇ- ਕਿ ਰਹਿਆ ਵਿਚ ਹੈ॥
67. (ਅਗ) ਅਗੈ ਵੇਤੇ ਕੇ ਸਾਹਿਰ ਹਿਚਰਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਗੁੜੀ ਰੁਸ਼ਗੈ ਰੁਸਿਆ ਵਿਚ ਰਨਾ ਅਗੈ
ਤੁਹੀ ਹੈ। ਵਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਤੇ ਵਾ ਨੈ ਚਾਲਦੁਵਾਲੇ॥ (ਅਸ) ਸਾਜਸਾਲੇ ਸਰੂਪ (ਅਗ)
ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਸਾਜੇ, ਸਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸੱਜੇ ਹੈ ਵਾਲੇ ਹੈ॥) ਵਾ ਸਾਜਾਂ ਤੇ ਸੱਜੇ ਪੁਵਾਲੇ ਹੈ ਵਾ ਅਹਿਲਾਂ
ਸਾਜੇ ਅਜਿਤ ਉਹਾਂ ਤੇ ਅਗੀਰ ਸਾਜੇ॥ (ਅਸ) ਸਾਜਸਾਲੇ ਵਿਸਤੀ ਆਖਿਕ ਦੇ ਕਬੈਰ
ਦੇ ਵੀ ਸਾਹੁਬਾਰ ਹੈ ਵਾ ਸਿਉ ਸਾਹੁਬਾਂ ਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪਤ ਦੇ ਪੁਵਾਲੇ ਹੈ॥ (ਅਸ) ਅਗੈ ਵੇ
ਹੀ (ਅਗ) ਚੜ੍ਹਾਂ ਲੁਪੈ ਹਾ (ਅਗ) ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਭੀ ਵੱਡੇ ਲੁਪੈ, (ਲਾ- ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ
(ਅਗ) ਅਜਿਉਵੇਂ ਭੀ (ਅਗ) ਅੰਤੇ ਲੁਪੈ, ਮਾਹ, ਬਿਗਾਤ ਲੁਪੈ ਹੈ ਵਾ (ਅਗ) ਅਗਿਤੀਆਂ

67 हिंर भी आप नीहा॥ हाकुनां के ही पूर्वासु तुपरी॥ नमी गीड़ रीति गीड़ अमीर मीड़ उन्
हा- गीड़, बरना अद्वीतीय, बरना ची लकड़ी सकड़ी तुपासापु॥ हाजीता हिंर
गाहिं तुपहासापु हा गहसीआं ती गीड़ सवडी देह वाले तु हाशिमाडिआं
ती गियाउ देहु हाले॥ नमी गीड़ पीड़ भीउ बठा हालिआं हिंर तुरी मवुत शीउ बर
- न हाला है॥ हाय शीउ बरनहालीआं चीजा हिंर भवुत जाहे देह शीउ करनहाले
है॥ नमी बुझ देख रेख, गुंस हालिआं अद्वीती, रेख, नहुतुरी हाला है, जिहें नर-
ताकहरानरसियाँ दुवारिआं, हा रेख, तु आहिं तुपहासापु॥ हा
बुँसा वरना हालिआं हिंर रूप तुरी भासु गुदु तुपवासा हाले रेख॥ नमी बुझ
देख जेस, जे मुकारहाले मुरजारी वे रसुत्तिएं तु भी रेख, मुकारहाला है हा मुख
68 हिंर तुपहासी॥ हा मुधीआं तु जी मेकद तामवरनहालेगा॥ नमी मरब देख मरब देख
- जी रिपी बरनहाला है आप नारंग है॥ हा मवुती मित्र तुप रेग रेखेका हाले तु हामारे
केव रेगी नह तु रेग रेखेका हाला है आप नारंग है॥ तेवरही आगाम रेग की तुहालेगा॥
नमी मरब देख मारिआं जा रेग धेहु हाला है॥ हा मवुतेगा तु लौ हाले है॥ नमी मरब
मवुती कित्तुरुहालेगा हा रेख रेख आपरे जीसुरे हा नमी मरब देख मरब देख डीउ बरिठ
70 हाले हा रेख रेख हालेगा॥ नमी मरब देख मारिआं जा गिमात तुप है॥ हा हिंरगरवडे
प्रभारम भव गिमात हिंर रेते मवुती गिमात देहु हाले है॥ नमी परमात्मी हैवल
देखो। हा देख ग्रीह देख (परम) देखे (जाती) आपरे रेषे, अन्ते हाले मरबही॥ नमी
मरब भी जारिआं गीचर मारह देहु हाले है॥ नमी आष जीवि गिमात तुप दागजां तेवरम
71 तुप अद्वीत तु परिते हाले, हा- जीहा तुप हाले आपरे है॥ नमी मरब देख

दिमाता तुप हा मवुती दिमाती नीहिम सुपहै॥ नमी मरब देख मरब देख (परिमी)
मन्त्रमहु यसुत्तिएरा है, हा मरम तुपित्तपहाला हीहा- मीमात तुप शेती बरनहाला
है॥ नमी मरब देख मरब देख हा मवुते ताल था करदे रह तुरी मवुत गाय थावरगा॥
देखेगी नामिगे दिमां लेकां तु नाम वरनहाला हा येटवित्तिना हालां हाला तुरी
मरब देख॥ हा बुझारिवित्तिना तु बुरहु दाले है हा डिता गुणां तु भेटपू हाले है॥
72 नमी जीहा जीहा जीहा तुपही, हा जीहा हिंर जीहा तुपही आप ही है,
हा जीहा अद्वीत चेता मरब देख॥ नमी वीक्की वीक्की भीत्र मुखम उत्तां दित्तमुख तुपही॥
जीक्की-जी कालर भक्तिरी आहि अद्वीत रह इतां रामी, वीक्की, नारतुपही॥ अधिक
धिक्कां तु रेख है॥ देखी रुगी तुरे दित्तमुख॥ नमी आपहा तुपहित्ताहा है अरे
नरी दित्तमुख॥ नमी भूमिके जारिआं तु असीत बनो हाला है॥ हा मवुते यसीते है
देखेहा नहमुहाले है॥ नहमुहाले है॥ नहमुहाले है॥ नहमुहाले है॥ नहमुहाले है॥
वरकमी यसीते हैरे वरमां तु हासीते जीहा तु नाम बठने हाले है॥ नहमुहाले
तिप रिपी दिवासी रिपी आं अद्वीत रेता तुरी जिहे तुही तुप कीती
तुपहाले भाहरहालिआं जायसुहाली तु चेता नहमुहाले चेता नहमुहाले हिंरहाला समाता भिं
भिमां ज्ञेत्रुत्तर चेतासी तुका नीक्की तुही पातो हेकर भेटपूले धर डग्गी बिंग
दिमां तुरी रेते ती रेते तो मवुती गांजां लाके तुरी मवुती तुरी तुरी तुरी तुरी
दाग्गी आं तु दीड़ियुती नीता भी॥ हा मरा मरबहा गाल आप हिंर रिपी आं रिपी आं॥
दिवास बहरीआं तुर हा- अरु तुरियीआं ते॥

३४ विद्युत शक्ति का उपयोग विद्युत शक्ति का उपयोग विद्युत शक्ति का उपयोग

74. **ਅੰਧਿਤ ਕਰੋ ਕਰਮੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ : ਅੰਧਿਤ ਕਰੋ ਕਰਮੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ**
ਅਕਰਮ ਬਖਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਮੈਂਤੇ ਰਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਲੋ ਹੈ ਵਾ... ਆਪਦੇ ਹਥਾਂ ਮੈਂ ਅੰਧਿਤ ਹੈ, ਵਾ ਆ
ਪਦੇ, ਕਰਦੇ, ਹਥ ਵਿਚ ਅੰਧਿਤ ਪਰਜਿਆ ਹੋਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਆਂਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਰਮੈ, ਸੀਰਾਂ ਆਖਿਓ ਆਕਰਤੁਪੈ॥ ਵਾ ਜਿਸ ਉਡੇ ਮਿਠੇ ਬਰਵਿਟੇ ਹੋ॥ **ਅੰਧਿਤ ਪਰਮੈ ਵਿਚੁ,**
ਕਿਵੀਂ ਆਖਿਦੇ ਪਰਮਤੌ (ਅੰ) ਰਹ੍ਗ ਹੈ, ਵਾ, ਬਿਨੀਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵੁਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਵਾ ਸਾਰੇ ਪਲਾਂ
ਵਿਚ, ਅੰਧਿਤ, ਅਵੈਕਤੁਪੈ॥ ਪਚ ਬਿਨੀਆਂ॥ ਪ੍ਰਾਪੁਵਿਧਰੇ, ਰੀਝਾ, ਵਿਕਲਪ, ਸਿਮੁ-
ਤੀ ਦੇ ਪਰਮਤੌ ਰਹਿਤ ਹੋ। ਕਿਉਂ ਕਥੀਰ ਸੁਹੂਹੁ ਰੇਖਾਈ (ੰਬਿਨੀ) ਆਖਤੁਪਾਰੀ ਪ੍ਰਹਿਤ
ਨੁਹੈਣੀ, ਹੁਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੇ ਸੁਧਾਵਿਤ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਨਾਹੀ॥ **ਆਖਲੋ ਜੋ ਸਹੁਹਿਤ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ॥**
ਛਾਮੂਨੁਭਾਈ ਤੈ ਰਹਿਤ ਸਾਫ਼ਕੁਜੜੇ ਹੋਵੈ॥ **ਆਖਲੋ ਜੋ** ਆਪ ਆਚੁਲੇ ਤੈ ਸਾਰੂਪ ਗੁਂਡਾਈ
ਕੁਗੁਵਾਲੇ ਹੈ ਵਾ ਸਭ ਦਾ ਕੁਗੁਪੈ ਹੁਵਾਨੇ ਹੋ॥ ਵਾ ਆਚੁਲੇ ਬੁਜਸਾਂਤੈ ਦੇਂਕੁਗੁਹੂ ਦੇ ਪੁਵਾ-
ਲੇ ਹੈਂਤੀਆਫਲੋ ਰਾਤੇ॥ ਆਪ ਦਾ ਆਚੁਲੇ ਲਾਤੁਰੈ, ਵਾ ਆਚੁਲੇ ਬੁਕਾਸ ਹੈ॥ ਰਾਤੁਰੁਤਾਤੇਰਾ
ਮਦਾਨਿਰਦਲੁ॥ ਆਖਲੋ ਸਾਜੇ ਟਲ ਵੱਡੇ ਰਹਿਤੈ ਆਪਦਾ, ਸਾਜਾ, ਤਿਆਗਾ ਆਖਲੋ
ਪਰਮੈ ਸਹੁਹਿਤ ਪਰਮਾਂ ਉਕ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹੋ॥ **ਆਖਲੋ ਕਥੀ ਲਖਨਤੌ ਰਹਿਤੈ ਆਪਦੀ**
ਕਰਮ ਬਖਸ਼ੀ, ਛਾਲਖਾਂ ਦੁਤੇ ਆਪ ਦੀ (ਕਮਾਂ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੁਝੀ ਹੈ॥ ਭੇਡੇ ਬੀਤੇ ਬੀਮਾਂਦੇ
ਦੀ, ਸਰਧਾਈ ਕੁਝੀ ਕੁਗੁਵਾਲੇ ਹੁਵਾਨੇ ਹੋ॥ **ਆਖਲੋ ਗਿਆਤਾ** ਸਭੇ ਜਾਗਹੁਵਾਲੇ ਹੋ॥
ਸਹੁਹਿਤੋ ਸਹੁਵੀਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਥਾਵ ਹਾਲੇ ਹੈ ਵਾ-ਕਾਰੇ- ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਧਰੀ॥ ਵਾ ਕੁਝੀ ਸੁ
ਹਾਲੇ ਹੈ ਸਭੁ ਹੈ॥ **ਸਹੁਹਿਤੋ** - ਸਹਿਜਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਗਏ ਹੈ ਵਾ ਸਭੁ ਹੈ ਆਦੂਹੇ ਹੁਵਾਨੇ
77. **ਕੁਝੀ ਸਹੁਹਿਤੋ** ਪ੍ਰਾਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੈ ਪਾਹੁਕਲਾ ਦੇਵਹਾਲੇ ਹੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਰਾਵੀ ਆਪਾਰੁਗੁ

* କାନ୍ତରିଷ୍ଟି, ଯୁଦ୍ଧରିଷ୍ଟି (୩୭)
୧୦-୮ ଲୋକଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧରିଷ୍ଟି
(ମାତ୍ରା ଶତ)

ੴ ॥ ਸਰਬੈ ਤ੍ਰਾਨ੍ਹੁ - ਸਰਬ ਦੇ ਬਲਉਪੂਰੀ ਵਾਰ ਖਿਆਕਰਨ ਹਾਰੀ ਸਰਬ ਦੀ ॥
ਸਰਬੈ ਤੁਗਤਾ - ਭੂਮ ਲੈਣੇ ਵਾਲੇ ਵੈ ਵਾਡੇ ਤੁਗਤੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ਸਰਬੈ ਤੁਗਤਾ ਸਾਹਿਆ
ਵਿਰਤੁ ਜ਼ਿਆ ਪੁਹਿਆ ਵੈ ਵਾ ਸਾਹਿਆ ਤੁਗਤਾ ਵਿਚ ਬਿਆਪਕ ਪੁਹਿਆ ਰੱਖੇ ॥
ਪ੍ਰਗਾਸਕ ਪੁਜਨੀਕ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਸਰਬੈ ਤੇਵੇਂ ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ ਭੇਟਾਵ ਵੈ ਜਾਨਦੁਹਾਲੇ ॥
ਸਰਬੈ ਕਾਲੇ ਸਭ ਸਾਹਿਆਪਿਛੇ ਸਭ ਚਾਵਾਲ ਕਰਨ ਹਾਲੇ ॥ ਸਰਬੈ ਧਾਰੇ ਸਰਬ
ਤੁਮਾਹਿਚ ਪਾਲੁਜੁਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਸਭ ਸਾਹਿਆਪਿਛੇ ਸਭ ਦੀ ਧਾਹੁਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥

79. **ਆਪਣੇ ਰੂਪ** ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸੱਤੇਂ ਦੁਹਿਚਿਹਨੀ ਦੇ ਨਾਲਾਂ ਦਾ ਬਜਾ ਕਵਚ ਛਿਡ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਬੁਜਾ
ਸੱਤੇਂ ਦੁਹਿਚਿਹਨ ਬੁਜਾਂ ਜੀ ਦੇ ਕੇਵਲ ਗੁਸ਼ਾ ਹਨ, ਹਿਸਤ੍ਰੀ ਸੱਜਿਰ ਗਾਮੇ ਛਿਹਚਿਸਤੁ ਦੇ ਨਾਲਾਂ
ਦਾ ਅਤੀ ਕਥਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਇਥੋਂ ਆਖਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਹਾ ਦਾ ਰੀ ਕਥਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਆਪਣੇ
ਰੂਪ - ਆਪਣੇ ਸੱਤੇਂ ਦੁਹਿਚਿਹਨ ਤੋਂ, ਸਮਾਂ ਦੇਸ਼ ਫ਼ਰੀਸੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂ ਵੀ ਆਪ
ਪੁਰਖ ਦਾ ਆਵਿਤ ਰੂਪੀ ਆਗਵਿਤੀ, ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸੱਤੇਂ ਦੁਹਿਚਿਹਨ, ਪੁਰਖ
(ਗੁਰੂਨਾਨਿਕੀ)
ਪੁਰਖੀ ਮਹੀਨਤ ਦਿਥਾ ਚੰਕਾਰ ਪੰਜਿਤੁ ਮਾਝੂ ਉ ਪਹਿਲਾ ਰੀ, ਪੁਰਖ ਬੁਜਾਇਵਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਾਬੰਦੀ ਆਵਿਤ ਹੈ ॥ **ਆਪਣੇ ਪੁਰਖ ਆਪਾਰ** - ਆਪਾਰ ਕਾਰਾ ਕੌਰ ਕੌਰ
ਨਹੀਂ ਹੈ ਆਜ ਜਾਂ ਸੱਤੇਂ ਹੈ, ਪੁਕਿਤੀ ਉ ਪਰੈ ਹੈ ॥ **ਜਲਬ ਆਗੜਿਆਗ ਦੇਵ** ਇਤੇ ਕੇਵਲ
ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਰੇ ਦੁਨ ਵਾ ਜਾਇਆ ਨੂੰ ਆਪ ਦੇਵ ਹਾਲੇ ਹੈ ॥ ਵਾ ਬੁਰ ਈਜ਼ਰ ਜਾਰ ਗੰਧ ਕਰਾ
ਭਾਰ, ਪੁਰਖ ਆਗੁੜੀ ਬਹੁ ਪੁਰਾਵੁ ਛਿਹਚਿਹਨ ਮੁੰਡੀ ਮੰਜ਼ਰੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਵੁ ਛਿਹਚਿਹਨ -
ਜੀ ਨੂੰ ਜੀ ਮੰਜ਼ਰੇ ਰਹਿਤ ਸੱਤੇਂ ਦੁਹਿਚਿਹਨ ਪੁਰਾਵੁ ਜੀ ਪਰਾਪਾਪ ਸਕਦੇ ਮੰਜ਼ਰੇ ਚੰਗੇ ਹੈ ॥ **ਅਵੇਂ ਆਪਣੇ**
ਉਦਾਰ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਰਹਿਤ ਚਿਹਨ ਨੇ ਆਜ ਜਨ ਨੂੰ ਬਿਗ ਵਿ ਆਵੂੰ ਨੂੰ ਜੀ ਵੀ ਕਸ਼ਟ

ਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ॥ ਤੇ ਆਪ ਆਹਿ ਉ ਗੇ ਰਾਖੋ ਕੁਝੂਦਾ ਰੁ, ਸੇਸਟ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਪਾਲਕ:
 ਸਰਬ ਹੈ ਪੜੀ ਪਾਲਕ ਹੈ॥ ਵਾ ਸੱਗੁਧੂ ਰੂ ਆਪੀਤ ਕਰੈ ਪਾਲਕੁ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਸਰਬ
 ਆਪੀਤ ਸਰਬ ਹੈ ਪਲਰ ਹਾਲੇ ਹੈ ਦੁਰੀਆਂ ਵਿਗ॥ ਵਾ ਉੱਗੁਧੂ ਆਪੀਤ ਕਰੈ ਆਲਕੁ
 ਵਾਲੇ ਹੈ (ਭੁਨਕਾਲ) ਤੌ ਗੁਝੂ ਆਪੀਤ ਕਰੈ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਵਾ ਵਿਸ਼ਨੂ ਬੈਡੀ
 ਚੇਹੁ ਵਾਲੇ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਕਰੈ ਕਾਲ ਵਾਲੇ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਾਂ ਹੈ ਪਾਲਕੁ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਜ੍ਞੁਦੁਖਿਗ-
 ਜ੍ਞੁਦੁਖਿਗ ਜ੍ਞੁਦੁਖਿਗ ਵਿਨਾਕ ਰਹੋ॥ ਵਾ ਜਿ ਦੇ ਰਿਖੇ ਵਿਖੇ ਗੇ ਸਤੁ ਜਾਵਾ ਵਿਚ ਲੰਘੁ ਪੁਣ੍ਯ
 ਵਿਚ ਵਿਰਾਜ ਰਹੋ॥ ਅਵਪੁਤੁ ਸੁਧ ਸਭੁ ਹੈ ਵਾ ਪਹਿੜੁ ਸਭੁ ਹੈ ਵਾ ਛੁਡ ਸਭੁ ਹੈ॥
 ੫੦ ਰਿਸਾਲ ਗੁਜੇ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਬੈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੂੰ ਨਾ ਰਾਮ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ - ਨਾਮ - ਮਛਕ
 ਜਿਸਾ ਕੰਦੀ ਲੁਕ ਨਾਮੁਹੀਨੀ ਥਾਂ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਜਾਗਰ ਜਿਸਾ ਨ ਹੈ ਕੰਦੀ॥ ਵਾਲਿਆ ਜ੍ਞਾਨੀ
 ਗੁਝੁ ਸੰਖੇਪਿਆ ਬਤੀਆ ਬਿਚੁ ਰਹੀ॥ ਨਾ ਮ - ਜਿਵੇਂ ਵਿਦੂ ਬੀਰਸੁਦੂ ਵਿਚ ਮੰਨੇ ਰਹੁ, ਸੁਲ
 ਮਾਨ ਸਤੇ ਅਕਸ ਧੜਾ ਹਿੰਦੀ ਨੇ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰੇਸ ਰੁਕੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਪੜੁ ਸਾਲੁ
 ਮੁਕਾਸਾ॥ ਉਨ੍ਹੁ ਸੁਕਤ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੂਰੀ ਸਹੀ ਤੁ ਨ ਹੋ। ਰਿਉ ਵਿਵਾਹ ਪਰਿਪੁਰੈ॥
 ਰੂਪ ਤੇ ਗ ਗੱਥ ਅਕਾਰ, ਪੰਥੀ, ਮਨੁਸ, ਵਰਗ ਰਹੀ॥ ਰੀਗ - ਜਿਵੇਂ ਕਾਲ ਜਿਆਸਾ॥
 ਜਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁੰਤੇ ਰੋਗੀ ਰੁਗ ਕਾਂ ਕਾਲੇ ਰੁਗ ਜਿਵੇਂ ਰੁਗ ਮੰਨੇ ਬਹੁ ਰੋਗ ਹਤ ਵਿਖੇ ਰਹੀ ਉਸਾ॥
 (ਰੰਥ - ਮਛਕ ਰੰਥ ਰੰਥ ਰੰਥ ਵੇਚਿਤਾਂ ਵਰਗ ਕੰਦੀ ਨਹੀਂ ਆਵਿ ਪੁਰਸ਼ ਉਦਾਰੁ ਸੁਰਤਿ ਅ
 ਕੰਤਿ ਆਹਿ ਆਸੇ ਸ ਆਦੀ ਸਰੂਪ ਰੈਖਿ, ਅਸੋਖ, ਜਿਗੁਡੀਤੀ ਰੁਚਿ ਹੈ, ਬਾਵੀਤੀ ਰੁਹਿ ਵੈਹਾ
 ਆਹਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਗੁਰ ਰਹੀ॥ ਵਾ ਅਨੇ ਭ - ਜਿਗੁਡੀ ਰੁਹਿ ਉੰਧੁਕੀ ਪ੍ਰਿਤੀਆਂ ਗੁਪਾ ਉੰ
 ਅੰਗੁਧੀ ਦੀਗੁਡੀ ਕਰੈ ਕਹੀ ਦਾ ਵੇਖਿ ਜਿਗੁਡੀ ਜਿ ਸੁਡੀ, ਪਠਉ ਪ੍ਰਿਤੀਤੀ ਪਠੇ
 ਹੈ॥ ਵਾ ਜਿਗੁਡੀ ਜਿਗੁਡੀ ਵਿਭਵੀ ਰਹੀ, ਵਾ ਵੈਕਾਟ, ਰਿਰਾ, ਅਵਿਆਕੁ ਕੁਝੇ ਚੇਹੋ

ਕਰੈ ਵੀ ਜਿਗੁਡੀ ਨਹੀਂ ਇਸਦੀ॥ ਚੇਸ ਆਵੇ ਨ ਤੇਜ਼ ਜਾਵਰੁ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ਦੇਸ - ਮਾਲੁ
 ਮਾਲੁ ਵਾ ਪਾਨੀ ਥੇਪ ਪੰਕਹਾਰ ਪੰਜਾਬ ਭਾਰੁ ਰੀਗ ਬਰਸਾ ਆਹਿਕ ਰਹੀ ਤੇਸ - ਸਤਿ
 ਆਪੀਤ ਵਿਗੁਡੀ ਉਦਾਸੀਆਂ ਵਾਲਾ ਰਹੀ, ਨ ਰਾਗ - ਮੰਨੁ ਵਾ ਰੀਗ ਰੁਹੀ ਚੰਗਿਸ ਵਿਚੁ
 ਆਹਿਕਿਆਂ ਸੀਰਹੀ ਵਰਦੇ ਕਿਸੇ ਗਾਲ॥ ਅਤ੍ਵੁ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ, ਜਿਥੇ ਵਿਥੇ ਕਿਸੇ ਆਵੀਆ
 ਵਿਸਾ ਵਿਚ, ਉਤ ਰੁਹੁ ਪੁਰਵ ਪਾਚਸ॥ ਵਿਸਾ - ਉਪਧਿਆ, ਮੌਰਤ, ਵੈਵ, ਆਗਰ, ਈਸਾਰ,
 ਆਹਿਕ ਵਿਗ॥ ਹਉ ਵੈਖਿ ਅਨੁਰਾਗੋ ਆਸੀਂ ਭਾਈ ਪੜਾ ਭੁਪ ਰੁਕੇ ਵਾ ਕਿਸੇ ਬਾਹੀ ਗਿਰੀਤ
 ਪੇਸ ਕੁਪ ਰੁਕੇ ਕਿਲਾ ਜੁ ਰੁਹੋ॥ ਵਾ ਮੌਰਤ ਰਹਿ ਰੁਕੇ ਜਾ - ਨਾ, ਨਿਰਤ = ਰਾਗ, ਪ੍ਰਸ ਕੁਪ
 ਰੁਕੇ ਕੈਲ ਰਿਤ ਮੈ ਜਿਨਸ ਕਾਮ ਬਿਨੀਤ ਪੰਖਤ ਨਾ ਨਹੀਂ, ਕਾਮਿਹੀਨ - ਕਾਮਨਾਂ ਨਹੀਂ ਵਾਕਾਅ
 ੭। ਦਿਵ ਵਿਵਾਹ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰੁਹੋ॥ ਵਾ ਕਾਮ ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ॥ ਪੰਥੁ - ਸੁਰੁ ਵੈਖਦਾ ਉੰ ਪੁ ਆਪ
 ਕਿਸਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੁਰੁਹੋ॥ ਧਾਮ ਉੰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੀ॥ ਪਰ ਰਹੀ ਉਸਦਾ ਪਰਹਿਸਹੁ ਵਿਚ ਗੀਵਾ॥
ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰੁ ਕੈਤੁ ਮੰਗੇ ਹਨ॥ ਵਾ ਸਰੁ ਸੁਰੁ ਮੰਗੇ ਹਨ॥ ਸਰਬੁ ਮਾਨ ਤੁ ਖਾਲੁ
 ਗੀਤਸੀ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਮਾਂਦੇ, ਮਹਾਂਜਾਨ ਜੀਤਸੀ ਬਿਸਤੁ ਸੰਗੇ ਰੁਕੇ॥ ਉਤ੍ਤੁ - ਆਸੀਂ ਵੀ ਸਾਹੁ ਮਾਨ
 ਆਹਿਤਿਸ ਆਪ ਸੂਨੀ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਸੰਗੇ ਹਨ॥ ਵਾ - ਸਰਬ ਕਾਲ ਵਿਚ, ਨਾ, ਕਾਸੀ ਸ੍ਰੀਰਵਨੇ
 ਮੰਗੇਂ ਹਾਂਡਿਤਾਂ ਬਾਣਾਂ ਵਿਚਾ॥ ਏਕ ਸੁਰਤਿ ਆਨੇਕ ਦਰਸਾ ਚੇਤ ਸੁਰਤਿ ਵੈ ਸੁਰ
 ਆਕਾਸਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸਾਰੀ ਰੋਹੇ ਹਨ ਨੇ ਸਿਆ ਕਰਾਹ ਆਹਿਕਾ॥ ਵਾ ਦਰਸਾਨ ਆਪਦੇ
 ਆਨੇਕ ਪਰਾਰ ਹੈ ਰੁਹੇ ਹੈ ਏਕ ਸੁਰਤ - ਵਾਲੇ ਵਾਲੁ ਬਿਗੀ ਸੁਪਥਿਕੁ, ਅਤੇ ਕਿ ਕਰਨ
 ਦੀਆਂ ਉਪਾਧੀਆਂ ਕਰੇ ਵੱਡਾ ਆਨੇਕ ਰੂਪ ਧੂਤਿ ਰੁ ਰੁਹੇ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਟ, ਜਿਗੁਡੀ ਵੈਖੁ ਸੁਹੁ
 ਆਨੇਕ ਦਰਸਾ ਵੇਸਾ ਸੁਵੇਖੀ ਵੀ ਆਨੇਕ ਰੂਪ ਵਰਕੇ ਬਥਨ ਕਰੈ ਰੁਹੈ ਹਨ॥ ਇਸਾਂ ਬੰਧੀ
 ਰੈ ਕਰਤਾ ਵਪਲ ਮੁਹੀ ਇਸਦੀ ਸੁਰਤੀ ਹੈ ਆਸੀਂ ਗਿਫ਼ੂ ਪੁਰਖਾਥੁ ਤੁਹਾਦੀ ਰੁਪ ਵਾਂ

ਪੁਰਖ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ ਆਸੀਨ ਰਹਾ ਹੈ ਤੈ॥ ੨ ਪਿਆਇਵ ਗੱਡਮ ਕਰਤਾ ਹਿੰਦ ਕਰਤੀ ਕਰਤਾ
ਕਾਹ ਸਿਧ ਕਰਤਾ ਹੈ ਥਮਾਹੂਆਂ ਤੋਂ ਸਿਸਟੀ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ ਆਡਸਾ ਹਿੰਦ ਬਿਆਨ ਗੁਪਤ ਮੰਜ਼ਦਾ
ਹੈ ਬਿਆਨ ਸੁਧੁਪ ਰਹੀ ਮੰਜ਼ਦਾ ਕਰਿਦਾ ਚਮਕੀ ਤਲ ਮਥੇ ਪੂਰਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਆਨ
ਪੂਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਣ ਦੇ ਸਤਧਾਰਾ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦੌਸ਼ੀ ਪ੍ਰਸੋਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ
ਤਥਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਥਾਂ ਤੇ ਥੈਨੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਿਖ
ਕੇਂਦੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹੈ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਕਾਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਆਕਾਸ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਦਰ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਸਤਧਾਰਾ ਹੈ॥ ਪਰਤੇ ਹਾਥੀ ਦੀ ਬੀਜੀ ਬਾਚ ਆਵੇਲ ਮੁਕੂਲ ਬੀਜੀ ਦਾ ਰਾਸ਼ੀ ਚਪਾਵੇ
ਤਾਹਿਵ ਨੁਕਰੇ ਰਹੇ ਗਾ॥ ੩ - ਵੱਡੇ ਬਰ ਕਹਾਂ ਸੁਨੀ ਕਰਤਾ ਜਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਧਾਰਦਾ
ਹੈ॥ ਆਗ ਰੁਕੋਂ ਰੁਕੋਂ ਆਸ ਰੁਕੋਂ ਰੁਕੋਂ ਸੁਖ ਰੁਕੋਂ ਆਉਂਦ ਕਰਤਾ ਕੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਪੰਥੀ
ਆਸ ਪਿਆਚੀ ਆਇਵ ਸਮੇਂ ਗਲ ਸੀਜੁੰ ਪੂਰੀ ਪਾਧੇ ਉਗਰੇ ਰੁਹੀਂ ਹਾਤੇ ਝੁੜੇ ਰੱਹਾ
ਹਦਾ॥ ੪ ਪੁਲਵ ਮੀਮਾਸਾ ਚੈਸਾ ਹੀ ਸੁਨੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਰਿਦਾ ਹੈ ਕਨੁ ਕਰਕੇ ਰੀਫੈਂਕੀ
ਦਾ ਹੈ ਆਵੇਂ ਕੋ ਕਰਾਵਾ ਹਲ ਤੁਹਾਡਾ ਪੰਨਾ ਹੈ। ਆਛਾ ਸੋਨੇ ਤੁਹਾਡ ਬਿਜੀ ਬਿੰਦਾ
ਕਿਉ ਆਸੁੰ ਆਭਗਤਿ ਜੀ ਰਾਬੀ ਸੇਤੇ॥ ਕਲਾ ਕਰਕੇ ਸਿਸਟੀ ਉਨੀ ਨੀਵੀ ਹੈ, ਕਿਉ ਤਕਿਤ
ਥਾਣੁ ਕਾਮ ਕਿਥੀ ਨਿਖੇਪ ਆਇਵ ਕਰਮਹਨ ਹਿੰਦ ਕਰਸਾਂ ਉਤੇ ਨਿਵੇਜ਼ਾਂ॥

੫ - ਪਤਿਚਲੁ ਪਹੰਚਲੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਗ ਚਚਿਤ ਬਿਤੀ ਗਿੰਦੀ ਪਾ॥ ਚਿਤ
ਦੀ ਆਂਖਿਆ ਥਮਾਪੁ ਹਿੰਪਤੇ ਨਿਟਾ ਹਿੰਦ ਥਪ ਆਇਵ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੰਗ ਮੁਕੇ ਜੋ ਗ ਤੁਹਾਨੀ
ਮਸਾਨੇ ਗਲ ਮਨ ਮਿਗਲ ਕਰੀਂ ਹੈ ਮਾਨੇ ਹਿੰਦੇ ਦੌਸ਼ੀ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਈਸ ਦੁਹਰ
ਸਤਧਾਰਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਥਰ ਹਿੰਵਾਰਾ ਕਰਕੇ ਅਲਪਗ ਈਸਰ ਥਰ ਗਾਥਾ। ਕਰਕੇ ਮਨਵ ਮਾ
ਹੈ॥ ਥਮਾਹੂਆਂ ਤੋਂ ਸਿਸਟੀ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ ਵੱਡਾਂ ਜਾਸੁੰ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਸਿ

ਕੂਝੀ ਪਚਾਰਥਾ॥ ਹੱਡਿਸਾ ਸਤਧੀ ਵਿਸ ਹੁਣਾਨੀ ਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਿਸ਼ਿਆਂ ਹੈ ਸਮਰ੍ਥੀ
ਬਿਆਨ ਪਰ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ॥ ਆਸੀਨ ਅਤੇ ਸਿਸਟੀ ਤੀਨ ਉਤਪਤੀ ਮੰਜ਼ਦਾ ਹੈ, ਜੀਵ ਈਸ
ਦੀ ਦੇਕਤਾ ਹੀ ਗੁਰਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਈਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੈ। ਸਾਡ ਬਿਲੁ ਜਾਮਗ ਮੈਂ ਸਿਖੀ॥
ਸੁਫਲੀ ਤਾਰੀ ਜਿਆਨ ਬਚਾਵੇ॥ ਜਾਰੇ ਯਾਹਿ ਹੁਣਿ ਰੁਹਨਾ ਹੈ॥ ਹਿੰਦ ਹਿੰਦੀ ਤੋਂ ਕਿਉਂ
ਦੁਸ਼ਲੀਂ ਗਿਆਂ ਤੁਹਿੰਦੇ ਰਾਬਨੀ ਵਿਸਾਹਿਆ ਜਿਸਾਂ ਪੇਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਵਰਗਾ
ਕਰੇ ਲਤਾ ਵਾਲੇ ਕਿਗ ਬਸਲੇ ਛੁਠਗਾ ਹੈ। ਰੁਹਨਾ ਵਿਗ ਕੇ ਘੇਰੁਗਾ ਹਾਥਾਂ ਹੁਣਗਾ॥ ਕੰਨ
ਵਾਲੇ ਕਿਗ ਛੁਹਨਗਾ ਹੈ॥ ਪੁਛ ਵਾਲੇ ਕਿਗ ਰਸੇ ਹੁਣਗਾ ਹੈ॥ ਅਗਰ ਹਾਥੀ ਇਕ ਸੀ
ਕਿਨੁਹ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਹਿੰਦੀ ਪ੍ਰਸੋਗ ਇਕ ਹੈ, ਪਰ, ਆਪ ਆਪ ਦੀ ਸੁਧ ਹੈ ਜੋਤੀ।
ਬਰਫਤ ਕਿਗ ਕਿਗ ਤੁਹਿੰਦੇ ਤੇਤੀ॥ ਖੇਲ ਪੇਨ ਆਖੇਲ ਬੇਲਾ ਆਪ ਬੇਲਾਂ ਵੇ ਬੇਲਾਨ ਤੁਹਿੰਦੇ
ਆਖਲੀ ਤੇ ਜਗਤ ਬੇਲੀ ਹੈ, ਬੇਲੁ ਕਿਨੀ ਵੇ ਹੁਣਾਕਾ ਹੈ॥ ਵੇ ਆਪ ਤੁਹਿੰਦਾ ਗੁਣੁੱਧ
ਮਾਇਆ ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਤੁਹਾਦੇ ਸੁਲਾਲ ਤੇ ਸੁਆ ਵੇ ਹਾਤੀ ਕਾਂਡੀ ਬੁਧ ਅਥੇ ਬੇਲਦਾ ਹੈ
ਆਪ ਆਖੇਲ ਬੇਲੁ ਤੁਹਿੰਦੇ ਤੇ ਕਿਨੀ ਕੇਵੇਂ ਅੰਦੀਆਂ ਹੈਂ ਹੀ ਆਖੁਲੀ
ਆਸ ਹਿੰਦ ਹਿੰਦ ਕਿਨੀ ਹੈ॥ ਵੇ ਆਖੁਲੇਲਾਂ ਤੁਹਾਡ ਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਹੇਰ ਕਿਨੀ ਤੁਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਤੇ ਆਪ ਆਖੁਲੇਕਾਂ ਤੁਹਾਦੇ ਕਾਂਡੀ ਵੀਂ ਵੇ ਹੇਰ ਨ ਕਾਨੀ ਵੇਛੇ ਆਤਮਾ ਸਨੁਪ ਵੇ
ਕੇਵੇਂ ਹੀ ਰਾਹੀ ਜਾਪੁਵੇ॥ ਜਿਹ ਕੇਵੇਂ ਅਉਰ ਕਤੇ ਬੇਦ ਕਤੇ ਬੇਵ ਹੀ ਆਤਮ ਨੀ ਆ ਸਕਵੇਂ
ਤੇਤ ਤੇਤ ਕਵੀਤ ਬੇਦਾ ਹੈ ਰੁਹਨ ਆਖਾਰ ਹੀ ਬਿੰਦੁ॥ ਕਤੇਬਾਂ ਹੀ ਚਾਰੇ ਅੰਜੀਲ
ਦੀਸਾਈਆਂਦੀ ਜੀਵ ਰੁਹਨੀਆਂਦੀ ਤੇ ਰੇਤ ਬਿਕਰੀ॥ ਸਕਤ ਸਕਣੁ ਵਰਿਸੀ॥
ਤੁਹਾਨੀ ਹੀ ਨ ਬੱਚੇ ਗਾਵਦੀ॥ ਕੁਗਾਰ ਮੁਝੀ ਮੁਹੀ ਅਗੇ ਹਾਤਿਜ਼ਾਵੇ ਤੀਕੇ ਆਖਾਰ
ਹਿੰਦ ਪਿਸਿਆਂ ਹੈ ਜੀਵ ਮਾਰੇ ਕੁਗਾਰੀ ਵੇਖੀ ਆਇਵ ਹੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਤ੍ਰਿਗੁਢ ਹਿੰਦਿਆ

ਵੇਦਾ) ਤੁਧੁ ਮਾਰਨ ਸੀਗ ਦਿਗੁਹੀ ਲੀਲਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗੁਚਾਉ ਜੀਸਦਾ ਪਹੀ ਵਾਉਂਪਈ ਤਤਾ
ਕਰੋ ਨਹੀਂ। ਪਾਤਿ ਸੇਵੀ ਪਤਨ ਨਹੀਂ ਉਦਾ॥ ਸੁਜਾਨਦੀ ਬਿਹੋਬੈ ਉਸਦੀ ਜੋਬ, ਛਥਾ
ਮੌਜਾਹੂ ਕੇਵੀ ਕਿਹ, ਕਿਸ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪ੍ਰਾਏ ਪਕਦਾ ਹੈ॥ ਤੁਭ ਮਾਰਨ ਜਾਤ ਚਾਕਰ ਚਤਮ
ਮਰ ਬਿਹੀਗ ਜਾਵਰ - ਜਿਸਦੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਗੀ, ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਓ ਹੈ॥ ਚੁਕੁ ਬ੍ਰਾ
ਵਿਖੈ ਚੁੱਚੁੱਕੁ, ਚੁੱਕੁ ਚੁੱਹੁ, ਚੁੱਕੁ = ਭੁੱਕੁ ਵਿਚ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਹੁਕਮੁਪ
(ਚੁੱਕੁ) ਦੇਹੁ। ਚੁੱਕੁ ਹਿਰਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਰਨ ਤੂ ਕਿਸੇ ਜਾਇੱਤੁ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਉਹ ਮਾਰ
ਦੇ ਟਿੱਜਾ ਸੂਹੀ ਟੇਹਾ ਪ੍ਰਾਣੁ ਹੈ। ਮਾਨਈ ਪੁਰਡਿ ਨ ਤਿੰਸ ਪੁਰਿਆਂ ਦੇ ਮੰਜੇ ਹੋਏ ਹੁਕੁਮੁਪ
ਚੁੱਕੁ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਗ ਜਾਪ ਸ੍ਰੀ ਕਿਹ ਜਾਪ ਕੁੰਜਾ ਛੈਕਾ ਵਿਖੈ ਵਿਖੈ ਜਾਪ ਨੇ ਹਰਿਜਿਸਦਾ
ਹੁਕੁਮੁਪ ਹਾ ਸਾਰਾ ਜਗ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ॥ ਪਾਹਿਦੇਵ ਮਾਰਨ ਤੂ ਰੂਹਿ ਰੇਵ - ਪ੍ਰਕਸ਼ਸਤੁਪ
ਪੁੜੀ ਕੁੰਡੇ ਆਹਿਦੇ ਸਭ ਜਾਉਂਸਦਾ ਆਹਿਦੀ ਰਾਤਿਸ ਕਥਾ ਨ ਮਾਇ, ਬਉਪੁ ਕਰੈ
ਉਕੁਕਾ॥ ਚਾਪਿਚ ਸਤ੍ਤੇ ਜਿਹ ਬਾਪੁ, ਗਰ ਮਾਹੀਆਂ ਵੀ, ਰਾਜਸੀ ਤਾਮਸੀ, ਸੁਅੰਡੀ ਸੁਕਾਹਾ -
ਉਸ ਤੇ ਸਾਹੀਆਂ ਚੁਪਾਂ ਚੁਣੀ ਬਾਪਿਚਾ, ਰਾਕੁਰ ਜਾਕਾ ਕੁਝੁਹਾ॥
ਲੋਭਿਸਦੀ ਭੇਦਾ ਹਾਲਾ॥ ਚਰਖ ਬਾਹੀਆਂ ਚੁੜੁਕੁਕਾ ਵੀ ਰਗ ਬੁਚੁੜੀ ਹੈ॥ ਪਰਾ ਰੂਪ॥ ਵਡਾ
ਸਤੁਪੁ॥ ਪੁਰਿੜ ਸੂਰਤਿ ਅਵਿਤਰ ਸਤੁਪੁ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ਧਾਧ ਪੁੰਨੁ ਰਿਗਕੋਧ
ਪੁਰਨ ਵਿਆਧਰ ਪੁਰਖ ਤੈ ਸ਼ਕਿਰਤੀਤੇ ਪਰੋ॥ ਸਰਬ ਬਿਸੂ ਰਿਵਿ ਸੁਜੇਭੁ, ਜਾਤਾ ਸੀਜਾਨ ਕਾ-
ਪੜੀ ਰੇਵਿਆਈ ਤੇ ਧਾਧ ਸੁਜੀਭੁ - ਸੁਤੇ ਧਕਸ ਸਤੁਪੁ ਹੈ ਹਾ ਵੈ ਪ੍ਰਕਸ਼ ਸਤੁਪੁ ਹੈ ਹਾ ਵੈ
ਆਨੁਭੁ ਸਤੁਪੁ ਹੈ॥ ਵਾਉਸਦਾ ਰਕਾਰ ਤੇ ਆਹਿਦ ਗੁਪਿਤ ਕਾਰਨ ਹੈ ਆਧ ਨੀ ਵੈ ਤੇ ਸਤੁ
ਕੁ ਸੁਜੀਭੁ - ਆਧ ਨੀ ਧਕਸ ਸਤੁਪੁ ਹੈ॥ ਗੁਕਾ ਕੰਜਨ ਗਰ ਬਿਸਦੀ ਪੜਿਆ ਰੁਹੀ ਜੁਂਦਾ
ਓ (ਅਭਿਗ ਅਭਿਗ) ਮਾਤੁਮ ਸਦੀਦੇ (ਅਭਿਗ) ਕੁਝ ਪੜੀ ਗੁਹੀ ਵੇ ਗੁਹੀ ਸੰਹਿਰਾ ਰੁਹੀ ਹੈ॥ ਕੁਝੁ ਸੁਤੇ ਸਾਰਕਾਂ
ਮੁੰਦੇ ਕੁਪੁਰਖ ਬਿਵਿਤੇ ਪੁਰਖ (ਸਭ ਜਾਇਆਂ) ਮਾਹਿਕ ਕਾਹਾਂ ਵੀ ਮਾਹਿਕ ਕਾਹਾਂ ਹੈ॥ ਪੁਸ਼ਟ
ਗੁਪਿਤ ਪੁਰਖ ਰੁਹੀ ਵੇ॥ ਸਰਬ ਕੰਬਿਪਾਰ ਸਰਬ ਕੰਬ, ਪੁਸ਼ਟ) ਆਈ ਪਾਲਾਂ ਵਰਗ ਹਾਲਾ ਹੈ॥

ਕੰਬੈ ਗੀ ਬਲਹਰਾਹੈ॥ ਆਕਾਲ ਪੁਰਬਕਾਏ ਰਹਿਓ ਪੁਰਾਰੀ ਗਮਸਕਾਰੈ॥ ਮਾਲ
ਪੁਰਬਕਾਏ ਪੁਰਮਾਨ ਪੁਰਮਾਨ (ਪਾਸ) ਘਰੁ ਹੈ, ਹਾਥਮਦੀ ਬਖਿਆ ਕਰਗ ਹਾਲਾ
ਹੈ॥ ਸੁਰਨਾ ਰਹਿਓ, ਤੁਥੁ ਰੂਪਿਤੁ ਹੈ॥ ਅਭੁਤ ਸਾਲਥ ਆਵੇਸ : ਅਭੁਤ ਪੰਜਾਂ ਤਤਾਂ
ਜਾਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਾਹੀਆਂ ਤੁਠਾਂ ਨਹੀਂ ਆਸਰੁਚੁ ਹੈ। ਕੁੰਝ ਰਹਿਓ, ਆਲਥ ਆਲਥ
ਪਸਾਰ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਲਖੀ ਹੈ॥ ਆਂਗ ਰਾਗ ਰੁੰਗ ਜਾਵਰਿ ਆਗਾ ਆਗਿਦਾ ਰਿਗ
ਨਹੀਂ ਉਭਿਸਦੇ॥ ਗਰੁੰਗ ਪੁਰਬ ਰਥੁ ਸੂਹੁ ਰਾਗ - ਪੰਜਾਗਹਿ, ਰੰਗ - ਪੰਜਾਗੀਲਾ
ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਜਾਵਰਿ ਉਭਿਸਦੇ॥ ਚਾਡ ਪਾਡ ਰਾਮ॥ ਪੰਜਾ ਤੇ ਗੁਸਾ ਨਹੀਂ ਸੂਹਾ ਹੈ॥ ਗਰਬ
ਬੀਗਹ ਦੁਸਤ ਭੁਕਨ ਕਿਵਰੁ ਹੈ ਰਹਿਓ ਬਰਤ ਹਾਲਾ ਬਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਹੈ॥ ਬੁਹਾੰ ਗਰਬ
ਬੀਗਹ ਨਹੀਂ ਜਾਹਿਆ, ਬੈਚ ਵੀ ਬਿਖੁ ਪੜੀ ਪਛਾਗਿਆ, ਦੁਸਤ ਭੁਕਨ - ਹਰਗਾਧਸ
ਰਾਵਦੂ, ਕੰਸ ਗੀਰਿਗ ਜੋਬ ਆਖਿ ਹੈ ਰਾਸ ਬਰਤ ਹਾਲਾ ਮੁਕਤ ਰਾਖਿਕ ਵਾਮ ਪਰਾ,
ਆਲਥ, ਕਾਮ, ਪੰਜ, ਤੇ ਕੈਵਾਲ ਮੁਕਤੀ ਦੇਨ ਹਾਲਾ ਵੀਖੁ ਰਾਪ ਰੂਪ ਜਾਹਿਆਂ ਦਾ ਆਪ ਨਾ
ਆਪ ਸਤੁਪੁ ਹੈ॥ ਹਾ ਪੰਜਾਂ ਕੈਜਾਂ ਦਾ ਜੰਗ ਰੂਪ ਆਧ ਆਪ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਆਮੀਕ ਅਨਦੀਓ
ਤੁਫਿ ਆਮੀਕ, ਅਤੁਧਾ ਵੀ ਹੈ ਇਕੈਵਿਹੈ॥ ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਰੁਦਿਆ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ, ਗਰ,
ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਿਸਤੁਤੁਤੇ॥ ਦੇਕ ਪੁਰਬ ਅਵਹੁਤ ਸੁਪੁ ਸਤੁਪੁ ਹੈ॥ ਹਾ ਪਿਛੁ ਹੈ ਵਾ ਪੁਰਬ
ਤਾਈਤੀ ਰਹਿਓ ਹੈ॥ ਅਸੁਤ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾ - ਸੁਤ ਜਾਰੀਆਂ ਮਨਸਾਹਿਚ
(ਅ) ਆਜਾ ਰੋਜਾ ਹੈ॥ ਸੁਤ ਵੱਡ ਜਾਹਿਆ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਰੁਦਿਆ ਹੈ॥ ਸੁਸਾਦਾ ਰੁਹੀ
ਤੈ ਜੰਗ ਜਿੰਦੁ ਮਸ਼ਹੂ ਮਾਨਾ ਦੀਆਂ ਹੈ॥ ਹਾ ਹਿਕਾਰਾ ਰਕੇ ਸਤਿਆ ਬਿਹਿਆ ਰੁਹੀ ਜੁਂਦਾ
ਮੁੰਦੇ ਕੁਪੁਰਖ ਬਿਵਿਤੇ ਪੁਰਖ (ਸਭ ਜਾਇਆਂ) ਮਾਹਿਕ ਕਾਹਾਂ ਵੀ ਮਾਹਿਕ ਕਾਹਾਂ ਹੈ॥ ਪੁਸ਼ਟ
ਗੁਪਿਤ ਪੁਰਖ ਰੁਹੀ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਕੰਬਿਪਾਰ ਸਰਬ ਕੰਬ, ਪੁਸ਼ਟ) ਆਈ ਪਾਲਾਂ ਵਰਗ ਹਾਲਾ ਹੈ॥

१६५ सरब्र ईंडा मरव ची (गडी) विजाए वरन हाला है॥ हा-मरव हिर गीमता वरन
हाला है॥ हा शिष्टी वरन हाला है॥ हा गिजातु हाला है॥ मरव उंडा मरव चाला है॥
मरव मालदु न जागती सकडी शिष्टी वरवे नहीं चालू परवे॥ परम हडा है॥ १६६-
रिति सरुप है॥ जावी जिस हुई थेंडे युरपु नेंडर आधरे रग॥ हृषि अिरि पुराम सामड
ग आहूरी हृषि॥ ज्ञाना गु खरू ईंडे यरु ईंडी गीमी आंडे पुरामा ते मालदु दै (हृ)
युमेन्डु भकडी शिष्टी वरवे ईंडा भै नहीं गाह मरव॥ हा फैजामी शिष्टी आंडे पुरामा
ते मालदु नहीं युरपु नांडी सकडी शिष्टी वरवे ईंडे सरुप हुई नहीं जालू परवे॥ मरव
सुंशिष्टी वरवे जिस हुई चउर प्रहिं गुरु चउरा देह॥ न आहूरी हृषि रिति-उरु रिति
चउरी नींडा सकडी शिष्टी वरवे ईंडा हिर नहीं नींडा है॥ (इस हुई दा नाम
हुई युवार क्षेत्र॥ हुई युवा निट् १६६ (कंडी) भी ईंडे (चाठ रुठ,
युरिरुठ, आमदांड, चाठ) दु
४७ ईंडे हुई दा विजाए ईंडे हुई विचाले बारी॥ होत बुलानी तु गुर बरन उदार-
गुर, युरिरुठुंडे, उदार, दाता रुई, मालूरु, गुर, विजाए ईंडे, ईंडे, वरवे (दार)
दार दाला दुरुगुर-युवा बुगडी जिजाए, युवु जिजाए भी नेवु जिजाए तिति-
आमलु जिजाए गाहिव हेचाउरे॥ हुई जिजाए नहीं जमरी देही हुए हरा॥
परिजा आधूरी मछांपा रिति ईंडे आधीरण मुकडी दीहिजा हिरता देहाउरे॥
महिमा आधार यारा दारूरे रिति उमडु ईंडे नहीं॥ हा जिजावडी जिजाए सर्वी जाउरी
कब्जे नहीं विग जाहाहै॥ जिस नै युरु उगाहै परी मरु परडी चल॥ गली गर्वी परी,
बाली तरवी गाहु बुहिजाए॥ कंडी नहै वरिहै ईंडे शीउगमां ईंडे है, ईंडे नहै
युरु उगाहै मरु माहिमा॥ आमलु आहुरी तेह हिजावडी तुप आमलु जिजावडी रिति ईंडे

क्षिस्त जी हुई स्वारवा हिर जावा पिजा नीरिउ नहीं ईंडे आप वृंदा मरु वर्ष
हैं थेंडा वरन वरन माहिमा प्रविरडी वरवे विजातरी चै प्रकरा है॥
उपामा आर्तिगा ईंडे उपामा ईंडी ईंडी हिर जावा आहिमा नहीं हिर जावा ईंडी ते
४८ वामा ईंडी उपामा ईंडी वरवे है॥ हा आर्तिगा पुरुहुई रिति है अर्तिगा ईंडी आवृत्ति
प्रवास वृंदे रिति प्रवास वृंदे है॥ मुरज्जा वाम चकव है आपीर है॥ ईंडे हिर गुम
वै हिर किर, परु उंडा प्रवास वै हुई रिति है॥ हा आर्तिगा आप है आप है प्रवास हार है
मैं प्रवास वै परउं प्रवास वै॥ आहिमा अं चेतन मतावरवे ईंडे गुरुपुरुष है ईंडी
नहीं हुई लुटेरू युवा प्रवास है कुरुपुरुष हरुआग तेवी मता वरवे हिरयम तरा रुल है
गा ईंडी गारुल वै तेहिस दा युवास वै॥ आहिमा लाउं विजाए युपरित्तिवा
प्रवास वै तहुपाका है॥ रिति विजाए आर्तिगा रात्रि विक्रम विरह हाती है॥ ते
(आताम) लासुं नुहिर है॥ आज्ञा नु वारु गा-गा जाहू, जान, वैहिमा अंही जिज
सी आं वालं, तेहु लैकी आं युरुं हाला है, हा आज्ञा, युरुम, गाग, ईंडे आर्ति
देविजाए देव वरवे॥ आज्ञा नु वारु वरवे विहु ईंडी आहिम देव युपरु हामाह-
वरगां ईंडी जिजाए वै लगाम नाम नुभी परवे ईंडी नुपुरु ईंडी लैवडा युप पर देवहा
गा नु॥ हा आमं दावी जाहु बुरु ईंडी सूमाज्ञा वी सूमाज्ञा युपुरु ईंडी राज्ञा राज्ञा गा-
जिजाए का ईंडी जाहु॥ हा गाजिजाए अंही। राज्ञा, प्रवास वरवे हाला है॥ हा युव
म-रुरी ईंडी आप चैहिरु॥ पुरुज्जापउ जाविव राज्ञी आं देव राज्ञी ईंडी युवास वै
चैहिरु मांस्य गतहिरु देव ही प्रवास वरवे॥ हा राज्ञा वै ईंडी चान्दु हाले है॥
जागान वारु पुरु देव ही प्रवास वरवे॥ हा युवामी उवामी वै वामी

ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਹੋਏ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁਚਕਾਂ ਦੇ ਸੁਚਕੀਂ ਹੋਏ॥ ੭
 ੧੦ ਜਿਆਂ ਦੇ ਰਜੇ ਹੋਏ॥ ਉਪਮਾ ਅਗਨੀ ਵੱਡੀ ਵੱਡੀ ਆਧੀ ਦੀ ਮਹਿਗਾ ਸੁਖਿਦੁਗਤੀ ਵਿਖੂਟੀ
 ਵੀਵਿੰਦੀ ਪੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹੀ ਲੋਹੀ॥ ਰਾਤਿਆਂ ਦੇ ਰਾਤੇ ਹੋਏ॥ ਬਾਣੀ ਬਾਲੀ ਬਾਣੀ ਬਾਲੀ
 ਤੇ ਬਲੀਆਂ ਹਿਰ ਬਲੀ ਤੇ ਹਿਰਿਆਂ ਹਿਰ, ਬਾਣੀ ਵੱਡੀ ਹੋਏ ਭਿਕਾਰ ਤੀਕ ਭਿਕਾਰ ਬੀਕਾ ਵਿਚ ਗੀਬ
 ਕੋਕੇ ਓਕੇ ਵੀ ਆਗੀ ਰੂਪੇ ਭੁਗਤਾ ਗਲੇ ਭੁਗਤਾ ਹੋਏ॥ ੮ ਰੀਚ ਹੀਰ ਰੀਚ ਜਾਤ ਰੀਚੀ ਰੁਅ ਅਤੀ
 ੧। ਰੀਚ, ਰਾਗਕਿਨ ਵੀ ਸੀਗ ਗਾਬ ਵੇਡਿਆਂ ਸਿਰੀ ਕਿਆ ਰੀਸੀ ਸੁਝੂਤ ਸੀਗ, ਅਸਤੁਕੁੜ
 (ਸੀਗ) ਰੁਧੂਹੀ॥ ਵਾ ਹੇ (ਸੀਗ) ਪਿਆਰੇ, ਆਚੁਕੁੜੀ॥ ਵਾ ਆਗੀਆਂ ਵਿਦਿਆਂ ਆਚੁਕੁੜੀ॥
 ਆਡਾ ਆਡੀਗ ਆਡ, ਸੌਰਾ ਆਧੀ ਨਾਨੀ ਰੁਠਿਆਂ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਮਾਰ ਆਧੀ ਦੀ(ਗਤਿ)
 ਆਧੀ ਦੀ (ਮਿਤਿ) ਮੁਜਾਨ੍ਹ ਪਾਰਾਹਨੂੰ ਰੁਠਿਆਂ॥ ਗੁਨ ਬਾਗ ਉਨਾਰ ਸ਼ੁਨ੍ਹ ਗਈ ਦੇ
 ੧੨ ਦੇਤੇ ਕਾਂਠੀ ਮੁਹੀ ਗਹੀ ਪਨਸ ਜਾਹੀ, ਸਮੁੰਹ ਮੁਹੀ ਰਾਮਾਵਾਰ ਕਰੇ ਹਨ ਆਧੀ ਤਾਂ ਹੀ॥

ਗਿਰੁੰਤਿਕਮ ਕਿਨ੍ਹੁ- ਭੈ ਤੇ ਰੁਠਿਆਂ॥ ਭੈ ਬਹੁਵਚਨੀ ਸਤ ਧਨਰ ਦੇ ਤੇ ਸਾਹੁੰਡੀਆਂ
 ਤੇ ਰੁਠਿਆਂ॥ ਹਿਰੁੰ ਪ੍ਰਗੋਕ ਭੈ ਜਨਮ ਕੇਨੁ ਗੁਹਾ॥ ਆਗਰਿਆ ਅਰਗੁਪਤੀ ਆਗਮ
 ਆਇ ਭੈ ਸਾਚ॥ ਭੈ ਰੁਠਿਆਂ॥ ਗਿਕਮ- ਕਸਤੀ ਰੁਕ੍ਤੀ ਹੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰਾਸੇ ਤਾਨੀ॥ ਆਇਹੁਤਿ
 ਪੁਛੁੰ ਆਇਹੁਤਿ ਹੀ, ਪੁਛੁੰ, ਤਿਬੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਵਾ ਆਧੀ ਵੀ ਸੌਰਾਕੁਤਿਖੀ ਹੈ॥
 ਆਇ ਗਤਿ ਆਸੀਨੁ ਆਧੀ ਪਾਧੀ ਦੀ ਮੁਜਾਨ੍ਹ ਹਿਰਸੀ, ਵਾ ਬੰਡਿਆਂ ਤੇ ਰੁਠਿਆਂ॥
 ਮਿਤਿ, ਸਰਬ ਮੁਜਾਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਹੈ (ਗਤਿ) ਸੁਕਤੀ ਦੇਉ ਵਾਲੇ ਹੈ (ਬੰਡਿ) ਕਰਨ
 ੧੩ ਤੇ ਰੁਠਿਆਂ ਕਿਸੀ ਆਖਿਸਨ ਕਰਨਾ ਕਲਮਾਂ ਦੀ ਲੋਸ ਤਾਂਦੀ ਭੈ ਰੁਠਿਆਂ ਵੀ ਆਧੀ ਕਰਨ
 ਲੋਸ ਤਾਂਦੀ ਭੈ ਰੁਠਿਆਂ ਹੈ, ਭਾਵ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਹੈ॥ ਵਾ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਵੇ ਮਾਗਰੀ ਭੈ ਰੁਠਿਆਂ
 ਵੀ॥ ਆਧੀ ਸਿਨ ਕਰਮ ਆਧੀ ਦਾ ਯਰਮ ਆਧੀ ਦਾ ਯਰਮ ਪਾਲਕਾਂ

ਕਰਨ ਵੀ ਹੈ ਜੇ ਵਿਸਾਰੀ ਭੈ ਰੁਠਿਆਂ, ਪ੍ਰੇਮੁੰਦੀ ਪਾਲਨਾਂ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਵਾਹਿਸਾਹੂੰ ਨਹਿਰ
 ਕੁੰਕੇ ਧਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਵਾਹਿਸਾਹੂੰ ਰੁਠਿਆਂ ਧਰਮ ਹੈ ਆਖੀ ਚੇਤਾਨੀ॥ ਵਾ ਸੁ
 ਹਿਤ ਰੀਚ ਸਥਾਪ ਕੁੰਜ ਵੀ ਵਿਸਾਰੀ ਰੁਠਿਆਂ॥ ਵਾ ਬੰਧੁ ਭੈ ਬਾਲਘਾ ਕਰ ਰਹੇਂ॥
 ਸਰਬਾ ਬੰਡਾਹਸ॥ ਸਾਹਿਗਾਂ ਦੇ (ਭਰਨ) ਕੁਚਨ ਰੁਧੀ ਦੇ (ਆਡਾ) ਆਸਾ ਰੁਧੀ ਹੈ,
 ਵਾ ਸਰਬ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਭ ਅੰਗੀ ਬੁਖਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੁਭਾ ਦੇਸ਼ ਬੁਖਾਰੀ ਆਵਿਵਾ
 ਹੈ ਵੀ ਬੁਖਾਰੀ ਰੁਧੀ॥ ਆਗੁੰਤੀ ਬਾਹਸ॥ ਅਨੁ ਰੁਠਿਆਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੇਡੈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਾਲਾ
 ਕੁੰਕੁੰ ਲੈਂਦੀ ਰੁਠਿਆਂ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਦੇਂਦੀ ਸ੍ਰੀ ਰੁਕ੍ਤੀ ਰੋਖਾਲੀ ਵੇਡੈ ਪੁਰਨਾਂ ਤੀ ਕੁੰਕੁੰ ਰੁਧੀ
 ਕੁੰਕੁੰ (ਬਾਹਸ) ਸਰਬ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵਾਲੀ ਕੁੰਕੁੰ ਵਾਲੀ ਹੈ॥

੬. ਚੁਚੁਰੀ ਛੁਦੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ

ਦਿਹ ਕੱਦ ਜਿਵੇਹੁੰ ਤੇ ਕਾਗਰੈ ਸੀਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਤੁਕ ਗਾਇਤੀ ਮੈਂਹੈ ਦਿਹ ਕੱਦ
 ੧। ਦਸਸ ਗੁਰੁ ਬੀਬੀ ਦੀ ਗਾਇਤੀ ਜਾਂਦੀ॥ ਵਾ ਦੇਹ ਫੈਦ ਆਇਤੀ ਦੀ ਮਿਆਈ ਹਿਤਾਈ
 ਮੈਤੁੰ ਵੀ ਸਿਸਦਾ ਗਾਮ ਹੈ ਆਵਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਰਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੱਚਿਤੇ ਗੇ, ਸੰਝੀ-
 ਗੇ ਕਾ (ਕਿਵੇਂ) ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ ਵਾ ਜਾਰੇ ਆਇਹੁ ਕਰਨਾ ਪੰਜੇ ਗਿਆਰ ਹਿਕ੍ਕੇ ਤੇ ਪੰਜੇ ਕਰਮ
 ਲੈਂਦਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਵਰ੍ਹੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਰਾਬੇ ਹੈ॥ ਗੋ, ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਾਈ ਕਰੈ ਜਾਗੇ
 ਜੇਗ ਹੈ॥ ਮੁਕੰਤੇ ਮੰਹ ਕੰਵੇ ਮੰਹ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਮੁਕੰਤੀ ਦੇ ਦਾਤੇ ਹੈ॥ ਉਦਾਰੇ ਦਾਤਾ
 ਹੈ, ਸੋਸਨ੍ਹ ਹੈ ਵਾਲੇ, ਵਸੇਲ ਕਰੈ (ਦਾਰੇ) ਦਲ ਦੇਉ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵੀ ਸਾਂਹੀ॥ ਵਾ ਹੋਰੇ
 ੧੫ ਹੈ॥ ਆਪਾਰੇ ਪਾਰਾਹਾਰੁ ਤੇ ਰੁਠਿਆਂ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਜਗਤੀ ਹੈ ਰੁਠਿਆਂ ਨਾਸ ਕਰੈ ਵੈਸਾ
 ਹੈ॥ ਵਾ ਹੋਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਗੁਪਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਗੁਪਿਆਂ ਕਰਨ
 ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਸਗਰੀਸਤੀ ਹੈ ਰੁਠਿਆਂ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਵਾ ਕਸਾਦਿਕਾ

ਤੂ ਮਾਰਕੇ ਸੁਭ ਹੋਣਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਆਗ ॥ ਰਚਿਆ ਸਾਰੀ ਸਿਸਟੀ ਨੂੰ
ਪੈਂਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਨਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਨਿਗਮ ਨਾਮ
ਆਖਿਕਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥ ਅਕਸ ਕਾਸਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਤੀ ਹੈ, ਗੱਲਾ, ਦਾਸ, ਕਾਸਾ ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਜੇ
ਦਾ॥ ਛਾ ਕਾਸਾ ਕਿਬਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥

੩੦ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਧੂਗਾ ਤ ਕੈ ਦ ॥

੧੬੦ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰਾ ਚੁੱਕੇ, ਚਾਰੇ ਤੱਥੋਂ ਕੁਝ ਚੁਨ੍ਹੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪੈਂਦ, ਪਾਸੀ, ਪਰਤੀ, ਅਕਸ,
ਏਨਾਂ ਕੈਂਗੁੰਡੋਂ ਵੀ ਸਿਸਟੀ ਸੰਭੀ ਹੈ, ਇਨਾਂ ਵਾਸਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਚੁਨ੍ਹੀ ਉਤਰ, ਰਖਾ
ਆਖਿਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਏ। ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਚੁਨ੍ਹੀ
ਵਿਸਾ, ਉਤਰ, ਦੱਖਾ, ਪੁਰਖ, ਪੱਛਮ ਹਾ ਅੰਦੀ ਕਥਾ ਮੁਹੱਲਾ ਆਖਿਕਾਂ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰੇ ਕਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਕਰਨ ਵੱਡੇ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਅਗਰ ਬੁਧਿਤ ਹੋਵਾ॥
ਹਾ ਚੁਨ੍ਹੀ ਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਾਗ ਕੈਂਦੂ ਵਾਲੇ ਕਿਆ ਮੁਹੱਲਾ ਹੈ॥ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰੇ ਕਾਰੇ ਸਾਈਆਂ
ਨੂੰ ਜਾਨਨਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅੰਡੇ, ਪੇਂਦ, ਪੱਤੇ, ਉਤੁਤੇ ਹਾ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰੇ ਕਾਰੇ ਸਾਈਆਂ
੧੭ ਅਸਰਮ, ਬਾਗ ਪਸਤੀ, ਸਹਿਆਮ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਹੈ ਹਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਥਵਾ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰੇ
ਵੱਡੀ ਚਾਰੇ ਚੁਗਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਹਨ॥ ਹੁ ਚੁਨ੍ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਕਰਨ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਹਨ॥
ਕੁਰ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਰੇ ਦੌਂ ਵਿਚ ਜਿਆ ਨ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਉਤਸ ਸਪਾ ਕੰਮ ਸਾਰੇ
ਆਖਾ ਵਿਚ ਪੁਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ ਬਹੁਨਾਂ ਨੂੰ ਆਲੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
ਹਾ ਚੁਨ੍ਹੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਵੈਗ, ਵਿਵੇਕ, ਖਟ ਸਿਖਤੀ, ਮੁਖ ਵਿਕਾ,
ਇਗਾਂ ਵਿਚ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਥਾ ਮੁਹੱਲਾ ਵਿਖੂੰ ਪ੍ਰਿਹੀ ਹੈ ਜੇ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਚੁਨ੍ਹੀ ਰਾ ਕਾਰੇ
ਕਾਰੇ ਆਸਰਮਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਗਿਸਤ, ਬਾਗ ਪਸਤ, ਬ੍ਰਾਸਰੰਗ, ਮਹਿ-

੧੮ ਆਸੀ, ਏਨਾਂ ਦਾ॥ ਹਾ ਕਾਖ ਬਰਤ ਵਾਲੇ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚਕਾ ਕੇ ਜੁਗਾਂ ਵਾਹੁ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਪਾਸੇ
ਵਿਖੂੰ, ਚੁਨ੍ਹੀ ਪਾਇਤੀ ਕਰਨ ਵੱਡੇ, ਅਗ ਰਾਚੀਜ਼ਮਾਂ, ਬੁਧ ਚਾਕੁਸਮਾਂ, ਚਿਤੁਦਾਹਸਮਾਂ
ਵੱਡੇ, ਚੁਨ੍ਹੀ ਦਾ ਰੁਕ੍ਤੀ॥ ਹਾ ਸਵਾਨ ਮੈਨੂੰ ਨਿਆਮਪੁ, ਤੱਤੂੰ ਦੀ ਸੰਪਤ, ਏਗਾਂ ਸਾ-
ਪਨਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈ॥ ਹਾ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚਕਾ ਵਿਸਾਂ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਹੈ॥ ਹਾ ਪਾਹੀ, ਆਗਤੀ, ਹਵਾ,
ਗੁਰੂ, ਚੁਨ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਹੈ॥ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਵਾਲੇ ਕਾਰੇ ਉਪਹਿਜਾਂ ਵਿਚ ਵਸਾਂ ਹੈ, ਸੈਤ, ਵੈਂਹ, ਆ-
ਚਾਰ, ਈਸਾਵ, ਹਾ ਵੱਖ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸਾਸਵੰਦ, ਬਿਗ, ਜੁਗਰ, ਅਥਰਵਾ ਵਰੀਵੰਦ ਹਾ ਕਿ
ਬੁਗਮਾਦੁ ਸਾਸਵੰਦ ਹੈ ਸਿਰਦੇ ਹੋ ਸੰਭਿਤੁ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚਾਹੀਆਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਪੜੇ ਸਗਾ ਬਿਗ-ਛੇ-
ਤੀਆਂ ਦਾ ਰੁਸਾਰੀ ਰਤੇ ਲੀਕੇ, ਜੁਗਰ ਇੱਤੇ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚਾਹੀਆਂ ਹੈ ਅਗ ਬਲਵੀ ਕਲੜੁਗ ਦਾ
ਅਥਰਵਾ ਕਾਲੇ ਲੀਕੇ ਹੈਂਵਾਂ॥ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਆਗਿਜ਼ ਚਾਰੇ, ਉਤਸ, ਸਪਾ, ਬਿਸਾਰ,
ਪਾਗਰ, ਏਨਾਂ ਵਿਚ ਸੰਭਦੇ ਹੋਗ, ਹਾ ਚਾਰੇ ਚੁਨ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਆਵਾਰ ਹੈ ਸੰਭਿਤੀਆਂ ਬਿਸਾਰਾਂ॥
ਹਾ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚੁਨ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਕੀਵਿਹੂੰ ਸੁਸਲਾਮਾਂ ਅੰਡੀਆਂ ਇਕ ਸੀਆਂ ਸੰਭੀ ਰਾਹੜੀ ਹਿਆਂ ਆਸਾਵੀ
ਮੰਗਦੇ ਹਨ॥ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਆਗਿਜ਼ ਚਾਰੇ ਅਵਸ਼ਾ ਵਿਚ, ਜਾਗੂ, ਸੁਪਾ, ਅਥਰਵਦ, ਤੁਰੀ-
ਆਂ ਕਾ ਜਿਆਤੁ ਜਾਨਨੂੰ ਹੁਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਦਾਗ ਕੈਂਦੂ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਤੁਰੀਆਂ ਮੁਹੱਲੀ
ਚੁਵਿਹੂੰ ਕਾਹੀਵੇਂ ਹਨ॥

੩੧ ਚੁਨ੍ਹੀ ਚੁੱਕੇ ॥

੧੯ ਸਾਡੇ ਕਾਹੀਵੇਂ ਚੁਪੋਰਦੇਰੇ ਕਾਰੇ ਹੁਸਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਜਿਵੇਂ ਕਾਹੀਵੇਂ ਹਨ
ਕਿ ਬਾਸਾ ਆਵਾਜਾਂ ਵਿਸਤ ਵਿਚ ਚੁਪੀਜਾ ਸੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਕਾਲੂਕਾ ਦਾ ਸ਼ੁਹਾ ਹਿਜਾ ਦੇਵਿ
ਆਖਿਆਮ ਹੁਲਿਆ ਖੁਦਾ ਵੇ ਅੰਡੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹਾਥੇ ਚੁਨ੍ਹੀ ਕਾਰੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚੁੰਗ
ਦਿਕਾ ਸੰਭੀ ਰਾਣ ਜਿਆ ਹਿਆ ਦਿਖੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਨਾਲ ਜੇਤਾਨੀ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਗੁ

ਵੇਖਾ ਕੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸਾਥੀ ਤਾਰ੍ਹਦੀ ਗਾਜਿਤ ਪੁਛੀ ਹਿਸ਼ਤ੍ਰੀ ਪਰਥ ਕੀਤੀ ਗਗਨੀ ਸਾਥੀ
ਜ਼ਬਰ ਬਾਈ ਰਚਾ ਸੁਚੁਤੇ ਭੁਲਾ ਸੁਸੂਧ ਰਾਮ ਰੂਟੇ ਸੀਤਾ ਦਾ ਵਿਛੜ ਪਿਆਉਣਾ
ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਬੱਸੀ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੁ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਰਾਮੁ ਜਾਦੀ ਪਿੜਾ ਸੀਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਵਾਲ
ਸਾਡੁ ਸਾਮਾਨੁ॥ ਅੜਾ ਜਿਆਨੀ ਕੇ ਮਿਤੁ ਸੁਇ ਸਾਮਾਨੁ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਪਨੀ ਅੰਗਰੀ
ਗਾਜਿਤੁ ਗੇਂਡਾ ਸਾਡੀ ਹੈ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਬਾਛੀ ਨੂੰ ਪਾਰਿਆ ਨੀਹਿਰ ਹੋਣੀ ਹੁੱਪ ਚ
ਤੀਰ ਪ੍ਰਭਾ ਮੜੇਵੁ ਵਿਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਰਿਆ ਸੀਹਿਉ ਉਸ ਸਾਵਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਵੇਣੀ ਨਹੀਂ॥
ਗਰੁਨੀ ਪਾਉਤੈ ਗਰੁਮ ਰੀਤੁ, ਭਿਤੈ, ਬੈਨੀਤੁ, ਵਾਂਡੈ, ਭੀਤੁ, ਸੰਚੁਗ ਕੀਤੁ॥
ਵਾਂਗ ਬੁਜੀ— ਭੇਦ ਬੁਰਮ, ਵਰਤੁ ਬੁਰਮ, ਪੈਂਗੀ ਸੰਗ ਬੁਰਮ, ਵਿਕਾਰ॥ ਬੁਰਮ ਵਿਡੁ ਚੁਗ
ਸੁਤੁ ਬੁਰਮ, ਪਾਂਡੁ ਬੁਰਮ ਜੀ ਸਾਡਾ ਗਿਤ ਬੁਝ ਗਿਤ ਜਿਆਗ ਹੁੱਪ ਤੀ॥ ਰਾਹਿਤੁ, ਚੌਕਾ ਜੀ
100 ਵਿਸੇ ਵਾ॥ ਵਾਂਗ ਵੇਗ ਹੁੱਪ ਵੇਗ ਹੈ ਰਹਿਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਵੇਗੈ ਵਰਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਵਰਤੁ ਗਾ ਕੰਦੀ ਕਰਮ
ਜੀ ਤੀ॥ ਵਾਂਗ ਸੁਰੀ ਰਾਗੀ ਆਪੁ ਵਾ॥ ਵਾਂਗ ਜਿਆਗ ਵਿਡੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹਿਸਾਬਾਰ ਬਿਚੀ
ਸਾਲੁ ਹੁੱਪ ਕੁਝੀ॥ ਰਾਗੈ ਨ ਜੀਰ ਹੈ ਕੈ, ਵਾਂਗ ਵੱਡੈ ਰਹਿਤੈ॥ ਅਨਾਏ ਚੁਗ
101 ਤੁੰ ਰਹਿਤੈ॥ ਵਾਂਗ ਸੁਤੁ ਵਾਂਗ ਤੁਹੀਤੁ ਰਹਿਤੁ ਪ੍ਰਤੁ ਰਾਹਿਤੁ ਨਿਤੁ ਕਾਹੀ ਜਾ ਚੇਗ ਨਹੀਂ ਸੰਕੁਝੀ॥
ਆਪ ਸੇ ਜੀਰ ਆਇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਵਾਂਗ ਹੈਨੀ ਨਹੀਂ ਆਪ ਦੀ ਕੋਣਪੀਜਾ ਸਕਵੀਂ ਬਿਧੀ—
ਕਾਣਪਾਇਕ ਭਿਤ ਹੋਣੀ॥ ਰਾਮੁ ਸਤੁ ਚ ਸਾਮਾਨੁ ਹੁੱਪ ਤੀ॥ ਘਰੈ ਸਤੁ ਸਾਮਾਨੁ ਹੁੱਪ ਤੀ॥ ਘਰੈ ਸਤੁ
ਵਾਂਗ ਵੇਗੁ ਵਿਡੈ ਤੁ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤੁ ਮਨੁ ਤੁ ਬੁਝੀਤੁ ਪ੍ਰਕਿਤੁ ਪਰੈ ਤੁ ਵਿਡੀਆਂ ਵਿਕਾਰ
ਜਾਰਥਾ ਯਹਕਾ ਗੁਹਿਆ ਸਾਗ ਸਾਗ ਸਾਗ ਸਾਗ ਵਿਗੈ ਆਤਮ ਮਾਗ ਪਰਾ॥ ਰਾਹਿਤੁ
ਧਿਤੁ ਸੁਹੁਪੈ ਨਾਗ ਵਾ॥ ਅਗਲਾ ਪਾਨੁ ਪਾਨੈ॥ ਸਾਫ ਵਰਹ ਚੁੜੁ ਸ਼ਰੁ ਹੈਂ। ਆਪ
ਪੁੰਜੀ ਵੀਲਿਪਾਇ ਸਾਗ ਨਹੀਂ ਵਾਂਗ ਹਿਕਾਂ ਵੀ ਲਿਪਾਇ ਸਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ॥

102 ਪਿਛੀਸੇ ਸਿਸਟੀ ਦਾ ਈਸਰੈ॥ ਆਦੀ ਈਸਰੈ ਕੁ॥ ਕਿਵੁ ਤੇ ਵਿਸਰੈ ਰਹਿ—
ਤੈ ਮਾਨ੍ਤੀ ਮੜੁ ਪੜੁ ਪੁੱਤੁ ਰਹਿਤੈ॥ ਵਾਂਗ ਵੇਗ ਜੁ ਜੁ ਬੇਤੀ ਤੁ ਰਹਿਤੈ॥
ਵਾਂਗ ਚੁਡੁ ਤੇ ਵਿਸਤਾਈ ਸਾਮਾਈ ਹੈ ਰਹਿਤੈ॥ ਮਾਪੁ ਤੁਕ ਚੁਗ ਹੈ॥ ਕਿਵੁ ਤੇ॥

ਕਿਵੁ ਤੇ ਵਿਸਤਾਈ ਸਾਮਾਈ ਕਿਵੁ ਤੇ ਵਿਸਤਾਈ ਕਿਵੁ ਤੇ ਵਿਸਤਾਈ ਕਿਵੁ ਤੇ

ਤੈ ਰੂਪ ਸੀਤਾਈ ਤੇ ਸਿਖ ਆਗੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪਾਤਿ ਚੁਗ ਹੈ ਜਗਾਉ।

(ਕਥੇ) ਆਪ ਜੀ ਵੀ ਲਿਪਾ ਵਾਂਗ ਬਥਨ ਕਰਕੇ ਹਾਂ, ਰਗਵੀ, ਬੁਗਵੀ ਪ੍ਰਾਂਸਰ ਕੇ, ਜੰਦਾ

103 ਜਸ ਸੂਝੁ ਕਿ ਆਹਿੱਤੇ ਸੇ॥ ਆਪ ਜੀ ਰੇਸ ਆਹਿਕਾਂ ਕਰਕੇ ਗਸ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਵਾਂਗ ਹੈ ਆਝਾ
ਪੰਜਾਬ ਵਿਠ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਸਤਾਤ ਵਿਚ ਹਿੱਤ ਹਿੱਤ ਹਾਂ ਹੈ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹਿੱਤ ਹਾ॥ ਦੇਸ, ਜੀਗ ਸਾਹੁ
ਛਿਜ ਸੂਝੁ ਤੁ ਰਹਿਤੈ॥ ਕਿ ਆਹਿੱਤੇ ਕਿ, ਜੀ, ਆਪ ਕਿਸੇ ਬੇਸ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹਿੱਤ ਹਾ॥ ਵਿਗਾਰੀ
ਜ ਕਰਸੇ॥ ਕਰਾਂ ਕਰਕੇ ਕੱਟੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਵਾਂਗ ਆਪ ਕੁਝ ਸੀਵੇਂ ਕਰਨੁ ਤੇ ਰਹਿਤੈ॥

ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਵੀ ਬੇਈ ਕਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਵਾਂਗ ਪਰਲੈ ਕੈਹਿਤਾ ਪਾਲੁ ਪਾਕਰਾ ਰੇਵੀਗ
ਚ ਬੇਈ ਲਿਖਾਗ ਨਹੀਂ ਸਾ ਸਰਕਾ॥ ਵਾਂਗ— ਸ੍ਰੀਰਤੇਗ ਬਟਿਆਗੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥

ਕਿ ਆਹਿੱਤੇ ਭਰਸੈ ਕਿ, ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਵਾਸਤ ਵਾਂਗ ਪਰਲੈ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੁਝਦਾ॥ ਕਿ ਵਿਸਤਾਈ

104 ਆਹਿੱਤੇ ਬੇਵੈ ਕਿ, ਜੀ ਆਪ ਕੇਵਲ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਕਿ ਆਹਿੱਤੇ ਸੰਵੈ ਕਿ, ਜੀ
ਆਪ ਸੰਸੰਗੇ, ਜੀ ਆਹਿੱਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੁਰਜ ਹੈ ਉਸੇ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿ਷ਣੁ ਤੇ ਬੀ ਸੁਕਾਰੇ ਵਾਲੇ
ਹੈ, ਵਾਂਗ ਕਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ। ਵਾਂਗ ਹੈਨੀਆਂ ਆਹਿੱਤੁ ਕੇ ਸੁਗਰੇ ਵਾਲੇ ਕੁ ਪਾਧ
ਸੀਵਾਂ ਤੁੰ ਰਹਿਤ, ਨਹੀਂ ਜੀ ਆਹਿੱਤ ਸਹੁਪੈ॥ ਕਿ ਆਵਹੁਤ ਵਰਤੈ॥ ਵਰਤਾ ਬੀਂਦੇ
ਕਿ ਸੁਧ ਸਹੁਪੈ ਆਪ ਦਾ, ਵਾਂਗ ਆਪ ਬੈਤੈ ਹੈ (ਅਵਹੁਤ) ਸੁਧ ਵਰਤੈ ਬੰਗਾਂਦੇ

ਰहित है॥ हासिम तु आप सा उस रक्षा है जिहाप उ जासा है॥ हावसाहू छरी आहि-
कृत सुप है॥ **विधिकुरवरी** विडुरी दे करते हाथे हैं हातीआं त्रिविडुरी देही बुद्धा
105 सी देहु दाले हैं (वरने) किमा दे करते हाथे हैं विरज रजी भजा हैं रजी, विरज रजी,
हापवास चरी है आप दी सेवा, तें जागृहाजा है॥ हारासिमां दी सेवा हाजा है॥ हा-
रासिमां तु बीमेवा देहे हाजा है॥ **विधर्म पुजा है** प्रभा दो निमाग त्रुप है॥ हा-
पवास आसगा है॥ **विधापववरी** सेवा है रहित (वरने) वसत वरी दे है॥ हा-
मेवा है रहित आप सा (किमा) खेल है॥ **विधर्म** अबरते मध्य दीपुरी वरताजा
106 है॥ हासवास त्रुभुप महुप है॥ **विधर्म** दिवी है विधर्म वेमे रजगडांसी दिवी,
वरद हाले है॥ हाआप दी जगडुप खेली है, हासारे जगड हिरामप दी बीरी है॥
रही है॥ **विढ़द ढ़दी है**, आप ढ़दूपारीआं दिर्द, ढ़दी, सेवा दी ढ़दूप परी दे हाढ़दीआं-
सी ढ़दूपे पुलाक है, हासादूपारीआं दिर्द जामदूपारी है॥ **विधर्म** महुपविधापव महुप
107 है॥ **विधर्म** अनुप है॥ वें वहित उपामा रहित है॥ **विधर्म** आहि आदेह है॥ आप, आदेह, देह
दे दी आदी महुप है॥ आदी महुप है, देआप, आ, आजा रेजा है, सुते प्रवास महुप
देह है, देका देवी देहुका रेजी है, दिमतु देवुके देवुके देवुके पुजाजा है॥ **विधर्म** अदेह
आपसा आप महुप है, देआदेह, देह है॥ रहित है॥ **विधिक्षिति** (विक्षिति) नाजा खुदे
हासिमां दीआं चास खासीआं त्रुपक्षितवरी है॥ रहित है॥ हाआवार दी मिम्मासी
हाक्षित देहुप हाआहीर हाक्षित दीर्द रहित है॥ **विधर्म** आपीरी: दिव उगीरी दे आपी-
108 री है, हाज्जिक त्रुप देहु जामुदा है उसदे आपीरी है॥ **विधर्म** रजा है रेजी देहु दाले
गाजा दिव है, हारेजी देहु दाले तें (रजारी) तुसा दे जागृह दाले हैं, हारेजी देवे माजा

हाले है॥ **वरगी रहावै** रगी है॥ उतिमहिल है, ते (रगावै) विगाई देहु हाले है,
रेग विष्टां त्रुपे देहु दाले देहु सांही॥ हासिमां दे जरव दे जामां दे बासाहिव दे
वीरीआरी देहु दिव वर्षी देहु दाले है॥ हावेपगां देहु मुवउवर्षी देहु दाले है॥
विधर्मविलोक्त है: आव, पहिदू, महुप है, विलोक्त वां देहित है॥ हावाम-
दिव हासवर मपरगा दिव देहित है॥ **विधर्म** देवल देवल: बुपट देवी बुपट महुप
है, बुप बुप है॥ हाबुपउव बुपउव है॥ हापामृ बाहे हैटे तरक्तवरीआही
देहे तर थर देहवरी गाल देवे चामवरे तर उलां देवी हैटे थमामृ बाही
तां देही विधाम दावहैस देहे॥ तर तुपिमाग देहित राज गांदा॥ हासिय
109 नंगी भर बुल भवरे देहु देवल देवल देवल: गाह देवल देवल देवल
कहा हासा है, बुलां देवां सु॥ **विधर्म** भाजुरै: भाजां दाही भाजुरै हा-
म्मासां दाही भाजुरै पुरै॥ **विधर्म** वर्तित है॥ मउ (वारग) विमां वारजां
दे (बुवरीत) वरग हाजा है॥ हासिमही दे नाजा वरग भी तरविमे बाल
है॥ बरमां दी खामुदा है, वागिमां दी खरम खविरी आहिव भी तरुड
मध्यवारवा है वरग हाजा है॥ हावार जीहा है वरग हाजा है॥ हाआहीं
हहा दे बासा आसा ही वरिते तर दे वरिते विमुदा दी विमुदी वरिते वासा द
चालीभी भी ते रहकिग विमाहै वरी देवुमाग महुपा॥ बेदी वरी देवुम-
देवी वरिते वरिते वुरुठिग विमाहै वरुम दिवविरुद्ध वग॥ जाते मुरु देवुम
युग रुग॥ बीउ भसाउ देवे वहाउ हादेवे बहुसिमामा पुजा ज्ञाहित॥ दिव-
देवुम वारग देवुम दे विवलप गाल दिवे वरग गाल, वरग देवुम विवलप देवुम
दे विवलप देवुम

ਮਿਸਰੁ ਹੁਆ ਕੁਝ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮਿਸਰੁ ਦੁਆਸਾ ॥ ਉਸੀ ਗੁਣ ਮਹਿ ਤਨ
ਤਿਸ ਬਾਹਰ ਪੰਥੇ ਅੰਨ੍ਤਰੀ ਆਨੀ ॥ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਗਰੜ ਚ ਬੀਨਾਂ ਤੀ ਪਥਰ ਪਾਬ
ਗ ਕੀਟ ਗੁਧਤ ਰੱਖਿ ਰਹਿ ਰਹਿਤ ॥ **ਕਿ ਸੁਜੀ ਚੁਪਿੰਦੈ** ਕੁਜੀ ਦੇ (ਚੁਪਿੰਦ) ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥

ਨਾਨੀ ਰਾਜਕ ਰਾਜੀਮਨੀ ਰਾਜਕ, ਰੇਦਾ ਦੇ ਜਾਗਰੂ ਵਾਲਾ ਕੁਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰਹਿ ਦਿਲੁ ਹੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਕਲੀ ਕੀ ॥ ਕਿ, ਜੋ ਸਰਬ, (ਕਲੀ) ਹੋਣਾਂ ਹਾ, ਵਾਕਾਈਆਂ ਵਿਛੁ ਵਾ ਸਰਡੀ
ਆਂ ਵਿਛੁ ਵਾਕਾਈ ਹੀ ਹੈ ॥ ਵਾ ਸਰਡੀਆਂ ਵਾਕਾ ਆਪਣੀ ਹੈ ॥ ਵਾ-ਸਰਡੀਆਂ ਵਿਛੁ ਤੇ
੩੩ ਕਲੜਗ ਵਿਛੁ ਕੀ ਆਪਣੀ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ** ਸਰਬ ਨੂੰ ਕਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ**
ਮਾਨੀਐ ਸਰਬੰਧੀ, ਸਰਬ ਗੁਝੇ ਕੁਵਿਸੇ ਸੀਸਾਰੀ, ਬਿਸਹਿਤ ਪੁਕਾਸ ਹੈ, ਵਾ ਸਰੂਪੀ ਮੌਤ
ਕਾ ਹੈ ਵਾ ਸੀਨੇਂ ਕੁਝੀ ਸੂਰੂ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਰਾਗੀ** ਸਰਬ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਜਾਗਰੂ ਵਾਲਾ
ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਸੁਭਿਤ ਬਚੀ ਕਿਵੇਂ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਸ਼ਾ ਹੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਗਰੜੀ ਸਰਬ ਵਿਛੁ ਗਰੜ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਵਾ ਪਹਿਲੀ ਆਈ ਸਾਰੀ ਆਨੀ
ਗਾ ਵਿਛੁ ਗਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ਵਾ ਗੁਰੂ ਕੁਝੇ ਹਾਂਡੀਂ ਵਾ ਹੋਰ ਗਹਿਰੂ ਹੈ ਸੁਖੀ ਹੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਭਉ ॥ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਝੁਧ ਆਨ੍ਹੀ ਵਿਛੁ ॥ ਵਾ ਭਨੁ ਭਵ ਮਹਿ ਨੀ ਜਨ
੧੧ ਤਥੇ ਚੁਆਤਪ ਵਿਤਲ ਚਸਾਤਲ ਪਤਾਲਾ ਹਿ ੧੪ ਕੋਈ ਕੁਝੁ ਵਿਛੁ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ**
ਕੁਝੀ ਚੋ ਸਾਰੇ ਦੱਸਾਂ ਵਿਛੁ ਪ੍ਰਾਣ ਆਗਹਾ ਦਿਵ ਚ ਵਾ ਸਰੂਪੀ ਹਿਤੁ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ**
ਕੁਝੀ ਸਰੂਪੀਸਾਂ ਵਿਛੁ ਬਿਗੜ ਚੁਰੋਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਰਾਜੀ** ਸਰਬਦਾ ਰਾਜਾ ਹੁਪ ਹੈ ਵਾ ਸਰਬ
ਦਾ ਘੜਾ ਸਕੇ ਹੈ ॥ ਵਾ ਸਰਬ ਵਿਛੁ ਕਾਨ ਕਰੋ, ਵਾ ਕੋਈ ਜਾਗਰੂ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਸਾਕੀ**
ਸਾਗਿਆਂ ਵਿਛੁ ਸਾਗਿਆਂ, ਵਾ ਸਾਰੇ ਸਾਜਾਂ ਤਾਈ ਸਾਜਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਾ ਗੁਰੈ ਆਨੀ
੧੩ ਆ ਗੁਰੈ ਜੁਗ ਸੰਸਾਰੀ ਤਿਆਂ ਵੰਡੀ ਸਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ** ਸਰਬ ਤਾਂਦੀ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਾ ਜੁਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਾ ਸਾਗਿਆਂ ਤਾਈ ਜੀਆ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥

* ੧੨ ਸਰਬੰਧੀ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ (44) ਤੀ ॥ ਸਾਰੇ ਦੇਸਾਂ ਵਿਛੁ ਕਿਵੇਂ ॥ ਸਾਰੇ ਭੇਸਾਂ ਵਿਛੁ ਕਿਵੇਂ ॥ ਵਿਛੁ ਭਾਵੁ ਰੰਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ॥

ਵਾ ਸਰ ਪਰਮਾਂ ਵਿਛੁ ਪੁਰਾ ਕੈ ॥ ਪਚਾ ਪਰਮਾ ਪਰੇ ਪਰਮਾ ਪੁਰ ਵਾਹੁ ਕਾਰੀ ਮਾਪੀ ਨੀ
ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਸਰਬ ਨੂੰ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ॥ ਵਾ ਸਿਖਿਆ ਸਰਬ ਵਿਛੁ ਸਰਬੰਧੀ
ਪਾਪ ਪ੍ਰਵੇਖੁ ਵਿਛੁ ਛੀਰ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ ਕੀਂ ਕੇ ਉਥ ਵਾਗ ਕੁ ਵਾਲਾ ਬੇਰਾਗ ਹੈ ॥ ਸਰਬ
ਸਰਬ ਸਰਬ ਹੈ ਵਿਛੁ ਸਰਬੰਧੀ ਹੀ ਕੁ ਸੂਰੀ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਜਾਂ** ਹੈ ਪੁਸ਼ਟ-ਜਾ ਸਰੁ ਜਗ
ਵਿਛੁ ਨੀ ਵਿਛੁ ਸਰਬ ਵਿਛੁ ਸਰਬ ਵਿਛੁ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਗੁ** ਸਰ
ਵਿਛੁ ਗੁ, ਸੰਤੁ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਾ ਸੰਤੁ ਵੇਖੇ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਾ ਸਰਬ ਵੇਖਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ॥ ਸਰੁ
ਚ ਵਾਲਾ ਸਰਬ ਪਾਰੁ ਹੈ ॥ ਸਾਰੂ ਹੈ ਵਿਛੁ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਵਾਲੇ** ਕਾਲ ਪੱਕੇ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਰਬੰਧੀ ਪਾਰੇ ਆਲ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਾ ਸਰੂਪੀ ਹੈ ॥ ਸਰਗ ਸੀਨੀ ਵਿਛੁ
੧੫ ਸਾ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ** ਤਿਤ ਤਿਤ ਤਿਤ ਪੇਂਡੁ ਵਾਲਾ ਕਾਰੁ ਸ੍ਰੀ ਨ ਸੁਖਮਤ ਸੁਖਸੁਖੀ
ਧਿਤੀ ਨੀ ਬੰਝਾਂ ਤੁਤੁ ਕਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ** ਸਰਬ ਦਾ ਕਿਆ
ਹੈ, ਵਾ ਕਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਜਿਥੁਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਛੁ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ**
ਪੰਚੀ ਸਾਕਥੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ॥ ਵਾ ਪੰਚੁ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸਰੂਪੀ ਦਿਸ ਸਾਕਥੀ ਹੋ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ**
ਗਾਰੁ ਵਿਛੁ ਆਪੁ ਹੈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸਾਗਿਆਂ ਕੀਂ ਸਾਹੁ ਹੈ ॥ ਹਾ ਬਗੁਤੀ ਹੈ ਕਰਨ ਕਰ
ਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਜੀਵੀਆਂ ਗੁਪਿਆਂ ਕਥਾਰੀ ਜਗ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ ਸੁਖੀ
ਕਿਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰੂਪੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛੁ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਾਹੀਕ ਸਕੀਆਂ ਪਿਛੁ
ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ** ਸੀਵੀ ਝੁਧੇ ਵਾਲਾ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਕਥੁ ਹੈ ॥
ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ** ਸੀਵੀ ਝੁਧੇ ਵਾਲਾ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਯੁਝੀ ਨੂੰ ਸੀਵੀ ਆਧਾਰੀ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ**
ਕਿਵੇਂ ਝੁਧੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੂੰਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ॥ **ਕਿ ਸਰਬੰਧੀ**
ਸਾਗਿਆਂ ਸੁਆਂ ਕੌਂਠੇ ਲਾਗ ਸੀਵੀ ਤੁਮਸੀ ਝੁਗਣ ਆਉਂਦੀ

118 ते अब देसं हिंदु आपूर्वी बि सरबदृ भागने भागतीव रै हा मीठे झेंगे ते सरब दे।
 सर्वै प्रणार्जे धिन्दु जन्म गते सर्वी वाला (है) तिसके बरवे मुक्ति है॥ १
 सरबदृ जापनै बि, जे सरब हेजपते रोग है हा जाप तुम्हरे॥ हायामार्ये आपूर्वी
 द्वासागाल जाते जेंगे ती बि सरबदृ भागने मुक्ति भैंसा वाला है हा सरब
 द करा हाला है हा चिंदु वरगा हिंस्तु अधिक हु एहीनां ते घप पृष्ठा क्षेत्री॥

119 वे सरबदृ भारे सरब हु प्रकाश वरक हाला भै हा भै तपृष्ठ हाला है सरब हु॥ हा धूडु उ
 कर्हिपृष्ठा है॥ बि सरबदृ भारे साहिनां ते मीठे झेंगे ती बि सरबदृ हिंदु सरब
 है हिंदु राजा तुपृष्ठ है हा-हिंदु, बिकुड़ी दे देहै हाले है मनुजन्मी॥ बि सरबदृ हिंदु सरब
 120 दे चिंदुनां तुपृष्ठ देवे साहिनी देत हाले है द्वायकामतुपृष्ठ बि सरबदृ वलीं सरब हालै
 ते साहिनी हिंदु है, ते सरब सरवीनां हिंदु, ते वलनुग गाह दि त्रुकां हिंदु है॥ हा
 बिनामह बरा हाला भै ते साहिनी द्वायकामतुपृष्ठा है॥
 बि गरम हेती द्वै भासाल हाले है, बाह देवीनाम हरानी है॥ हा विनामह बरा हाला
 है मनुजा॥ साहिनी देत उचमार हुई हेडु॥ हा चीही दे तुर आसुला मनुजु धिया
 दिस्ट वरहुला॥ बि आकल आलामे अवलहाला, अलगा, मुरग तै तुपृष्ठ है अकल
 है तुपृष्ठ हाला है हा आला दाज्ञाहरा॥ बि साहिनी वलीं मनुजा है द्वैतां सरवी
 121 नां दा आलव है बि उपरल हुई है उपर, तीन् (हुई) सरुप है हायकामहाला
 है॥ उपरमुल हुआ है॥ उपरमुल (हुई) आपी च उलान हाला है आप॥ हा आपी
 न बहुरे॥ उपरमुल सरामे जोसां (आला) (कासिमहिमवित बिन दाला है हा
 गोकां आप ते गममवार मां भानी भुला॥ सलीखउ-एनटरे (मुसामे) जो
 122 सां गतीभुलमिवसै बुरहां देजे है सी है बिन्हां (पिवार्ड) बटा हाले हु॥

हायिवमउ दे हु ती हाले है बुहु गर॥ गरीहुल यरमउ - गरीहुल (जीवा)
 दी तिसदा हायिना दी (परमार्थ) पालहुं वरन हाला है॥ विन्हां भगवा
 द्वे बुहुरे हुप मगर हाला है॥ जिनीहुल जना का : जानीहुल (परमार्थ) यरडी ते (जाना)
 गवाम हिंदु (हुल) चुक्ता है॥ हा जानीहुल (उभार) उभार जानीरहे गवाम कर्ता है चुक्ता
 सरब हीहे उभार वर्षेर हुरा धूकी तीमर तै हाज्ञातिरहीहे गवाम हीज्ञात
 123 चही खुरद तै तिनीहुल उभार उभार (जानी) जानिना दी (अमीरुल) पहासु वरन
 हाला है॥ बुहुलरियाते : अल, पुरवा, तिपाते, खाते आपते। हुसु, अधिग
 तीत॥ गरीहुल गरीती गरीती, हडा बुहीहडा (रनीहुल) चहु तै हाज्ञिनीहै॥
 124 रजाएव जवीते रजाएव, तिसव दे द्वालाहै (जनीती) निरुरे वरवे गरीहुल
 उर्जीते उर्जव हुप मिनावहिंदु (गरीहुल) गरेव हुप भी आपते, हा गरेव मिनाव
 हुप उर्जीते बुहीहै॥ हा-सिम गीच-हुल, युरव है॥ हा वरे गज्ज वरेमिनाव
 वरे अंगे उड़े बीहिंदु बापुं दीला छिरा हाला है शुहुला है वरे
 शुप वरे अल्ले वरे बरतां बरदा है। बिंदु भानी भुती दीला गोकरित भौम-
 भीला उपरुष हाला है बरताहै॥ गरीहै उर्जव हुले तै उर्जव हुले उर्जव हुले
 गरीहै द्वा जिलहाला है हा उभ देहै हाया हायामवरन हाला है (हा) देहै
 125 गरीहै द्वा जिलहाला है हा उभ देहै हाया हायामवरन हाला है (हा) देहै
 आप दा मतुपृष्ठ (पिवार्ड) वरन तै उर्जव
 १० आपम अर्गवारुम गीर्ग धायिगा॥
 ११ इन्हां बुहुरे हुप दिनां भवं हिंदु भुक्ती है दैर हाला

ਤੇ ਪਿਛੂਕੀ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾਡਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਹਾਂ ਗੁਝੀ ਤਾਮਸੀ
ਸਾਂਤਕੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਕਤੀ॥ ਹਾਡਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣੇ ਮੁਕਤ ਅਧੀਨੀ॥ ਬਗਮਹਿਲਾ ਰੂਪਿ
ਖਿਕੂਨੀ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ॥ ਆਪਦੀ (ਭਾ) ਸੰਗਾ ਪ੍ਰੰ ਪਰੈ ਬੇਗਤੇਂ ਵਾਂ
ਕੁਗਾਂ ਆਵਿਦਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਅਚੇ ਸੀਂ ਘਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਸ਼ਨੀ ਹੈ॥ ~~੩੦~~ ਸਭ ਸੂਝੇ ਭੇਗਤੇਂ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈਣਾ
ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਭ ਚੁਕੇ ਗੇ ਨੀਵਾਂ ॥ ਸੁ ਜੁ ਅਤਿ ਸ਼ੁ
ਹਿਰ (ਸੁ) ਉਸੀ ਪਕਾਰ ਜੇਤੇ ਹੋ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਸੁਪਾ ਨੂੰ ਅਖਿਤ ਹੋ ਰੂਪ ਹੈ ਵਾ ਸਹਿਤ ਅਖਿਤ
ਦੇ ਕੁਝੀ ਸੱਚੀ ਸ਼ੁਭ ਹੈ॥ ਦੇਵਿਤਿਆਂ ਦੇ ਕਰੇ ਸਦਾ ਚਿਨਿਆ ਹੈਣਾ ਸਕੂਪ ਹੈ ਆਪਦੀ॥
ਅਵੇਦਿ ਅਤੁਪ ਹੈ ਤੇ ਦੀਪੂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਉਪਮਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਸਮਾਂ ਪਰਾਨੂ
ਹੈ ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, (ਸਮਾਂ) ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ (ਉਪਰਾਨੂ, ਪੰਜਾਬ-
ਰਾਨ ਵਾਲਾ॥) ਸਦਾ ਸਬਦ ਸਾਜ਼ੀ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੁ ਨੂੰ ਆਚਪੁ ਹਾਲਾ ਹੈ ਵਾ ਸਦਾ ਰਸਤਿਹਿਤਾ
ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖੁਠਤ ਜੀਵਾਂ ਹਿਰ (ਸ਼ਸ਼ਾਨ) ਵਿਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ,
ਵਾਹ ਸ਼ਬਦਿਚ ਹਿਧਿਤ ਹੈ ਵਾ ਸਿੁਨਨ ਆਪਾਂ ਨਾਮਕਾਰ ਕਰੇ ਰਹਾ॥ ਅੰਦਰ
ਆਪਦੀ ਜੀਸਾ ਪੁਰਨੀ ਤੇ ਵਾਹੂ ਤੇ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਵਾ ਆਮਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਭਾਪ
ਸਤੁਪ ਹੈ ਬਾਧ, ਬੰਧਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਵਾ ਪੰਜਾਂ ਸੰਤੇ ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥ ਅਗਲੀ ਅਤੁਪ
ਕੁਝਾਂ ਹੈ, ਕੁਝਾਂ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਜੀ ਆਹਿ ਰੂਪੇ ਉਖੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਈ ਸਤੁਪਹੈ
(ਅਗਲੀ) ਬ੍ਰਾਹਮਾ, ਅਗਲੀ, ਸਿਫ਼ੀ (ਉਗਲੀ) ਬਿਸ਼ੁਨੀ ਜੀ ਆਈ ਸਤੁਪਹੈ॥
ਆਗਾਮੀ ਸਤੁਪਹੈ ਆਵੇਂ ਰਹਿਤ ਸਤੁਪ ਹੈ ਨਾਚਪਾ (ਅਗ) ਰਹਿਤ ਪਾਸਟੇ॥ ਆਖੀ
ਹੀ ਆਗਾਮੀ॥ ਅੰਗਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਗੁਝੀ॥ ਗੁਝੀ ਤੇ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਤੇ ਗੁਝਾਂ ਨੂੰ
ਵਾਡਿਆਂ ਕੇਵਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਵਿਗੇ ਕੇਵਤੇ ਆਪਦੇ ਹੁਕੂਮੇ ਹੋਣਾ॥

ਵਾਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਵਿਗੇ ਕੇਵਤੇ ਆਪਦੇ ਹੁਕੂਮੇ ਹੋਣਾ॥ ਵਿਗੇ ਬਾਧ
ਤੁਪ ਹੈ ਵਿਗੇ ਵਿਗੇ ਸਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਹੈਣਾ ਇਕਸ਼ਰੀ ਤ੍ਰਿਵਾਧੇ॥ ਵਿਗੇ ਬਾਧ
ਤੁਪ ਹੈ ਵਿਗੇ ਵਿਗੇ ਸਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਹੈਣਾ ਕਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾਂ ਇਤਫਤ ਪਰਲੇ
ਖੇਡਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈਣਾ। ਵਿਗੇ ਬਾਧ ਤੁਪ ਹੈ ਵਿਗੇ ਸਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਹੈਣਾ ਤਾਮਸੀ ਤਾਮਸੀ ਸਾਂਤਕੀ ਤੁਪ
ਹੈ ਹੈ॥ ਵਿਕਾਰੇ-ਕਿਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਗਿਤੇ ਅਗਿਤੇ ਬਟਹੁੰਦੇ
ਅਗਿਤੇ ਅਗਿਤੇ-ਛੀਤੀ ਰੂਪੀ॥ ਸੁਭੀ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ਸੁਭੀ-ਸੰਭਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ,
ਤੇ ਭਾਗੇ, ਭਾਗਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝੀ ਰੂਪ ਹੈ ਵਾ ਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝਾਂ ਵਾਗੇ ਬਗਾਅ
ਵਾਲੇ ਹੈਣਾ। ਹਾਂ ਸਭ ਸੂਝੇ ਵਾਲਾਂ ਅਨਾਮਾਰ ਹਾਲ ਪਰਦਾਤਾ ਹੈ ਸੁਭੀ ਸੁਭੀ ਰੂਪੀ॥ ਜ ਸਰਬਾ
130 ਅਗਲੀ ਅਗਲੀ ਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਸੰਭੇ ਰਹਿਤ ਸੰਭਾਵੀ ਇਕਗਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਂ
ਸਾਡਾ ਹੈ ਕੁਝੀ ਭੇਗਦਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਭੁ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਵਾਡਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝੀ ਭੇਗਦਾ ਦੇਵਿਤੇ
ਕੁਝੀ ਭੇਗਦਾ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਛਿੱਚੀ ਰਾਹੀਂ ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥ ਅੰਨ੍ਹੀਂ ਨੀਤਾਈ ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥
ਕਿ ਰਹਿਤ ਪਦਾ ਹੈ ਕੁਝੀ (ਘੁ) ਹੇਠੇ ਸ਼ੁਕਰੇ ਰਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥
ਪਿਸ਼ੀਤੀਲ ਪ੍ਰਭਾਸ ਹੈ ਪਿਸ਼ੀਤੀਲ ਹੈ ਉਲੀ ਪੁਰਨੀ ਤੇ ਅਗਾਮਹਿਰ, ਪੁਰਨੀ ਸਰਕਰੇ ਆ॥
131 ਅਵਾ ਦਾਸਾ ਹੈ ਰਿਵਿਕਤ ਪ੍ਰਭਾਰੀ ਆਪਦੀ ਸੰਭਾਕਥਾਹਿਰ ਰਾਗੀ ਆਹੁਚੀ॥
ਸਾਡੀਂ ਸਦਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦੇਵ, ਤਿਹਤੇ ਕਰਕੇ ਰਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਪਿਭੁਗੁਤ
ਸਤੁਪ ਹੈ ਭੇਗਦਾ ਤੇ ਵਿਗੇ, ਰਹਿਤ ਸਤੁਪ ਹੈ ਆਪਦਾ ਵਾਹੂਤੀ ਸਾਗ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
ਆਪਦਾ ਸਤੁਪ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੁਤ ਅਤੁਪ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸ਼ੁਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਆਂ ਵਿਚ ਜੁੜੇ
ਹੋਏ ਹਾਂ ਉਧਮਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸਤੁਪ ਹੈ ਹਾਂ ਜੁਗਤੀਆਂ ਤੇ ਪਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਵਿਕਤ ਸਾਹਾਰੀ
ਕਥਾ ਰਹਿਤ ਸਤੁਪਹੈ ਪ੍ਰਭੁਗੁਤ ਅਤੁਪੀ॥ ਵਸੋਂ ਕਰੇ ਕੁਝੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗੇ॥

133 ਚੁਚੁਪੀ ਛੂਦੇ ਤੋਂ ਆਉਗੇ ਹੈ ਪਾਸਰ ਜਾਪ ਬਿਧਨ ਰਹਿੰਦੇ,
 ਕਿਉਂ ਬਿਧਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਭਿਆਨੀਆ ਕੇ ਭਿਆਨ ਵਿਧਿ ਪਿਆਨੀਆ
 ਰੇ ਪਿਆਨ ਵਿਚ ਤਪੀਆਵੇਂ ਤਪ ਵਿਚ ਕਿਆਵੇਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਇਹੋ ਬਿਧਨ
 ਨਹੀਂ ਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੁਗ-ਜਾਨ ਨੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ॥ ਅਨੰਗੈਂ ਸ੍ਰੀ ਸੁਪਈ
 ਮੀਡ ਆਖਿਆਂਤੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਤੁਹਾਨੇ ਬੇਖ਼ ਰੰਗ ਕਿਛੁ ਬਿਚਾ ਹੁਏ ਹੈਂ ਲੋਕ
 ਸਮਾਹਿਤ ਅਤੇ ਜਾਨੀਦੇ ਥਾਂ ਤੇ ਜੀਵਿਤ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਅਡੇਬੈਂਤੇ—ਤੁਹ ਬਾਹੁੰਕਾਂ ਦੇ ਭੇਖਾਂ
 ਤੇ ਹੋ ਜੇਗੇ ਜੇਖੇ ਜੀਵਿਆਨੀ ਆਖਿਆਂਤੇ ਕੁਛੇ ਸ, ਬਿਧਾ, ਭੇਖਾਂਤੇ ਜੋ ਬਾਹੁੰ
 ਪ੍ਰਸਤੀ, ਬਸਤੀ, ਬੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਜੀਵਿਆਨ, ਕੁਝਾਂਤੇ ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੜ੍ਹੇ ਸ
 ਤੇ ਰਾਬਜਾਂਦਾ ਦੇ ਬੇਖ਼ ਸੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਹੁੰਕੀ ਆਸਾਮ ਪਾਵੀ ਗਾਹਿਰੇ ਭਾਂਤੇ
 ਰਹਿੰਦੀ॥ ਅਨੰਗੈਂ—ਕੇਥੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਰ ਲੋਖ ਪੁਰਾਹੁਬਿਚਾ
 ਲੋਖ ਨਹੀਂ ਕੀਉਂ, ਜਿਨ੍ਹਿਹ ਨਿਖੇ ਤਿਆਗਿਰ ਟਾਹਿ, ਜਿਵੇਂ ਅਨ ਬੁਧ
 ਨਿਤ ਹੋਵਾਰ ਬਾਹੁੰਕ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਤੋਂ ਲੋਕਿਛੁਰ ਹੁਅ ਪਰਹਿੰਹ ਲੋਖ ਰਹਿੰਦੀ॥

134 ਪਾਰਤਾਰੈ ਪੰਜ ਥਕਾਰੇ ਕੁਲਾਂਤੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਹਾ-ਤੁਰਮਾਈਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਹਾ
 ਚਕਾਂ ਚ ਪੰਛੂਂ ਰਹਿੰਦੀਂ॥ ਅਰਤਾਂ ਬਿਧ ਰਿਖੇ ਕਲਾਂਤੇ ਰਹਿੰਦੇ
 ਜੀਗਾਂਤੇ ਰਹਿੰਦੀਆ ਅਨਾਹਿੰਦੀ॥ ਆਦਿ ਰਹਿੰਦੀ, ਬਾਪਿਆਨ ਜਾਗਿ ਬੀਗੁ
 ਨ ਕੀਹਿ, ਨਤਿਆਬਾਪ ਨ ਆਦਿ, ਜੁਗਾਦਿੰਦੀ ਜੁਗਾਂ ਜਾਵੀ ਆਦੀਂਹੀ, ਹਾਲੁ
 ਰੇਡੁਲਾ ਹਾ ਜੀਵਈਆ ਅਨਿਆਨ ਅਨਿਆਨ ਕਰਕੇ ਹੋ ਦਿਗਨਾਂ ਚ
 ਹੀ ਨਾਮਾਹੀ ਬੁਪਈ ਜੁਗਾਂਦੇ ਹੋ ਧਾਰ ਪੁੰਨ੍ਹ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਿੜ੍ਹ ਸੁਖ ਸਰਦ

135 ਆਦੀ ਸ੍ਰੀਂ ਅੜ੍ਹੀਂ ਜਿਤਿਆ ਜਾਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

. ਗਾਵੀ ਹੈ ਬੈ, ਮੁਲ ਬਹੁਨਾਂਤੇ ਰਹਿੰਦੀ, ਆਵ ਨਾਸੀਂਤੇ, ਸੈ,
 ਤੁਸਰ ਨਾਨਿ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ॥ ਹੋ ਸਿਰ ਜੇ ਗਾਵੀਂ
 ਅਨੁਤ੍ਤੀ ਬੇਗਾਂ ਤੇ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂ ਪਾਰੀ
 ਗਾ ਤੇ ਹੋ ਵੈਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੁਰਵਜ ਹੈ॥ ਆਨੁਤ੍ਤੀ ਸੁਧ ਸੁਧ ਹੈ ਪੁਸਰਤਾਂਦੀ
 136 ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਆਨੁਤ੍ਤੀ—ਆਗ-ਰਹਿੰਦੀ ਆਸਾਂਤੇ ਹਾ-ਗਾਸ ਰੈਏਂ ਰਹਿੰਦੀ॥
 ਉਦਾਸੀਂ ਉਪਰਾ ਰਹਿੰਦੀ, ਹਾ-ਉ, ਵੱਗ ਕਰਕੇ ਸਾਫ਼ੀ ਰਸਦੇ ਹਾਂਧਾ
 ਹੈ, ਹਾ ਆਸ, ਸੁਧੀ ਹੂਪ ਤੇ ਉਤੇ ਹੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ ਆਪਨੀਂ ਕਿਥੁ ਸਕਦਾ ਹੈ
 ਕੁ ਮਾਨੁ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸ ਪਦਣੁ ਗਾਨਵ ਹਮਤਾਰੇ ਦਾਜਾ॥ ਆਪਿ
 ਪੇ ਪਿਆਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੁਝਾਂ ਬਿਹੁਰ ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਨਾਮਗਲਤ ਦਿਗ ਵਹੈ : ਪਾਲੁ
 ਆਲੁ ਸੀਆਠਵ ਨਹੀਂ ਆਪ ਸੀਆਠੀ ਸ੍ਰੀ ਰੈਂਡੀ ਰਹਿੰਦੀ॥ ਅਥੰਪਈ
 ਬੀਪਨਾਂਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਕਰਤ ਕੁਗਾਡਾ, ਹੀਰਤ ਜਾਸਤਾ ਦੇ ਹੁਕੀਪਨ ਆਤ ਸਿਆ
 137 ਸੁਡ ਬਨਤਾ॥ ਕੁਨੀ ਜੀਂਸ੍ਰੀ ਰੈਂਡੀ ਰੁਗਤੀ—ਆਪ ਕਿਸੇ ਰੀ ਕੁਗਤੀ ਕਰਨਾਂਤੇ ਰਹਿੰਦੀ
 ਹੈ, ਹਾ-ਆ-ਵੱਗ ਕਰਕੇ ਸਾਫ਼ੀ ਬਿਹਿਆਂਕਿਰ ਕਗਤੀ ਦੇ ਹੁਣਾ॥
 ਤੇ ਬਿਹਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਪਤ ਹੂਪ ਹੈ॥ ਬਿਰਕਤੀ ਬਿ, ਰਹਿੰਦੀ ਪੀਤੀਂਤੇ॥ ਹਾ-
 ਮੰਨੁ ਰਹਿੰਦੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸੀ—ਜੁਗਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕਵੈ—ਸਾਡੀ ਸਾਡੀ ਕੌਰੁ ਜੀਂਸੀ॥
 ਬਿਹਿਆਂ ਤੀਰੇ ਚੰਦੁ ਰੁਠੁ ਜਾਮਗਤੀ ਬੰਸੀ ਨੇੜੁ ਨੇੜੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਵਾਹਾ॥ ਜਿਵੇਂ
 ਲੋਕ ਲੋਕ ਆਮਕਾਨਾ ਹਾ-ਪ੍ਰੇ ਅਵਸੇਸ ਕਰਕੇ (ਕਾਸ) ਚਾਗ ਪੁੰਨ੍ਹ ਹੂਪ ਹੈ,
 138 ਭਾਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲੁਪਤੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਤਾਂਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਕੁਰ ਮੁੰਦੇ ਨਾਉਂਦੀ
 ਜਿਤਾ ਮੈਂਹੀ ਸੁਧੀ ਮੁਲ ਗਊਤੰਤੇ ਬੁਖ, ਬਿਪਤ ਅਧੀਨੀ ਬੇਖੇ ਸਾਡੀ ਬਿਹਿਆਂ
 ਜਾਣੁ ਜਾਂ ਜਿਤਾਂਹੀ॥ ਸਾਨੁਤੀ ਹੈ ਹੁਰਾਨ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਸੁਹੁਵਾਲ

(ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇਵਿ ਭਿੰਨ ਗੁ
ਬਲਾਵਿਆਮਜ਼ ਸਕੇ)

- ਜੇ ਹੋਵਦਾ ਸਨ੍ਹ ਹੇ ਪਦਾ ਕਿਉਂ ਸੁਕਰ ਪਹਿਆ ਜਾਹਿਅ। ਅਛਿਥ ਕੈ ਲਿਆਈ ਤੇ
ਕਹਿਓ, ਸਿਖ ਪੁਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਕਿਲ ਕਿ ਜਿਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਉ ਗਾ ਨਹੀਂ।
- 139 ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੇ ਸਤ ਤੋਂ ਸੀਧੀ॥ ਆਇਥ ਕੁ - ਰੇਖ ਪੁਵਿਚ ਰਹਿਓ ਕੈ ਅਨੇਥ ਕੁ
ਲੇਖ ਕਾ ਗੁਰੀ ਸੀਧੀ ਕੈ ਕੀ ਮੈਨਾ ਕਿਰ ਜੀਵੇ ਗੁ ਅਫਿਰ ਆਗੇ ਕੋ ਝੁਕ ਆਲੇਗ
ਵਿਨਾ ਸਾਗ ਇਉਂ ਨਹੀਂ॥ ਅਵੇਖ ਕੁ ਭੇਕ ਤੋਵੀ ਰਹਿਓ॥
- ਅਗਨੁਹੈ ਕਿਸੇ ਜਾ ਆਸਰਾ ਚੁਗੁਹੈ ਰਹਿਉ ਕੈ ਛਾ - ਕਿਸੇ ਰੇ ਆਕਿਵੇ ਗੁਹੈ
ਤੋਂ ਰਹਿਉ ਕੈ ਛਾ - ਚੁਗੁਹੈ ਰਹਿਉ ਕੈ॥ ਅਗਨੁਹੈ ਗੁਗੁ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛਾ ਧਕੁ
ਨੁ ਤੋਂ ਅਨੁਹੈ ਕੈ ਛਾ - ਤੁਆਰੈ ਹਾ ਚੱਗੈ ਤੋਂ ਰਹਿਉ ਕੈ ਛਾ ਤੁਨੈ ਪੁ ਇਕੈ ਕੁਹੈ॥
- 140 ਰਹਿਉ ਕੈ॥ ਸਹੁਗ ਅਸੁਹੈ - ਜਨਮੈ ਰਹਿਉ ਹਾ - ਸਾਡਿਆ ਨਹੀਂ ਚੁਣੈ॥
ਵਾਡਿ ਦੀਵੈ ਦੀ ਪ੍ਰਗਸ ਸੁਰਕ ਦੇ ਸਾਡਾ ਆਉ ਕਿਨ੍ਹੀ ਨੂੰ ਚੁਣੈ॥ ਕਾਨੁ
ਗਿਆਤ ਪਿਆਤ ਤੇਰੇ ਰਾਨੀ ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ॥ ਅਗੁਹੈ ਗੁਸਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਉ
ਤੈ ਕਿਵੀ ਦੇਵਿਸੇ ਤੋਂ ਹਾ - ਅਗੁਤੇ ਆਉ, ਪਾਰੀ ਵਿਚੁਹੈਤਾ ਨੂਪ ਸੁਹੁਗ ਹੈ॥
- ਅਗਿਲੁਹੈ ਗਿਨੁਤੀ ਰਹਿਉ ਹਾ ਨੀਵਾ ਬਾਣਾ ਭੀਗ ਨਹੀਂ ਹਾ ਨੀਵਾ ਅਗਿ -
141 ਆਕੁ ਰਹਿਉ ਪੁ ਸੁਨੁਹੈ ਕੁ ਸਤਾ ਅਕੀ ਨਿਤ ਰਹਿਉ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਸੀਸਰ
ਤੁਪੁਹੈ ਤੇਤਿ ਰੁਧਰੀ॥ ਅਨਿਤੁਹੈ - ਅਨਿਤ ਨੂਪ ਜਗੁ ਵਿਚੁਹੈਤਾ ਨੂਪ ਤੇ ਨਿਤ ਨੂਪ
ਤੇ ਜਗੁਤੀ ਨਾਗ ਨੂਪ ਵਿਧਾਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ - ਅਨਿਤ ਨੂਪ ਜਗੁ ਵਿਚੁਹੀ ਨਿਤ
ਆ ਕੁਇਆ ਹੈ॥ ਅਜਾਤੁਹੈ ਜਾਤੁਹੈ ਅਤੀ ਰਹਿਉ ਹੈ ਹਾ ਸੁਨੁਹੈ ਰਹਿਉ
ਹੈ॥ ਅਜਾਤੁਹੈ ਸੁਤੀਤੁਹੈ ਕਿਸੇ ਰੇ ਆਪੀਤ ਨਹੀਂ॥

- 142 ਚਰਹ ਪਟ ਛੰਦ ਦੇ ਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੁ ਸਰਬੀ ਹੋਤਾ - ਹੁਖਮ ਸਭੁਲ, ਰੇਹੁਤੇ
ਕੈਂ ਅਨੁਬ ਚਰਹ ਬਾਹੀਆਂ ਦੀ ਵਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਵਿਚੁਹੀ ਪਾਰ ਸਿਸਾਰੀ ਸੁਰੁਹੈ
ਲੈ ਕਰਨ ਕਹ ਵਾਹਾ ਹੈ॥ ਸਰਬੀ ਹੋਤਾ - ਸਰਬੀ ਵਾਧ ਦੀ ਗੱਸਤਾ ਹੈ, ਵਾਸਤਾ
ਹੈ ਜਿਨ ਪੁਹੁੰਹਾਲਾ ਹੈ ਹਾ - ਸਰਬੀ ਦੀ ਗਿਆਤ ਵਾਲਾ ਸਭੁਹੈ ਗੁਹੈਂ
ਹੈ॥ ਸਰਬੀ ਹੋਤਾ ਵਿਚੁਹੀ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ੁਕਾ ਕੁ ਪੜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਜੀਵਾ
ਹੈ ਤਿੰਗਕਿਰਾ ਧਾਰਘਪ ਹੈ ਕਿ ਰੇ ਕਿਥੀ ਹੈ ਵਿਧਵਾਤੁ ਕੈਂਤਿ ਛਡਿਆਹੈ॥
ਸਰਬੀ ਗਿਆਤੁ - ਤੇਰੇ ਆਦਿਤ ਸਰਬੀ ਥੁਗਟਾ ਹੈ। ਹਾ - ਆਪ ਪ੍ਰਗਟਸੁ ਧ
ਹੈ ਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੈ॥ ਸਰਬੀ ਗਿਆਤ ਗਿਆਤ ਗੇਜ ਜਾਤ ਹੈ ਵਾਹਾ ਹੈ॥ ਬਾਵੀ
ਹੈ ਜੇ ਪਾਹੀ ਪੱਤੀ ਆਂਕੇ ਸੁਜਸਾਗ ਚਿਆਤ ਨਹੀਂ, ਸੁਣ ਧਾਰੁ ਅਗਵਿੰਦੀ -
143 ਗਾਂ ਤੱਤੋਂ ਹਾ ਗਿਆਤ ਹੈ॥ ਸਰਬੀ ਹੋਤਾ - ਸਤੀ ਹੋਨ ਪਰਲੁ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਹੋ, ਵਿਲੁਹੀ ਹੈ ਦੇਕ ਕਿਵੁਡੇ ਦੇਕ ਗਏ ਹਿੱਕੇ ਹੋਰਵੈ॥ ਸਰਬੀ ਕਰਤਾ॥
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬੁਗਸਾਂਹੈ ਹੀ ਰੇਹਿ ਬੁਗਸਾਂਹੈ ਸਾਲਾਪੁ ਲਾਹੈ॥ ਸਰਬੀ
ਆਹੈ - ਸਰਬੀ ਵੇ ਪਾਲੁ ਰੂਪ ਹੈ ਕਾਲੁ ਕੈਂਹੈ ਕਾਹੈ ਹਾ ਪ੍ਰਾਨ - ਜੀਵੁ ਰੂਪ ਹੈ ਕੈਂਹੈ
ਕੈਂਹੈ॥ ਹਾ ਸਰਬੀ ਪ੍ਰਗਟਾ ਕੁਪਾਹੈ ਹਾ - ਸਰਬੀ ਵੇ ਪਛਾਨੁ ਜੀਗ ਹੈ ਹਾ
ਸਰਬੀ ਵਿਚੁ (ਧੂ) ਵੇਜੇਸ ਕਰਵੈ (ਆਹੈ) ਗਾਗਾ ਹੋਜਾ ਹੈ॥ ਸਰਬੀ ਤ੍ਰਾਪੀ -
144 ਸਰਬੀ ਵੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੁ ਹੈ ਹਾ ਸਰਬੀ ਬਲਦੇ ਵੈਹਾਲੇ ਹੈ॥ ਸਰਬੀ ਬਠੀ
ਸਾਡਿਆਂ ਕਰਾਵਿਚ ਗਾਗਾ ਹੋਜਾ ਹੈ ਹਾ ਸਰਬੀ ਰਿਚੁੰਹੈ ਹੈ ਸਰਬੀ
ਅਨਿਤ ਆਦਿਵ ਕਰਮੁ ਤੇਰੇ ਕਰਵੈ ਜੀ ਕੈ ਭੁਨ ਰਨ॥ ਧਰਮ - ਧਰਮ ਪਾਰੀਹੈ॥
ਜੁਗਤਾ - ਸਾਡਿਆਂ ਵਿਚੁ ਜੁਲਿਆਂ ਹੈਂਹਿਆ ਹੈ॥ ਹਾ ਕਾਵੁਹੈ ਜੁਗਵੀ ਚਾਤਾ ਹੈ॥

* ਅਵਧ ਤੁੰਗ ਦਾ ਹੀ ਹਸਾਵਲ ਨਾਮ ਆਇਆ ਹੈ ਭੁਧ-ਚਾਰ ਚੁਪ੍ਰੇ, ਥਹਿ
ਚੁਪ੍ਰੇ 24 ਮਾਈ / - 11-13 ਪੁਰਵਿਸ਼ਾਗ ਅਤੇ ਕੁਰਾਉ 5।।

ਤਰੜੀ ਸੁਗਤ - ਸਾਡਿਆਂ ਬੀਗਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੂਧਹੈਂ ਹਾਂ ਸਾਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਏ ਆਪ ਸੁਤੇਤ੍ਰੇ ॥ * ਹਸਾਵਲ ਛੁਟ੍ਟ ਦੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
145 ਗੁਰ ਨਾਨੇ ਗਰਕਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਹਾਂ ਨਰਕ ਗੁਡੀ ਪ੍ਰ-
ਕਿਆ ਸਿੰਘਤਾ ਗਹਿਰੁ, ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਖਿਆ ਕਰਕੇ ਗਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਵੇ
ਹੈ ॥ ਸਾਡੈ ਅਥਵੇ ਸਾਡਿਆਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਬਾਸੁ ਹੈ ॥ ਹਾਂ ਸੜਾਹੀ ਸ਼ਬਦੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੋ ਕੰਦ ਸੁਰਜ ਆਇਥ ਬਹੁਤੀਆਂ ਫੇਰਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਗੀ
ਦੇਣਾ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੋ । ਛਾ ਪ੍ਰਛੋਵ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਵਾਂ ਦੇਣਾ ਸੁਣ੍ਹਾਂ
ਚਕਿਤਸ ਤੁਧੁਰੁ ਬੁਝੀ ਮੰਦੀ ਸੁਠੁ ਮੰਦੀ ਭਾਗਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ॥
ਬੁਝੀ ਮੰਦੀ ਪ੍ਰਾਸ਼੍ਵਰੀ ਹਿਰਾਰੁ ਤੁਧੁ ਸਾਂਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ । ਇਸ ਮੁਹੱਕਾ ਨ
ਹਿਰਿ ਕਿਟਾ ਵੱਧ ਫੇਰਗਾ ਕਿਰੇ ਗੰਦੀ ਰੌਸੇ ਵੱਗਲਾ ਚਾਦਾ ਚਿਟਾ ਚਿਟੇ ਦਾ
ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਦਾ ਕਿਵੇਂ ਲਾਜ਼ਾਂ ਕਹਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਹੜਾ ਲਾਜ਼ਾ ਕੁਝੇ
ਜਾਹਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥ ਤਨੇ ਰੜਾਂ ਕੁਝੇ ਚਾਰੇ, ਕੁਝੀਆਂ ਬਿਹੁ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤਾਂ
ਤਨੇ ਵੇਚ ਹਿਰਿਰਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੈ ਆਪ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਗਿਲ ਸਿਲਹਿਲ-
ਕੇ ਚੰਦ ਰਤਨਾ, ਸੁਰਜ ਕਿਵਹੁ ਨਿਖਿਲਾ ਜੁਹ ਆਨੁਤ ਸਭਰ ਉਚਾਰਾ ॥
146 ਤਰੜੀ ਪਰ ਜਲੈ ਬੈਤੁਪਾਲ ਓਹੁ ਕੁਰ੍ਹ ਰਹੀ ॥ * ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰ-
ਮੁ- ਗੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਕਾਲਾ ਹੈ, ਓਹਿਗਾਂ ਨੂੰ ਭੀ, ਪ੍ਰਹਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਕੇ ਮੁ-
ਹੁ ਕਾਲਾ ਹੈ, ਹੁ ਪਰ, ਵਸੇਸ਼ ਵਰਦੇਤੇ ਸਭਗ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਤੈਭਿ ਹੈ ਹੈ
ਸਭਗ ਵਾਲੇ ਹੈ ਹੈ ਆਇਆ ਵੀ ਸਭਗ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪੁਰਾਧ ਆਇਆ ਵੀ
ਵੀ ਸਭਗ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਹੁ - ਕਾਲ ਕੇ ਸਬੇਸ਼ ਸਾਹੁਰੁ ਪ੍ਰ-ਚਰਿਤਰੇ ਤੇ, ਪ੍ਰ-

ਵਹੇਸ਼ ਵਰਕੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸਭਗ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਕਾਜਿਤਾਂ ਨੇ ਕੈ ਟ੍ਰੈ (ਪਰ) ਪਰੋਤਾਂ ਨਾ-
ਵਿਆ (ਬੈਂਦੀ) ਪਰੇ ਜਾਇਆ ਹੈ ਉਤਾਂਤੇ ਨੂੰ ਸਾਡਿਆਂ ਪਰੇ ਕਰਿਤੀ ਹੈ ਆਸ਼ਕੁ
ਵਾਲੇ ਤੀਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭਗ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ - ਤਸੇਜਾ ਸਾਡਿਆਂ ਨੂੰ
ਗਾਲ ਵਸਟਾ ਹੈ । ਆਗਾਮੀ ਸ਼ੁਧੇ ਸਾਡਿਆਂ
ਜੁਥੁ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਾਧੀ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਆਪ ਦੀ ਸੁਵਰਗੀ
ਤੁਧੁ ਪ੍ਰਿਵੀਤੀ ਨਾਜਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਹੈ, ਬੀਪਤਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਹਾਂ ਪ੍ਰੀਤਾ ਬੰਡਿਖਿ-
147 ਤੁਧੀ ਵਾਲੇ ਕੁਝੁ ਸਾਡੀ ਜਾਗਰੇ - ਸਾਡੀਆਂ ਗੁਣੇ ਗੁਣੇ ਗੁਣੇ ਤੇ ਪ੍ਰਿਤਾਂ ॥
ਤ੍ਰਿਬੀਗੀ ਤ੍ਰਿਕਮ-ਤ੍ਰਿਤ ਵਲੁ ਪੱਧੇ ਹਨ ਤਿਨੀਂ ਨੂੰ ਬੁਨ੍ਹੇ
ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬੀਗੀ ਸ਼ੁਧੇ - ਗੁਸਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਿਤਾਂ ਸੁਧੁ ਵਾਲਾ ਹੈ ।
ਬੈਵਰੀ ਆਸੁਪ - ਸਾਡਿਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਵਿਛੁ
148 ਆਸ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰਿਤ ਗੁਪੈ ਨਾਂ ਬੈਵੀਤੇ ਗੁਪੈ ਜ੍ਰਾਹੈ ਨੂੰ ਤ੍ਰੀ ਜੀ
ਜਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਤ੍ਰਿਵੀਤੇ ਹੈ ਸੀਜਾ ਨੇ ਵਿਕੌਂਗ ਬੇਟਾ ਆਧਵਾ ਸਿਆ ਸੀ, ਅੰਗੀ-
ਆਮ ਪੁਰਾਗੀ ਵੇਂ ਪੇਟਚ ਖੁਸਾ ਦੀ ਭੁਗ ਹਿਕਰਸ ਕਬਤਰ ਦਾ ਤੁਧੁ ਪਾਰਵੇ ਗੁ-
ਵੇਂ ਗੁਝੁ ਜੁਣੀ ਜੀਵਾ ॥ ਹਾਂ ਗੁਪ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਿਵੀਤੀ ਨਾਂ ਪੈਂਤ੍ਰਾਂ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਗੁਪੈ
ਤੇਗ ਬੈਵੀ ਸਾਡੇ - ਤ੍ਰਿਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਅੰਗੀ ਗੁਗ ਕੈਥ ਚਰਿਤ ਹੋਸ਼-
ਬ ਦਾ ਆਚਾਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਅੰਗੀ - ਤ੍ਰਿਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥ ਪਾਤੈ ਪਾਤੈ
149 ਮਰਜਾਨਹੀਂ ਤ੍ਰਿਸਮਾਨ - ਸਾਕਾਂਤੇ ਚਰਿਤਰੇ। ਸਰੀਰ ਹੈ - ਨਿ - ਚਰਿਤ ਹੈ - ਸੀਕਾਂ ਤੇ
ਹੈ - ਸਾਕਿਵੇ - ਤ੍ਰਿਸਮਾਨਹੀਂ ਕੋਈ ਮੰਦਿਤ ਤਕਾਂ ॥ ਸਾਕਿਵੇ ਆਮੀਰ ਹੈ - ਮਿਹੂਤੀ
ਤੇ ਚਰਿਤ ਤੇ ਕੁ ਗੁਸਾਵਹੀ ਕੁ ਧਿਆ ਹੈ । ਤ੍ਰਿਵੀਤੀ ਪ੍ਰਵਰਤੀ - ਸਾਡਿਆਂ ਵੱਡਾ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਇਤਹ ਰਖਿਉ ਜਿਵੇਂ ਨੈਤਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਜਿਤੀ ਜੀਗ ਕਰਕੇ ਇਉਂ ਤੂ
ਨਗੀ ਜਿਵਿਆ ਚਾਂਚਾ॥ ਆਜਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਜਾਨ ਤੋਂ ਰਖਿਉ ਹੈ ਕਿ ਆਚਰਨ ਮਾਤ੍ਰ
(ਵਾ) ਜਗ ਤੋਂ ਰਖਿਉ ਹੈ ਵਾ ਇਸਦੀ ਰਖਿਉ ਹੈ ਕਿ ਆਵਿਆ ਰੂਪ ਇਸਦੀ
ਤੋਂ ਰਖਿਉ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਇਕ ਬਾਮ ਉਪਾਈ, ਜਿਸ ਸੱਤੇ ਚੰਗੇ ਖਾਇਆ
ਹਾ ਬੁਰੇ ਰਾਖੇ ਅਤੇ ਭੁਲੀ, ਵਾ ਪੰਡਾ ਤੁਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣ ਤੁਹਾਂ ਰਖਿਉ॥

੬. ਭੁਧੁਰੂ ਤੋਂ ਕੁਦੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੩

੧੫੦ ਕਿ ਜਾਗਰੂ ਰੂ ਜਾਹਰ - ਪ੍ਰਤਥ ਜ਼ਹੂਰ - ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਸ਼ਰ
ਕਿ ਜੋ ਆਪ ਬੈਠੇ ਜ਼ਹੂਰ - ਪ੍ਰਥਮ ਲੁਕਦਾ ਨਹੀਂ ਪੱਛੇਲੇ ਪਗਰਹੀਂ॥
ਜੇਂਦੇ ਤਾਝੀ ਲਾਈ ਜਿਵੇਂ ਹਾਰੈ, ਕੌਂਡੀ ਪ੍ਰਗਟ ਸੀ ਹਾ - ਪਗਰਹੈ ਪਗਰ
ਹੈ ਵਾ ਕਿ ਜੋ ਆਪ ਇਲਾਂ ਦੇ ਸਦਾ ਹਜੂਰ ਨੈਂਕੇ ਤੋਂ ਆਗੂਰੀ ਹਜੂਰ ਸਨਾਮ
ਤੁਖੇ ਹਾ॥ ਵਾ - ਕਿ, ਕੋ ਆਪ ਬੈਠੇ ਸੂਪ ਹੈ, ਜ਼ਹੂਰ) ਸੰਸਾਰ ਮੰਦਿਰ
(ਜਾਹਰ) ਪ੍ਰਗਹੈ ਹਾ ਜਾਹਰ - ਪਗਰ (ਜ਼ਹੂਰ - ਪ੍ਰਤਾਪ॥ ਕਿ ਹਜੂਰ
ਹਜੂਰ ਹੈ ਨੈਕੇ ਤੋਂ ਨੈਕੇ ਹੈ॥ ਹਾਸਤ ਸਨਾਮ - ਹਸਾਂ ਇਸਥਿਤ ਰਖਿਉ
ਹਾਲਾਹੈ॥ ਵਾ ਤਸਾਂ ਆਪ ਤਾਈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥ ਸਾਫੁਲ ਬਣਾਮ ਤੋਂ
ਸਾਡੀਆਂ ਬਣਾਮ - ਬਾਈਆਂ ਸ਼ਰੁ ਚਬਾਨ ਹੁਰਮਖੀ ਪ੍ਰਾਕਿਤਾ ਉਕੂ
ਅੰਗੇਤੀ ਫਾਰਸੀ ਪਰਿਲਹੀ ਪਸਤਹੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇਵ ਨਾਵਹੀ ਸ਼ਰੁ
ਰ ਤੇਵੀਕਲਾਮ ਹੈ॥ ਪਰ ਸਹਿਜਾ ਤੇਰ ਪਗ ਪੁਰਬਲਾਹੈ ਬਾਈਕਲੇਗੀ
ਕੁਝਾਇਕੀ ਸਿਸਦੀ ਬਚਨ ਦਾ ਹੁਕਮਿਤਾਤੇ ਤਥ ਕਰਨ ਦਾ ਕਿਥੁਣਾ।
ਉਹ ਹੈਥੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤ ਇਹੁਹਿਜਾਏ॥ ਸਹੁ ਮੰਦਿਰ

ਬਾਈ ਹਾਈ ਹੈ ਪਰ ਪਗਰਹਿਨਾਂ ਤੂ ਕੁ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਵ ਲਗੀਹੈ॥ ਪਰਤੀ
ਚਗਾਈ ਹਰ ਥਾਂ ਹੈ ਪਰ ਪਗਰ ਉਚੈਰੀ ਜਿਥੇ ਬੁਹੁ ਦੀ ਇੰਘੈਲੂ ਤੋਂ
ਜੇਂਕੇ ਹੈ, ਬੁਗਮ ਜਿਵਿਆ ਨੀ ਕਿਹੈ॥ ਤਨੁਆਂ ਹਰ ਜੋ ਪਗਰ ਤੇ ਆਪੇ ਚਲਦੇ ਹਨ॥
ਜਿਵਿਆਮੂੰ ਰੂਪ ਤਗਾਂ ਹਰ ਜਿਨੀ ਬੁਗਮਾ ਢੂਪੀ ਫੇਲ ਪ੍ਰੀਤੁ ਢੂਪੀ ਫੁੱਗੀ
ਨਾਲ ਜਿਨੀ ਕਿ ਕਰਨ ਪਾਈ ਆਪੁ ਪ੍ਰਸ਼ੇਸ਼ ਰਹਾ ਆਹੀ ਪਾਪਤੁ ਹੋਂਦੇ ਹਨ
ਹੈ, ਤੇ ਕੋਂਗ ਆਵਿਆ ਜੀ ਨਾਲ ਕੇ ਤਨ੍ਹਾ ਹਨ ਜੋ ਸਾਧਨਾ ਕੁਝਾਹਾਨਾ
ਚਗਾਨ ਦੁਆਰੁ ਚੁਡੇਗੀ ਜੋਤ ਵੇਖੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਸੁਸ਼ਾਹੀ ਕਾਨੂੰਹੀ
ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬੁਝਾ ਪਸਾਊ ਸੈਕੇ ਵਹਾਉ, ਪ੍ਰਥਮੋਂ ਇਸਾਵਾਰ ਤਿਹਾਂ
ਕਹ, ਜਾਤੁ ਸੁਰ ਜਗਤ ਪੁਨ ਰਹ, ਸੈਕੇ ਬਹੁ ਜਿਵਿਆ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਾਹਿਤੇ॥
੧੫੧ - ਸਭ ਪਸਾਰਾ ਕਾਈ ਸਾਡਿਰਹੀ ਹੈ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਇਆਗੈ॥ ਜਾਵਿਆਂਹਿ
ਸਾਗਾਂ ਦਾ ਸਾਲਕ ਹੈ ਵਿਦਿਆ ਤਾਵਰਹੀ ਛਕਾਲਕੁ ਵਾ ਬੁਗਮ ਹਿਦਿਆ
ਕਾਹੂੰ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਰਿਆਗਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ, ਤੂ ਚੰਡੀ ਗੜ੍ਹੀ ਸੌਰ ਸਾਥ ਦੇ
ਕਿਹੈ ਸਾਇਧੁ ਧਰਦੀ ਤਕਰੀਰ ਤਹਿਰੀਰ ਕਰਨਾ ਕੌਜਟ ਕਰਨਾ
ਜਿਸਦੀ ਸਤਾਗਲ੍ਹੂ ਹੀ ਹੈ ਗੁਰੀ, ਜਥੁ ਆਪਨੀ ਜੋਤ ਪਿੰਚਿਹੀ ਤੂ ਸੁਲਾਮੀ
ਤਬੈਦੀ ਕਰਹੁ ਇਥਾ ਵਿਖਿਆਹਾ॥ ਕਿ ਹਜ਼ਰਲ ਚਰਾਗੈ॥ ਕਿ ਸੁਅਪ ਹਾ
ਨਲ ਸੰਦਰਤਾਈ ਦਾ ਚਰਾਗ - ਦੀਵਾਹੈ ਵਾ ਦੀਵੇ ਦੀ ਜਿਵਿਆਈ ਆਪੀ
(ਚਰਾਗ) ਸੁੜ੍ਹਾਈ ਪਗਰ ਹੁਰੀ ਹੈ ਵਾ - ਸੀਰ ਦੀ ਸੁਹਖ੍ਯੂ ਤੇਰੀ ਹੀ
ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ ਹੇ ਚੰਡੇ ਸ਼ਰੁ ਆਗਾਂਹੀ ਸੁੜ੍ਹਤਾਉਹੀ ਛਿੜੀ ਹੈ, ਪਉ ਦੂਹਿਰੀ ਚੰਦੇ
ਸੁਕੜ ਚਾਹ ਬਾਈਆਂ ਵੂਪ ਰਚਾਵਿਚ ਤੇ ਗੀ ਹੀ ਚੰਡੇ ਸਤਾਹੂਪੀ ਰੀਲ

ਜਲ ਰਿਗ ਹੈ॥ ਵਿ ਕਾਲ ਕਰੀ ਸੈ॥ ਕਾਲ - ਸੁਕਮਲ ਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦੇ, ਕਰੀਸਿ -
ਕਾਮ ਬਖਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ - ਤਿਸ ਹਿਸਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਰੰਤੇ ਪੂਰਨ
ਹੀ ਹੈ ਸਭ ਸਾਡੀ॥ ਵਿ ਰਾਜਕ ਰੁਸੀ ਸੈ॥ ਰੋਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਜਾਨ ਪੂਰਨ ਵਾਲਾ।
152 ਅੰਨ੍ਤਰਾਨੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਿਲ ਤੋਂ ਕਿੱਚੀ ਦੱਸਿਦੇ ਰੁਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਨ
ਕੇ ਦੱਤ ਆਜਾਨ ਕੇ ਦੱਤ ਜਾਨੀਂਦੇ ਦੱਤ ਜਾਨਗੜੀ ਹੈ ਹੈ॥ ਆਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ
ਆਜਾਨ ਵਿਖਾਂ ਆਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰਖਾਈਆਂ ਆਦਿਕੁਝੀ ਦੇ ਦਿਨ ਹੈ॥
ਹਾ - ਜਾਨ - ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਜਾਨ - ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸੁਵਾਲਾ
ਸੁ ਨੂਜੀ ਜਸੀ ਹੈ ਵਿਰਵਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਆਗਸ਼ਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸੀਗ ਹੈ
ਕੇਵਲ ਜਾਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਵਿ ਰਾਜਕ ਰੁਹਿਉਹੈ॥ ਕੇਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਤੇ ਥੈਂ ਰੁਹਿਉਹੈ - ਦਿੱਤਾ - ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੰਢ ਬਛਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰੁੰਦੀ ਬਾਣ ਰੁਕ੍ਤੀ ਨੂੰ ਰੁਚਿ ਰੁਚਿ ਦੇ ਚੁਕ੍ਕੀ॥ ਰੁਚਿ ਜੁਣ ਕਾਲ
ਪੂਰਨ ਕਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਉਲ - ਕਥਾ ਕਰੀ ਦਾ ਹੈ॥ ਵਿ ਹਸਨ -
ਧਰਮਾਲ ਹੈ - ਰੁਸਲੇ ਵਾਲਾ ਜਸਾਲ ਹੈ - ਪ੍ਰਵਾਸ - ਵਾਣੀ ਕੁਹਨ ਵਾਹੈ ਹਾ॥
153 ਜੋ ਗਰੁੰਦਾ ਕੇਹਹਾ ਹੈ ਹਾ - ਹੀਨ੍ਹੀ ਸੁਧਹਾਲੇ ਕਥਾ ਕਰੀ ਹੈ ਕੁਝੀ॥ ਗਰੀਬੁਲ
ਖਿਰਕੁਹੈ - ਗਰੀਬੁਲ - ਦੁਸ਼ਮਾਲ ਨੂੰ ਖਿਰਕੁਹੈ - ਅਗਰ ਪੂਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਿਲੁ
ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਖਿਰਕੁਹੈ - ਟੈਕਸ ਲੋਕ ਕੁਝੀ ਪਿਤਰ ਦੀ ਰੋਜਾ ਹੈ ਹੈਗ - ਸਮੁ
ਹੈ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਕੁਹੈ - ਬੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵਕੁਹੈ - ਪਾਲ ਸੂਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਗਰੀਬੁਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਰੀਨੁਲ ਖਿਰਕੁਹੈ - ਦੁਸ਼ਮਾਲ ਜੀਹਨ ਵੁਗਕਾਂ ਦੇ
ਚਲਾਂ ਹੈ (ਸਿਰਿਨ) ਤੁਕਾਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਸਿਵਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹੈ॥

ਫਿਰਕੁਹੈ - ਹਿਰਜੁਲ ਫਿਰਕੁਹੈ - ਰੁਤੈਂ (ਹਿਰਿਨ) ਹੈ ਕਿਵਿਦਾ ਹੈ - ਹਾ ਸ਼ਰੁਚ
ਵੈ ਪੈਏ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੈਵਿਚ ਸੁਰਜ ਵੈ ਹਿਚ ਕੇਂ॥ ਤੇ ਭੁਗਤਾਂ ਦੇ ਸੰਨ੍ਹ੍ਹ ਠਰਵੱਦੇ
154 ਰੂਪਾਪਾਹੁੰ ਕਲੀਰੀ ਪ੍ਰਹਾਸ ਹੈ ਕਲੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਹਿਸੇ ਸ਼ਬਦੇ ਗਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਹੈ॥ ਕੇਹਿ ਕਲੀਕਿਨ ਗਰੀਬੁਲ ਜਾਹਿਰਾਂ ਅਗੀਜੁਣ ਗਰੀਬੁਲ - ਦੁਸ਼ਮਾਲ ਵੈ ਕਟਸੁ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੇ ਆਪ ਗਰੀਬੁਲ ਦੇ ਕਟਕੁਹੈ ਕੇ ਹਿਤ ਕਥਾ ਕਰੀ ਚੁਕ੍ਕਾ ਹੈ॥ ਅਗੀਜੁਣ
ਗਰੀਬੁਲ - ਦੁਸ਼ਮਾਲ ਦੀ ਆਦਿਆਂ ਤੋਂ ਰੁਹਿਉਹੈ ਕੁਹਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਹਿਆਂ ਤੋਂ ਰੁਹਿਉਹੈ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਰੁਹਿਉਹੈ ਰੁਹਿਉਹੈ - ਕੁਕੁਹੈ ਚ ਰੁਕਾਚ ਰੁਲੈਵੁ ਵਾਲਾ ਹੈ
155 ਰੁਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਰੁਤਾ ਦਾ ਸਾਲਕ ਹੈ॥ ਤੇ ਭਹਿਸ਼ਿਲ ਹੈਂ ਸਾਲਸਤੁਲ
ਚੁਕ੍ਕਾ ਹੈ - ਜਾਰੀਆਂ ਜਬਾਤਾਂ ਵਿਚ ਹੈ॥ ਵਿਸੇ ਵਿਚ ਕਥਤਾਂ ਕੱਬੇ, ਵਿ
ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾਹੈ - ਜਾਰੀਆਂ ਜਬਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਜਾਰੀਆਂ ਨਿਗਰਾ - ਕਥਾਂ
ਜਾਰੀਆਂ ਜਬਾਤਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਥਾਂ ਜਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਥਾਂ ਜਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿਰ - ਜਾਮ ਹੈ ਅਗਲਾ
ਦਾ ਤੁਹੀਂ ਤੁਗਾਂ ਦਾ ਸਾਹਿਬ - ਸਾਲਕ ਹੈ॥ ਵਿ ਬਾਗਰੈ ਪ੍ਰਹਾਸ ਹੈ ਵਿਸੇ ਕਰੰਦੇ
ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰੁਹੈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਰਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ - ਕੈਕੀਠ ਰੁਹਿਵਾਨ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਕਾਤਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕੁਝੀ ਰੁਚੀ ਨਿਵਾਸ ਕਰੈਵੁ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
156 ਹਸੇਲ ਰਵੀਨ ਹੈ - ਗੋਸੁਲ ਰਵੀਨ - ਸੁਇ ਸੁਧੀ, ਤੇ ਰੁਹੀ ਤੁਗਾਰਗੇ ਜੁਗ
20 ਹੈ ਵੀ ਵਾਹਿਗੁਰ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ - ਹਿਚਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਰੁਵੇ ਗੀਏ ਜੁਗਗੇ॥
ਹਾ ਰੁਸਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਤੁਸ਼ਮਾਲ ਤਸੀਜੁਹੈ ਸ਼ਬਦੀ ਜਾਸੁ ਪਛਾਣੁ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਸ਼ਬਦੀ ਸਿਗਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਾ ਸ਼ਬਦੀ ਪਾਪ
ਪ੍ਰਿਨ ਨੀ ਬੁਧੀ ਹੀ ਪਛਾਣੁ ਹੈ॥ ਹਾ ਆਪ ਸ਼ਬਦੀ ਜਾਸੁ ਪਛਾਣੁ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੜਾਣੁ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਤਥੀਆਂ ਦਾ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਹਾਂ ਤੁਸਾਮ ਹੈ। ਹਿੱਚਾਰ ਬਰਾਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਸਤਸਤੁਲ ਆਜੀਨ ਹੈ॥

157 ਸਾਡਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈਂਦੀ ਧਰੀ ਪਰਮ ਈਸਾ ਹੈ ਪਰੰਪਰੇ ਈਸਰੇ ਛਿਛੀ
ਤੇ ਹਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਪਰੇ ਈਸਰੇ ਹੈਂਦੀ ਧਰੀ - ਉਤਥਿਆਰ ਪਰਮ - ਛੁਡੇ ਈਸਰੇ।
ਪਾਤਸਾਰੇ॥ ਸਿਫ਼ਰੀ ਗੋਸੁ ਸੁਰਜੀ ਹਿਸ਼ਟੀ ਸਕਤੀ ਤੇ ਪਰਮ
ਈਸਰੇ ਇਸੇ ਸਾਪਾ ਤੁਪਹੀ॥ ਅਜੇਸਾਮਾ ਪਾਰੁ ਸਾਰੁ॥ ਵਿੱਖਾਨੁ ਤੇ
ਛੁਡੇ॥ ਸਤਸਤੁਲ ਆਜੀਨ ਹੈ - ਸਰਬ ਵੇਚਿਆਰੇਂ ਰਹਿਤੈਂ, ਤੇ ਸਥਾਵਾਂ॥
ਕੀ ਈਸਰੁ ਭੂਪਰੈ, ਅਦੇਸ਼ਲ ਆਖੇਗੈਂ ਕੇਸਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤੈਂ ਵਾਹਾਂ - ਵਿੱਖਾ
ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਕੋਸਾਂ ਚਾਹਿਆ ਹੈਂਦਿਆਂ ਹੈ ਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆਂ
ਲਿਆਂਹੈ॥ ਹਾਂ ਹੋਏ ਤੇ ਰਕਿਆਮਾਪਤਾਹੀ ਸਾਸਕਾਰੀ॥ ਹਾਦੇਸ਼ਲ ਆਖੇਗ
ਤੇ - ਹੋਸਾਂ ਕੇਖਾਂਤੇ ਰਹਿਤੈਂ ਹਾਂ ਸਾਡਿਆਂ ਕੇਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆਂ
ਨੁਲ ਜੋਸਾਂ ਤੇ ਜਸੀਨ, ਪਹੜੀਤੇ (ਜਸਾਂ) ਆਕਾਸ ਅੰਦਰ ਉਲ - ਅੰਦਰ ਵਿਆ
- ਪਰਤੇ, ਚਸੀਨ - ਉਲ॥ ਹਾਂ ਜਸਾਂਹੈ - ਜਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲ ਪੂਰਨੈ॥ ਆਸੀਨ
ਲ ਹਿਆਹੈ॥ ਕੀਡੀਤਾ ਹਾਥੇ ਤੁਖੀ ਹਿਆ - ਪਰਮਹਾਲਾਹੈ॥ ਕਰੀਸ਼ਲ ਕਮਾਲ
ਤੇ ਕਿਆਲ ਸੂਪ ਹੈ ਕਮਾਲ ਪੂਰਨੈ॥ ਕਿ ਜੁਰਾਹਿ ਜਸਾਲੈ॥ ਜੁਗਾਹਿ - ਚਾਖੇਹੀ
ਦਾਨੀ ਕੇਹੇ ਹਾਲੇਹੈ, ਹਾਂ ਜੁਰਾਹਿ, ਚੌਪਾਂ ਹਾਲਾ (ਜਸਾਲ) ਕੇਹੇਗਾਰੈ ਆਪ
ਦਾ॥ ਹਾਂ ਜੁਰਾਹਿ - ਗਿਰਵਹਿ ਸੂਪ ਹੈ॥ ਆਸੀਨ ਜੁਵਾਸ ਹੈ - ਸਥਾਸ - ਸੁ - ਸੇਸਰ
(ਬਾਸੀ) ਘਰ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾਂ - ਜੇ ਤੇ ਭਗਤੀ ਰੁਪ ਵੇਖਨਾ ਪੜਾਵਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਅੰ
ਯਾਕਾਹੈ, ਤੇ ਸਰਬ ਵਿੱਚ ਆਜਾਂ ਹੋਯਾਹੈ॥ ਆਸੀਨ - ਸਿਦਹਤੇ ਰਹਿਤੈਂ ਸਾਗਰੁ

ਆਸਾਹ ਚੜਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਠੇ ਜਾਂਦੇ ਜਿਵੇਂ ਹਿਆਹਿਕ ਵਿਵੇਂ ਰੇਸੀਨ੍ਹੀ ਰੀਹੇ ਤਾਂਗਾਂ
ਤੇ ਕੁਝੀ ਆਕਾਸ ਆਸਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵਿ ਖੁਰਦੁ ਹੋਵੇਂ ਤੇ
ਜਿਰ ਵਿਚੈ ਤੁਰਕੇ ਨਹੀਂ ਪੰਚਾ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕੈ॥ ਜੋਤੀ - ਮਾਧਗ ਆਸਾਹ ਵਾਲਾ
ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਰਿਤਾਹੈ ਪਰੇ ਹੋ ਗਈ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਤਾਂ ਕੀਝੀ ਚ
ਗ ਦੇ ਸ਼ੀਵੇਂ ਜਾਂ ਆਸੀਨ ਸ਼੍ਰਾਬਦਾ ਰਹੁ ਹਾਂ ਚੇਕੀਝੀ ਵਾਲਾ ਹਾਂਕੀਚੁ ਪਾਰੀਏ
ਤੋਂ ਵਿਵੇਂ ਕੇਂਠੇ ਰਹੁ ਹਾਂ ਪਰੁ ਦੂਹ ਆਕਾਸ ਤਨਾਂ ਸਰਬ ਵਿਆਪਿ ਹੈ॥ ਜੇਹੈ॥
- ਜਿਆ ਸਥਾਸ ਹੋਵੇ ਸੀਗਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਹਾਕਾਸ ਹੈ ਅੰਤਿਹ ਕਰਨ ਗਿਰਦ
ਅਟਾ ਕਾਸ ਹੈ॥ ਜੁਬਾਸਾਹੈ - ਸਕੁਰੇਗ ਸਤਾ ਲੁਪ ਖਾਸਾਹੈ ਤੇ ਰੀਹੀ ਹੈ॥ ਵਾਂ
ਹੁੰ ਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਕੁਰੇ ਹੈ ਸਤਾ ਹੈ॥ ਅੰਤਿਹ ਸਤਾ ਹੈ ਅੰਤਿਹ ਸਤਾ ਹੈ॥ ਅੰਤਿਹ ਸਤਾ ਹੈ॥
160 ਹੈ ਰੋਹਰ ਚ ਕੈਂਕਾਂ ਬੁਲਿਹ ਹਾਹਿਆਹੀ ਜਿਧੀਆਹ ਆਕਾਸਾਹੀਤੁ॥ ਕਿ ਆਸੀਨੁ ਪਾਰੁ
ਸੀਜਾਰ ਯਸਾਨੇ ਹੈ, ਕਾਲੀਤੇ, ਗਰਜਾਦਾਤੇ ਧਰੇਹੈ॥ ਹਾ - ਪਾਸ - ਰੇਖਾਵੁੰਹੀ
ਸਾਲਾਵਾਹੈ ਰਹਿਤੈਂ (ਹਾ - ਆਖ ਵੀ ਸਿਦਹੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਰਾਤੁਹੈ॥ ਪਾਸਾ - ਧ
- ਸਾਗਾ। ਹਾ ਧਸੀਨ ਹੋਕੇ ਰਾਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਆਕਾਸ ਆਹੈ॥ ਆਪ ਵੇਖਾਤਾਂ
ਦੀ ਸੀਜਾਰ ਹਾਲੁੰਹੈ ਹਾ - ਆਖ ਹੁੰਹੈ ਆਪ ਵੂਪਰੈ ਸਾਹਾ ਰਹਿਓ ਹਾਲੀ ਸੀਜਾ
ਹਾਲਾਹੈ ਹਾਂ ਜਾਤੀ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਵਾਸ ਹਾਲੀ ਹੋਵਾ ਹਾਲਾਹੈ॥ ਹਾ - ਆਖ ਜੁ ਆਪ
ਸੂਪ ਹੈ॥ ਕਿ ਆਚਲੀ ਆਨੀਗ ਹੈ ਕਿ ਚੈਹੁੰ ਚਲਾਹਿਆਨ ਰਹਿਤ ਸੁਚੁੰ ਸੂਪ ਵੇਖਾਹੈ॥
ਹਾ ਆਨੀਗ ਆਚਿਕਾਂਤੇ ਰਹਿਤੈਂ ਹਾ ਆਨੀਗ ਬਹਿਤ ਵੇਖਾਹਿ ਸੂਪ ਹੈ॥ ਹਾ
ਰੀਤਾਈ ਕੰਗਾਲਤਾਈ ਕਾਨੀਕਾਂਤੇ ਰਹਿਤੈਂ॥ ਕਿ ਆਸੀਨ ਆਨੀਗ ਹੈ - ਆਰਜਾਦ
ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਹਾ ਆਨੀਕਾਂਤੇ ਰਹਿਤੈਂ॥

5 मयडार की से इू प्रभासि : ▶ ५. अहि मन पूरा -
 161- आप ने मनवरबे नमैवारवरदे हा, हा ज्ञानी भुग्ति हा-हा,
 रेपिणारे हा भुग्ति, मन भीष्म है, वह भीष्म भुक्ताहाले उर्देक
 नमस्वारवरदे हा हा-हा भुग्ति आप चामतवरदे हा भुक्ता गुण
 उर्देपिणि उर्दे॥ बुर बुर भुदाम, आप हिर (गर) भुग्तुहुरु (भुदाम)
 गोसां रहिते हा, हा-गर-ज्ञानी हिरियां उंटी आप (गा)
 लिमार गाल नमैवरदाई॥ भुदाम-गोसां, बुर बाटे त्रुहमेसां
 अरधर गर्जलै बहु-बलहाले (गर) वैरीयां त्रुहु बहुसा त्रुहु
 आप बहु उर्देपिणि॥ हा-गर-उमसमावर-की बल हाले गर
 उनां उर्देविताम नहीं जांदा है हा रिवारवरदे वीविताम नहीं जांदा
 है॥ गरि नर प्रज्ञ उर्देव पुरहु उंही द्वेषवरदे वीलु हालाई॥ उं
 आप गर्जित है पुरहु वरदे हा-हे गर, गरि, नर गिर्या त्रुपसुहै
 उनहु हाले है॥ हा गर्जित नर-गिरितामै उमसमी भुक्ता त्रुउपउहै
 162- रगि त्रुमि अनगर एनाम-अदृष्टिहृदयी आप ने गमस्वारवरदे हा
 (हा-गर, तिर्तु (गर) डीचरी चाहै॥ ध-पर्दै नमा गार्दिकै॥
 गिरुडी रहित प्रश्नर आप ने गमस्वारवरदाई॥ भुग्ति मन पूरा-भुग्ति
 रे मन द्वितिकाम वरदे है, ते गमस्वारवरदे हा॥ गरि नर गर्जित
 भुग्ति भग्नित भग्नित वरदे हा ते गमस्वारवरदे हा॥ गरि नर गर्जित
 उर्देव गरं च खड़हु रहित द्वित वरदे है ते गरीद्वे ते द्वे गरी भग्नि

73

गिरितामै॥ वरदे गमस्वारवरदे है, गर गिरितामै॥ गरित
 गमस्वारवरदे है गरितामै॥ उर्देव उर्देव गमस्वारवरदे
 उर्देव हाले है वली रामियां त्रुहु द्वेषवरदे गमस्वारवरदाई॥
 हा बहु-बलदे द्विताम गर-गिरितामै॥ गर्जित-केदीडीते उर्देव
 द्वालानही ते गारुपिता॥ हा-नरं दे बल वरदे उर्देव उर्देव
 -उं त्रुहु वेदी प्रकाम हाला नहीं भुदिगाईते उर्देव है गरु भिष्मवे
 गारु गारितामै॥ बहु-प्राटल त्रापिते उर्देव गर्जित-गर्जित
 163- आप है प्रवास मान नास बहितु है॥ भुग्तुमा प्रवास भुग्तुमा है
 मन ने भवास हुरहे उर्देव गरदे रुहु भुग्तुमै उर्देव भवास गरुपत्राम
 है॥ हा गरी द्वृक्षीष्ठं दे गरी द्वृक्षीष्ठं दे गरी द्वृक्षीष्ठं दे गरी द्वृक्षीष्ठं दे
 है॥ हा गरी द्वृक्षीष्ठं दे गरी द्वृक्षीष्ठं दे गरी द्वृक्षीष्ठं दे गरी द्वृक्षीष्ठं दे
 गराम-बुर-गरित गुहीते वे गमस्वारवरदे है (हा-गरुहु बुरुहा-
 -प गर्जित हीहै दिस लहरी मसाते वरदे हुरु (हा-गरित बुरुहु जग उरे
 उरु गांदरे हन॥ हा-रामउते भरे गरुहितियां उर्देव है॥ उरु सल
 मुसाम-जल समा हित गोसां वरिन हालाई हा-खु जला खलाई जीहां
 गरित द्वितामपरदे॥ हा-उम मध्या गरितवरीमां च उमेहा उरिषुहा-
 164- हा उम गरित गरित हित है उर्देव आप चाम (गरित) स्तुप है (हा-गरि
 ते गिरारे आप हित ते उर्देव है॥ हा-गिरित गिरित उरे नल गिरित है
 उर्देव हित है उर्देव है॥ गरित गरित है॥ गरित गरित-आप चाम गिरित-

- ਬਤੁਰੈ, ਰਸਾਂ ਬਹਿਤ ਹੈ। ਹਾ ਆਰੀਗ-ਕਿਆ ਰਹਿਤ ਲਿਜ਼ਬਿਤੀ ਜ਼ਹੁਪਰੀ
ਕਿਆ ਭਜ਼ੁਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਉਪਾਂ ਆਗਰ- ਪਾਗ ਵਾਰ ਰਹਿਤ ਉਪਸਾਂ ਹੈ॥

ਅੰਦਰੀ ਉਦਾਰ-ਵਡੀ ਹੈ ਆਪਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਆਰਜਾਨਾ। ਹਾ-ਜ਼ੁਨ੍ਹੈ
ਏ ਮੇਥ ਦੇਵ ਹੈ (ਉਦਾਰ) ਟਾਂਡੇ ਹੈ॥ ਹਾ ਸਤ੍ਤੀ ਮੁਜਾਨਾ ਰੂੰ ਜਾਗਪੂ ਵਾਲੇ
165 ਤੋਝੁੰਹ ਜਥੇ ਆਸੀਂ - ਜਲਾਂ ਤੇ ਬਕਾਂ ਤਾਣੀ (ਆ) ਫੁਸੇ ਕਵੇ ਮੰਡਨਾਲਾ
ਹੈ॥ ਹਾ ਜਲਾ ਬਲਾਂ ਵਿਚ ਭਰੈ ਭਰੈ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਤ॥ ਜਿਸਿਆ ਆਵੇਂ - ਵਿਸਾਂ ਉਪ ਵਿਸਾਂ
ਮੰਡੀ ਕੱਵੇ ਲੀ ਕੱਡੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾ- ਦੋ ਬਦਾਂ ਤੇਰੇ (ਅਡੀਡ) ਹੁੰਪ ਹੈ॥

ਵਿਸਾਂ ਉਪ ਵਿਸਾਂ ਵਿਚ ਕਿਆ ਧਰੁ ਰੁਮੁੰਹੈ, ਹਾ-ਤੇਰੀ ਕੱਵੇ ਆਡੀਡ- ਸਿਸਾਂ ਦੀ
ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਹਾ ਜਿਸਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਡੀਡ- ਵਿਪਰੀਤੇ ਉਪ ਕੁੰਡੀ ਰੂੰ ਰਹਿਤ ਹੈ ਉਪਾਂ
ਕਰਨੇ ਜੇਗਾ। ਜਲ ਬਲ ਅੰਤ ਜਲਾਂ ਬਲਾਂ ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ,, ਜ਼ੁਨ੍ਹੈ ਹੁੰਦੇ ਹੈ-
ਨ ਵਾਲੇ ਤੈਂਹੈ ਪੁਜਦੇ ਹੈ ਹਾ ਜਲਾਂ ਬਲਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਸੁਤੇ- ਵਾਹਾਂ॥ ਵਿਸ ਵਿਸ
ਬਿਆਉ- ਵਿਸ ਉਪ ਵਿਸਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਬੋਲੀਂ ਹਨ ਹਾ- ਹੈ ਕਿਆਉ ਵਿਸ ਉਪ ਵਿਸਾਂ
ਵਿਠੁੰਹ ਵਿਆਖ ਹੋ ਰਿਗ ਹੈ॥ ਹਾ ਵਿਸਾਂ ਵਿਛ ਉਪ ਵਿਸਾਂ ਵਿਠੁੰਹ ਹੈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ
166 ਤੇਰਾ 10 ਅਨੁਰਦ ਆਨਾਸ - ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸ਼ਰੂਪ ਹੈ (ਹਾ- ਤੈਂਹੈ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਨਾਸ
ਤੈਂਹੈ ਰਹਿਤ ਸ਼ਰੂਪ ਹੈ ਹਾ- ਆਨ, ਰੁਹਿਤੈ (ਆਨ) ਆਨਾਂ ਹੈ॥ ਪਿਉ ਪਰਾਂਗ-
ਪਿਓ- ਪੀਓ- ਧਰ- ਧਾਰਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪੁਰਾਨ - ਆਸਾਨ ਦੇਖ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪੁਰ-
ਕੁੰਨ ਆਸਾਨ ਉਪ ਹੈ ਧਰਤੀ ਜੁ॥ ਹਾ ਸਾਂਡੀ ਮਾਵਰ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪੁਰ- ਹੀ ਸਾਂਡਾਂ
ਦਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਪੁਰ- ਹੀ ਸਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹੈ ਕੁੰਨ ਜੀਤੇ ਧੀ ਜੀਤੈ ਹੈ
ਪਾਵਹੇ ਹਨ ਆਨਿ ਹੈ, ਤੇਰਾ ਹੀ ਆਨਾਗ ਹੈ। ਆਨਾਗ ਆਨੁ ਕਵਾਲੀਆਂ
ਕੁਝਾਂ ਵਾਲੇ ਹੈ (ਹਾ- ਆਨਾਗ- ਜਾਹੁੰਹੈ ਲੰਘੀ ਹੈ ਤੇ ਜਾਵੇ ਯੁਰਵ ਹੈ॥

ਵਾਗਾਨਾ - ਜਾਗੁੰਹੀਆਂ ਤੇ ਬਾਹਾਂ ਬਾਹੁ- ਬਾਹਾਂ ਵਾਲਾ॥ ਵਾਗਕ
ਆਵਿਸਾਹਾਰੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ੁਡੀ ਹੈ ਬਾਹੁ- ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਰੂਪ ਹੈ ਜਾਗੀ- ਜਾਗਿਆਵੀ
167 ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ॥ ਏਵੇਂ ਸਾਹਾਰੁ ਸਾਹਾਰੀ ਵਿੰਦੇ ਵੈਖੇ ਜਾਗਰਿ ਆਹਿ ਪਥਾਂ ਦਾ ਗਿਆ-
ਰਤਿਨਕਹ ਕਾਗਿਆਰ ਸਾਹੁ ਰਚਨਾਂ ਦਾ ਆਹਿਤੀ ਜਿਸਨਾਹੀ ਆਹੀ ਹੈ॥

ਕਥਰੀ ਆਨਾਹਿ ਉਗਿਆਰ ਤੁਪੀ ਕਥਰੀ ਆਹਿਆਪ੍ਰਾਨੀ ਕਥਾਨ
ਦੀ ਰੈਂਵਾ ਹਾ ਤੁ ਆਨਾਹਿ- ਤੇਰਾ ਆਹਿ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਹਾ- ਬੈਚਰੂਪ ਕਥਾਨ
ਦੀ ਆਨਾਹਿ ਕਥਾਨੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਆਹਿ ਨਹੀਂ ਆਹਿਆ ਸਾਹੁ
ਜੀਵਾਂ ਹੈ॥ ਪਾਲ ਬੰਬਿਆਲ ਬਾਲ, ਸਾਹਾਂ ਹੈ ਆਪਦਾ (ਬੰਬ)- ਕਵੱਦੁੰਹ ਚਾਖਿਆਲ
ਹੈ, ਜੋ ਸੁਰਖ ਤਾਣੀ ਦੇ ਖਿਆਲ ਜੀਵਾਂ ਆਵਿਹਾਂ ਹੈ ਹਨ ਇਸਾਂ ਹੈ ਕਵੱਦੁੰਹ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ
ਕੁੰਡੇ ਖਿਆਲ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਸੁਰਖ ਤਾਣੀ ਬੰਬਿਆਲ ਜੀਵਾਂ ਹੈ। ਹਾ ਬੰਬੁ
ਚਾਖਿਆਲ ਰਖਦਾ ਹੈ ਸੁਰਖਾਂ ਹੈ॥ ਰਹਿਰ ਆਵਾਲ ਗੁਰ- ਵੱਡਾ ਬੈਚਰ- ਬਾਲ ਵਾਲਾ
ਹੈ ਸੁਰਖ ਸੂਗ ਹੈ ਵਾਕਾਵੁੰਕਾਰੇ ਹਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬੰਬੁ ਰੇਦੁ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਾ ਬਿਖੇਵ
168 ਆਨਿਨ ਦੇ ਬਾਹਾਨਾ ਹੈ॥ ਕਾਗੁ ਰਹਿਤੁੰਹੈ ਅਰਥਾਰ ਥਨਾ ਆਨਾਂ ਪਰਾਂ ਹਿਤੀ
ਆਨ ਹੈ ਜਾਸਾਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈ ਹਾ- ਤੁੰ ਆਨ- ਦਾ ਆਨ, ਆਸਾਨ ਹੈ ਤੇ ਆਰਥਕ-
- ਗਾ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਹਨ, ਹਾ ਜਾਵੇ ਸਾਸਾਂ ਹੈ ਵਾਲੇ ਆਪੁੰਹੀ ਗਾਸਾਕਾਰ
ਕਰਦੇ ਹੈ ਹਾ- ਸ੍ਰੀਗੁੰਡੁਪ ਪਰਾਂ ਹੈ (ਪਰ) ਆਜ਼ਤ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਆਨਿ
ਆਪੁੰਹੀ ਨਮਸਕਾਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈ ਹਾ ਸ੍ਰੀਗੁੰਡੁਪ ਪਰਾਂ ਹੈ ਅੜਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਹ
ਆਪੁੰਹੀ ਨਾਸਾਕਾਰ ਹੈ॥ ਹਾ- ਸ਼ਰਦਿਤਿਆਂ ਚ ਪਰ ਕਰ ਵਾਲੇ ਤੈਂਹੈ ਆਨਾ-
- ਕਾਰਹੈ॥ ਅਰਸਾਹਿਅਰ ਦਿਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਾਡਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਵੁ॥ ਕਿਉਂਕਹ

ਆਪ ਦੇ ਰਨਾਂ ਤੇ ਆਮ ਕਿਉਂ ਵਿਚ ਵੱਸੇ ਬੰਗ, ਵਾਡੀ
ਆਪ ਦੇ ਗਾਮ ਦਾ ਚਿੜਾ ਕਰਨਾਂ ਵੀ ਕਿਉਂ ਵਿਚ ਇੱਕੀ ਆਪਦੇ ਰਨਾਂ ਹੈ॥

ਵਾ- ਰਨ ਪੁੜ੍ਹਾ ਨੀਕ ਚੇਤ ਸੂਪ ਭੋਗ ਲਾਮਹਿਲੇ ਚਵੁੱਝੇ॥ ਅਗਲੀਜ਼

ਗੁਫ- ਛੋਟੀ ਬੰਹਿਤੀ ਗਾਡ- ਸੀਗਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੇਂਦਾ ਤੇਰਾ ਸੀਠੀ ਵਣਨ
ਬੰਹਿਤੀ॥ ਅਜਿਨ ਨ ਬਾਤ॥ ਆਪ ਦੀ ਕੌਣੀ (ਅਜਿਨ), ਬੰਗਾਂ ਵਾਲੀਂ ਬਾਲ

ਗੀਹੀਂ ਤੇਡੀ ਬੰਪਵਾਰੀ, ਵਾ- ਆਨੰਦਨ ਵਾਡ, ਬੀਬਾਂ ਰਾਮਗਲਕਾਂ
ਕਰਨੂੰ ਹੈ ਪਗਟੁੰਹੈ, ਵਾ- ਸੁਨ ਪਾਰ ਮੰਨਵੇ, ਅਜਿਨ ਗਬੁੰਦਾਂ ਬੀਬਾਂ
ਨੀ (ਗਬੁੰਦ) ਮਿਸਰੀ ਹੁਕਾਮਿਲੁੰਗੀ, ਪਿਆਰਾਂ ਵਾ- ਬੀਬ ਆਪ
ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਵਾਡੀ ਚੇਗੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂਦਹੁੰ ਅਜਿਨ, ਗੀਹੀ

169 ਚੰਡਾ॥ ੧੦੪ ਗਾਨੰਦਿੰਦਿੰਗਾਡ- ਆਪ ਦਾ ਸੂਪ ਇੱਕਾਂਤੀਂ ਰਹਿਤੀਂ ਵਾ ਸੀਗਾਂ ਵੇਖਨਾ
ਹੈ ਆਪ ਆਖੁੰਹੈ॥ ਵਾ- ਤਿਆਂ ਰੇਗਾਂ ਵੇਖੀਂਤੀਂ ਚੁਪੁੰਹੀਂ ਰਹਿਤੀਂ ਹੈਂ॥

ਗਾਠੀਜ਼ਕਾਡ- ਗਾਨ- ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਦੀਆਂ (ਚੰਡੀ) ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਅਂ
ਹਨ॥ ਵਾ- ਗੁਜੇ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਸਾਡੀ ਪਾਸਿ ਹੈਂ॥ ਵਾਡੀ
ਤੇਰੀ ਬਾਲ ਕਰੇ ਉਸਨੂੰ ਥੁਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਾ- ਬਾਡ- ਕੀਨੀਤੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਹੈਂ ਇਹ ਪਸੀਨਾ ਸਹਿਤੀਂ॥ ਅਗਣੁਟੁੰਡਾਰ- ਅਗਣੁਟੁੰਡਾਰਾਂ ਆਪ ਦਾ
ਚੁਬੜੀ ਰੂਪ ਵਾ- ਬਾਨ ਪਾਂ ਦੇਣੁਟਪਾਂ॥ ਅਗਨੁਟਾਪਾਨਾਰ ਨਹ, ਆਪ ਕਿਸੇ ਦੇ
ਟਾਵੁੰਤੀਂ ਰਹਿਤੀਂ ਤੇ ਆਪਾਰੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਨਾਵਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂਗੀ

170 ਹੈ ਵਾਪਰਾ ਵਾਡੀਂ ਰਹਿਤੀਂ॥ ੧੦੫ ਪਰਮ ਆਪ ਦਾ ਵੰਡ ਪਾਲੁੰਹਾਂ ਜਾਂ
- ਚਿਕਾਂ, ਪਰਮ, ਪੁੰਜ ਯੂਦੀ ਹੈਂਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਅਭਿਨੀਤ ਕਰਮ ਆਪ ਆਪ-
- ਚਿਕਾਂ, ਪਰਮ, ਪੁੰਜ ਯੂਦੀ ਹੈਂਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਅਭਿਨੀਤ ਕਰਮ ਆਪ ਆਪ-

(ਅਭਿਨੀਤ) ਅਭਿਨੀਤ ਇੱਤਾ ਵਾਲਾ

- ਅੰਤੀਂ ਨੀਠ- ਕਰੜੀਂ ਕਰੜੇ- ਕਰਮ, ਬੰਨ ਕਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਰਤਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ
ਵਾਸੇਂ ਕਰਹੇ ਬੰਨਾਂ ਤਾਂ ਦੀ ਕਰਹਾਈ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੀਂ ਬੁਤੁੰਹਿਹੀ ਗੰਡਰੇ।
ਜੈਸੇ- ਰਨ ਭਰਨੁੰਜਾਕਾ ਨੇੜ੍ਹੇ ਫੇਰ ਹਾ- ਕਸਾਂ ਕਰਵੇ ਆਡਿਮਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲ
ਕਰਵੇ ਆਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈਨੀ॥ ਅਤ ਬ੍ਰਾਹਮਿੰਦ- ਆਨਥੁੰਹੁ, ਕਬਜ਼ੂੰ ਰਖਿ
ਤੀ ਹੈ ਵਾ- ਛੁਫਨਾਂ ਆਸ਼ਨਾਂਤੀਂ ਰਹਿਤੀ ਹੈ, ਵਾ- ਰੰਗਾਂ ਤੀਂ ਰੱਤੇ ਸੱਤੇ ਤੱਜੇ
ਆਦਿਗਾਂ ਵਾ ਪੰਛੇ ਕਾਲੇ ਤੀਂ (ਵਾ- ਬਾਹੁ, ਬੰਬਸਾਂਤੀਂ ਰਹਿਤੀ ਤੇ ਵਾ- ਆਨ-
ਬਨਾਵਣ ਨੂੰ ਬਨਾਵੇਂਦਰੀ ਤੇ ਕੋਈਤੀ॥ ਰਾਤ ਮਹੰਤ- ਸਰਬ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਦੇਂਦੇ
ਵਾਲਾ ਹੈਂਤੇ ਸਰਬ ਕਾਹੁੰਗ ਪਾਇਕਾਈ॥ ਇਸਵੰਡੀ ਵਾਗਮ (ਤਿਲਜਾ) ਤੀਂ ਸੜ੍ਹਦਾ
(ਚਾਰੁਚਰਣ, ਪਿਤਿਚਰਣ) ਵੰਡੀ ਸਗਲਾ

ਹੁਹ ਥੇਲੁ ਮਾਲੁ ਕਲ ਦੇ ਹੈ ਧੰਮਾ ਨਿਦ。

ਹਰੀ ਪਸੰਨਾਰ ਹੈ (ਛੰਨੀ) ਚੜ੍ਹ ਨੂੰ ਬੋਲਕੂਂ ਕਰਹੇ ਅਨਾਂਦੇ ਕੇਂਦੇ ਸਹਿਗੁਨਾਂ
ਦੀਨੀਹੀ ਕਿਸਾਂ ਤੀਨੀ ਪਸੰਨਾਰੀ (ਸਹਿਗੁਨ)। ਇਗਹੁੰਹੀ ਆਪਤੀ ਹੈ ਵੇਂਹੇ

171 ਜੀ ਦਿਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਡਾਂਤੀਂ ਕਰਪੁਣੇ ਹੈਂ- ਕਿਸ ਦਾ ਆਲਮ- ਘਰ ਹੈ ਵਾ
ਲੇ ਕਰਦੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਰਿਆਲੁ ਹੈ॥ ਵੈਡੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥
ਖਾਲ ਬੰਨੇ ਹੈਂ॥ ਗੁਰਪੜਾਹੀ ਬੰਡਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਅਹਿਮੰਡਾਰੀ ਪਿਲਾਮੀਨੀ ਰੱਚਨ ਵਾਲਾ

172 ਹੈਂਤੇ ਕੁਭਸੂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂ॥ ਜਗਡੇਸੂਤ ਹੈ ਰਾਜ ਰੂਪਹੈ ਜਗਤਾ॥ ਕੱਲ ਕਾਰਨ
ਕੱਲ, ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੂਪਹੈ ਵਾ ਸ੍ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂਗੀ ਹੈ ਕੱਲ
ਜੁਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਰੂਪਹੈ ਵਾ ਕਾਲਪਨਾਂ ਰਚਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ॥ ਕੱਲ ਸੁਕਾਨਾਂ

173 ਦਾ ਕਾਰਨ ਰੂਪਹੈ॥ ਸੁਰਥ ਉਬਾਰਨ ਹੈ ਸੂਰੀ ਬੁਨੀਏ ਵਾਲੇ ਸੂਰੀ ਪਿਤਰ ਪਰਾਈ
ਪੀਕਾਂ ਦੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਾ ਧਰਨੀ ਦੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਵਾਪਿਸਦੀ ਦਾ

ਰਖਵੈ॥ ਜਗ ਕਰਨੈ ਜੇ ਰੁਗ ਹਾਥੈ ਹੈ॥ ਸਾ ਸਾਡੀ ਹੈ
ਮਾਂ ਵਿਚ ਗਲੀ ਹੈਂਦਾ - ਸਾ, ਸ਼ੋਭੀ ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈਂਦਾ - ਸਭ ਦੇ ਮਾਂ
ਵਿਚ ਮੰਨੈ ਜੇਂਗੇ ਹੈ। ਹਾਂ ਤੇ ਰੇ ਸੀਤਾਂ ਦਾ ਤੇਰੇਵਿਚ ਭਾਗ ਮੰਨੀ ਹੈ ਹੈ ਹਾ ਸਾ
ਕਰਕੇ ਆਹੀ ਅੰਨ੍ਤੇ ਇਤੇ ਜੀਵ ਉਤੇ ਹੀ ਮੰਨੈ ਹੈ ਹੈ ਹਾ - ਸਾ ਕਢੇ ਮੰਨੀ
- ਦਾ ਹੈ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਪਾਸੇ ਰਚੀ ਹੈ॥ ਜਗ ਜਾਇ ਨੈ ਜਗ ਹੈ ਜਾਗੈ

ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਗਾ, ਪੈਂਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੈ ਜਗ ਜਾਇਆ ਜਾਇਆ ਹੈ॥

174 ਕੁਰੈ - ਪੁਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਸਰਬੀ ਕਰਹੈ ਸਾਡੀ ਵੀਤੁਪਤੀ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੈ ਸਾਫਕਾਹੈ॥ ਸਰਬ ਪਾਸਯੈ ਸਰਬ ਦੇ ਗੜੀਵਰੈ ਸਾਬੀਹੈ॥

175 ਸਰਬ ਨਸਯੈ ਸਰੂਪੀ ਰਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਿਰੁਕੁਰੈ ਕਿਪਾਰਨ
ਵਾਲੇ ਹੈ ਹਾ - ਕਿਸੀ ਦੀ, ਆਕਰ, ਪਾਸੀਹੈ॥ ਕਿਰੁਕੁਰੈ ਸੀਸਾਰੂਪੀ ਕੁਰਾ
ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਜਗਤੇਸੂਰੈ ਜਗਤਦਾ ਦੀਸਰੈ ਤੇ ਗੈਹੂਰਜਿਵੂਰੀ ਸੀਰੁਕੁਰੈ॥

176 ਕੁਹਾਇਸਾ ਹੈ ਬਹੁਮੰਦ ਦਾ ਈਸਰੈ ਹੈ। ਬੁਗਾਂਤੇ ਬੁਗਾਂਤੇ ਗਾਂਨੈ ਮਾਰੁਤੇਤੇ
ਦੀ ਸੀਤਾਂ ਦੀ ਆਪੀਆਂ ਹਾਂ ਬੁਗਾਂਨਾ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈਦੀ॥ ਬਲ ਪੰਡੀਸਾ - ਮੁਰਮਾਂਤੇ
ਕਟੈਏ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹਾ ਬਲ, ਕਿਰੇ ਕਰਕੇ ਨਾਨੁਖੀਤਾਂ ਹਾਂ ਗਾਲਕਰੈ॥ ਪਰ

177 ਤੇ ਪਰਹੈ ਬੁਗਾਂ ਵਿਲ੍ਹੀ ਤੇ ਪਕਿਰਤੀਤੇ ਪਰੈ॥ ਅਜ੍ਞਪਾਕਧੈ - ਜਗਤੁ
ਆਪ ਆਪ ਹੈਵਿਦਿੰ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਆਪ ਬਾਣੀ ਚਾਹਿਸਾਹੀ ਹਾ ਸਭੁਦੀ
- ਜਾਂ ਆਪੁਤੀ ਜਪਦੀ ਹੈ ਪਰਜਾਪਹਾਇਸਾਨਹੀਂ ਹਾ ਚੀਜਿਆਂ ਜ਼ਬਾਨਤੁ ਜਪਦੇ
ਹਾਇਸਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਵਿਕਰਸ ਤੇਪਹਾਇਸਾਹੈ ਤੇ ਆਪ
ਮੁਕਾਬਲੈ ਹੈ ਅੱਜ, ਕਹੀਏ ਬੁਹਾਂ, ਉਹਵੀਤੇਰੇ ਗਾਮ ਹੀਜ਼ਪਦਾਹੈ

178 ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਜਿਤੈ॥ ਕਰਨ ਕੁਝੈ॥ ਅੰਕੁਰ ਕਿਤੈ॥ ਪਾਲੈ॥ ਪ੍ਰੇਸ ਤੈ॥
ਅਪ ਗਿਲਹਾਲੈ ਦੇਵਤਿਆਦੈ॥ (ਪ੍ਰੇਸ) ਰਾਸਰਗਾਹਾਲੈ॥ ਕਿਥਾ ਕਗਹਾਲੈ॥
ਕਿਤੇਤੈ ਕਿਤੇਤੈ ਕਾਨੈਤੈ ਕਾਨੈਤੈ ਕਹਾਲੈ॥

ਵਾ - ਗਾਜਪਾ ਜਾਖਤੇਗ ਹੈ॥ ਹੈਤੈ॥ ਕਿਹੁਤੱ ਪਰਦਾ ਲਿਖ ਆਵਦੀਸਾ
(ਲਿਖੈ) ਕੂੰ ਪਰ ਦਾ ਲਿਖ ਆਵਦ ਜੀਵੈ, ਈਸਰਤੈ॥ ਜੀਮਿਲਿਕ ਹੈ॥
ਵਾਚ ਵਾਚ ਗਮੁਂ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਜਾਵੈ ਸ਼ਕਵਨਾਤਾ ਛੁਡ ਟਿਉ ਦੇਸਤੀ
ਆਲਪਨਾਤਾ ਛਾਇਓਇ, ਹੋਰ ਲਖ ਲਾਚ ਬੁਠਾ ਬੁਨਾਈ ਅੰਸਰੈਤੇ
ਛਿਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਪੰਥੀ ਲੇਸ ਰੀਪੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਖੇ ਹੈ॥ ਅਬਧਾਬਪ
ਨੂੰ ਆਖਪਾਨੂੰ ਬਧੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਵਾ - ਆਪ ਆਕੁਪ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਧਿਆ ਹੋਇਆ
ਨਹੀਂ। (ਹਾ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੁੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਆਪ ਦੀ ਪੁੜਾ ਸ਼ਬ ਕਰੇ ਹੈਨ॥ ਅੰਕੁਰ
ਕਿਤੈ - ਸਭ, "ਕਿਤ", ਆਕਰਾਂ ਨੇ ਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਆਪ ਕਿਤ, ਤੇ ਕਹਿਤੈ॥
ਕਿਸੇਦਾ ਹੁੰਡੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਭੁਤੇਗੀ ਵੀਕੁਰੀ ਕਰੇ ਹੈਨ,
ਆਪ ਕਿਸੇ ਦੀ (ਕਿਤ), ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਕਰਾਂ ਵਿਚ ਆਕਰ
ਕੁਪ ਹੈ॥ ਵਾਚੈ ਕਿਸੇਤੁਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀਥੇਤੇ ਜੀਥੋਂ॥ ਅੰਕੁਰ
ਕਿਤੈ - ਪਿਛੇ ਜਾਨ ਵਾਲਿਆਂਹੈ, ਅੰਕੁਰ, ਪਿਛੇ ਤੇ ਬਹਿਰੁਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਾ
ਕੇਵੇਂ ਆਪਰ ਕੰਹੈ ਹੈ ਤੇ ਉਤੇਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਤ ਵਾਲਾ ਹੈਤੈ ਆਪ ਮੰਤੇ ਰਹਿਤੈ॥
ਅੰਕੁਰਕਿਤੈ ਨ ਕੀਤੇ ਗਾਂ ਵਾਲੇ ਕੀਮਾਂ ਹੈਤੈ ਕੀਵਰਿਦਿਦਾ ਹੈ॥ ਵਾਕਰਦਾ ਹੈਤੈ॥

179 ਆਵੈ ਆਕਰਦੈ॥ ਅਮਤੇਸੂਰੈ - ਅਮਿਤੇ, ਅਰਜਾਸਾਤੇ ਰਹਿਤੈ ਹੈ ਹਾਸਿਧੂਰੀ
ਤੇ ਰਹਿਤ ਦੀਸਰੈ॥ ਅੰਕੁਰਕਿਤੈ - ਅੰਕੁਰ, ਆਕਰਾਂ ਹਾ - ਕਿਤ, ਆਸਕਾ
ਕੁਪ ਹੈ ਵਾ ਅੰਕੁਰ, ਆਹਿਆਂ ਭੀ ਕੇਤੇ ਸੱਕਾ ਪਾਵੈ। (ਕਿਤਾ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਆਪਦੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰੈ ਵਾਂ ਸਿਰੂਪੀ ਬੀਡੀ ਹੈ ਤੀ ਗੀਕਾ ਹੈਸਿਆਵਿਸੇ ਦਾ॥
ਆਸਿਆਕਿਤੈ ਜੇ ਆਸਪਤੇ ਆਪ ਮੰਤੇ ਰਹਿਤ ਸਮਝੇ ਹਨ ਉਤਾਂ ਨੂੰ

180 ते आठवां हाला है। आरित्विर आपने बुपरी माजवाक्रित है। आपने

दैम आसचरजहै हा-आसचरजहै तेरी भुदरी है॥ हा आसचरजहै आप
सी कीहडी है॥ हा आसचरजक्रित है तेरी॥ गरगाएवत हरां आस
गाएव-गिरिता है पेरब साहुरी॥ आएवरे मासा हाला है॥

181, मरघ पाएवरे मत है आपने (पाएव) राम है ते आप मरुदी,
(पाएव) पालनं बरदेह बाहु मीसार सी॥ हा अपैरेवत सब मेहव है॥

182- हा पालेहां बरदा है बहुजनहै ते तु बुलू हाला है॥ हा बिलाम-
हृ सूप है॥ जप चाप है-जपीआं हिर्च जपीभुदी है छा-आप
सा जप जपने जेग है, हा- जपन हालीआं चीजां हिर्च तुरीजालीआं

183 जांसा है लक्षणक्रित है:- अबले-बलपनां ते भित है॥ क्रित) मतु
है बरन हाला है छा-बठडा बुप है जगड़है बरन हाला है॥ हा क्रित-
मितां दीरुदी बुपहै सिजरा है॥ मरघक्रित है: मरुहै बरन हाला
है छा मतु तेरी बीरुदी बरहे हरा॥ बरहवरहै बरहा नुहै बरन हाला
है॥ बरडाउरिहै जे फिली बरन हालहै सीसार तुरिनांहै भी बरडा
है॥ (हरि) नास बरहेहाला है हा- मरघ जगड़है बरन हाला है॥

184, मरघाउरहै- मरघ हिर्च आपना आप सूप है बाहु मरघ बुपहै॥
ते आउआवस है, मतु आपने हम बरन हाला है, आउआ, आपने॥
गोपवेजसहै जसां हिर्चजा बुप है॥ हा- जसां तुम्हा तु ही है हा बीकडा
है चुर बीरउर बुप है॥ हाँजे जस बरहे गोधुज्जमरे मरिहु हरा॥

हा चुर हालीआं हिर्च जाप दा जम है॥

मरघ युग्मत है

185, मरघ मुरजे मुरजां दे डी, मुरज, यवाम सूप है हा सुला मे मुरज्ज
पुरा उसजापुरी है॥ हा सुलजां चर मुरज बुपहै हरउरेरह॥ रमम-
बार है॥ हा सुलजां आईरही आपरीरउर माजापवामल॥ रमम-
चरहै चिदां हिर्च चालू है॥ रमम गजरे:- गलिआं हिर्च गजा
हैपहै हा गलिआं हा ती रगज) पवामकरै॥ हा- पवाम दा ती पवाम
है॥ गलिइरहै इन्हां हिर्च है वा हिर्चीआं हिर्च विदीआं बुप है
हा हिर्चां दा ती हिर्च है॥ हा हिर्च चहिर्चासपुरी घटही बुप है
- चरे तुरे है भी तुरी बरग हाला है बाहु मरानुरडा गम गिलाम दा
हिर्ची तरी हा चउबुप गम गिलाम दा पवामहै॥ रमम तेजतेज़, चैतेज़,
पवाम हालां हिर्च पवाम बुप है॥ हा यवाम ती भी पवाम है॥ हा लाला है॥
हा- लगतिआं हिर्च नामगर, बुप है हा- गिलाम हालां हिर्च गिलाम
बुप है॥ रमम बिरबिर्च तामहिर्च तामह बुप है हा- मरुहै जानूहाल
है हा- मरुहर खवामहै हा- पता का पठामुप है॥ रमम बीज़
बीज़ मुखाम हिर्च मुखाम बुप है ते बाबां हिर्च बाबा बुप है॥ री-बीज़
बीज़ है चैं उंमिटिव गी भरुही है भरमां हालीआं ते भरमी तेजामिय
ते कर देर है यहिर्चीआं बाहु हाल सेहस्करी पहिजी है-

੧੯੦੨ ਵੇ ਪਕਿਲੇ ਦੇ ਗੁਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬਿਕਹੀ ਦੇਹ ਪਿੱਥੇ ਪਾਈਆਂ ਹੈ।

੧੯੬੦ ਨੂੰ ਰੁਗਤੀ ਤਾਸੀ ਸ਼ਾਹੁ ਰੂਪੇ - ਨਾਸਕਾਰ ਹੋ ਰਿਹੇ ਤੇਜ਼ੇ ਗੁਣ੍ਹੇ ਰੁਚਨ ਵਾਲੇ
ਤੇ ਸ਼ਾਹੁ ਸੂਪੇ। ਹਾਂ ਰੁਗਤੀ ਬਿਗਨ ਅਮੌਗੁਦੀ ਮਿਹੜੀ, ਹਿਸਤ੍ਰੀ ਵੀ ਚੰਚਕ-
ਗ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਬੜੀ ਗੁਣ੍ਹੀ ਰੁਚਨ ਲੋਕੁ ਮਹਿਆਨ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਸੀ-
ਤੌ ਗੁਪੀ ਚੜੀ ਵੀਰਖਾ ਆਲੇ ਕੇਂਹੀ ਖਾਵੁਣਾ ਜਿਤੇ ਆਖਿਆਂ
ਗੁਣ੍ਹੀ ਜੌਡਾਈ ਛਿਛਾਵਾਲੇ ਨਠਮ ਬਾਹੂ ਖਾਵੇ ਜਿਸਾਵਾਹ ਵਾਹੇਂ ਪ੍ਰਕਾ-
ਸਤ ਵਾਲੇ॥ ਨੂੰ ਪਠਸਤ੍ਤੇ - ਨਾਸਕਾਰ ਹੋ ਹੈ ਫੁੱਲੇ ਹੀਸਤ੍ਰੀ ਸੂਪੇ॥ ਅਤੇ ਸੂਪੇ
ਹੋ ਜੀਵੇ ਰੂਪ ਆਧ ਤਾਂਝੀ ਨਾਸਕਾਰ ਹੈ, ਹਾਂ ਪਾਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕਥਨ ਕਰਨ
ਦਾ ਜੋ ਜੋ ਵਾਲੇ (ਗੁਣ੍ਹੀ) ਆਗਤਾਂ ਦੇ ਕਥਨ ਕਰਨ ਵਾਹੇਂ ਜੋ ਵਾਲ
ਦਾ ਤੁਲੰਤੀ ਸੀਜ਼ਰ (ਗੁਣ੍ਹੀ) - ਮਾਹਿਆਨ ਸੂਪੇ॥ ਹਾਂ ਜੀਵੇ ਆਖਿਆਂ ਸਾਨੂ
ਰੂਪ ਆਧ ਤੈਤੀ ਆਧ ਤੁਤੀ ਤੈਤੀ ਰਹਿਤ ਸਤਿਜਿਤ ਨਾਲੋਂ ਸੂਪੇ॥ ਹਾਂ ਮਾਹਿਆਨ
ਮਹਿਆਨ ਤੁਤੀ ਜੀਵੇ ਬਿਗਨ ਗਿਆਹੈ॥ ਪਾਤੁਸਾਂ ਭੀ ਸੀਜ਼ਰ ਤੇਰਾਹੀ ਸੂਪੇ॥
ਨੂੰ ਜੋਗ ਜੋਗ ਜੋਗੀਆਂ ਵਿਖੇ ਜੋਗੀ ਰੂਪੇ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਮੈਂ ਜੁਲਿ ਬਿਗੇ
ਛਾਂ ਜੋਗੀ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਚੁੜ੍ਹ ਬਦੇਹੈ॥ ਆਧਾ ਆਧੀ ਦੀ ਧਾਪਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋਗ ਵਾ
ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਜੋਗ - ਹਾਂ ਰੂਪ ਨਾਸਕਾਰ ਹੈ॥ ਜੋਗੀ ਕੇਵੇਂ ਰਨ ਜੋਗ ਰਨ
ਜੋਗ ਰਾਜੀ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਜੋਗ ਜਾਨੇਮ ਸਾਧਨਾਂ ਸਹਿਤ ਹੋਵੇ ਜੁੜਨਾਂ ਹੈ॥ ਨੂੰ
ਬਿਆਨ ਬਿਆਨ - ਬਿਆਨ ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਰੂਪੇ॥ ਹਾਂ - ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਾਨੇਵੇਂ ਵਾਲਾ
ਮੈਂ ਹਾਂ ਬਿਆਨੀਆਂ ਮੈਂ ਬਿਆਨੀ ਹੈ ਗੁਪੀ ਬਿਆਨ ਮੈਂ ਮਾਪੀ ਬਿਆਨ ਹੈ
ਹੈ॥ ਹਾਂ ਹਿਰਦਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਰਨ ਬਿਆਨ ਵੀ ਜੀਵੇ ਬਿਕਤੀ ਜੇਤੀ ਹੈ।

ਗਾਰ ਬਿ਷ ਸਸਤਰੀ ਜੋਹੀ ਉਸਕਿਆਗ ਸੂਪੇ॥ ਨੂੰ ਬਿਗਿਆਨ ਸੂਪੇ॥ ਨੂੰ
ਮੈਂ ਜੇਤੀਆਂ ਹਿਰਦੀ ਰੂਪੇ॥ ਹਾਂ - ਸਲਾਹ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਲਾਹ ਕਾਲੇ॥
ਹੈ - ਹਜ਼ੀਰਾਂ ਹਿਰਦੀ ਰੂਪੇ ਮੈਂ ਜੇਤੀ ਰੂਪੇ॥ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਪਿਆਰ -
ਪਿਆਰੀਆਂ ਮੈਂ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਹਾਂ - ਪਿਆਰੀ ਹੋਵੇ ਪਿਆਰ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਾ
ਪਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਹਾਂ ਪਿਆਰੀ ਤੇਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ
187 ਹਾਂ ਰਹੇ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਕੁੜੀ ਰੂਪੇ॥ ਜੇ ਪਿਆਂ ਹਿਰਦੀ ਰੂਪੇ॥ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਬਿਆਨ
ਬਿਆਨੀਆਂ ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੁਛਾਵੈ॥ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਰੂਪੇ॥ ਨਾਸਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ਕੁੜੀ
- ਗਾਂ ਹੈ ਕੁੜੀ ਗਰਾਵਾਲੇ, ਹਾਂ ਘਰੁੱਖ, ਦਾਵੇ ਪਾਪੜ ਆਹਿ, ਕੁੜੀ, ਰੱਦੀ ਆਹਿ
(ਪੇਂਡੜ) ਲੁਸਨਾਰ ਬੀਰਾਹਿ, ਪੇਹਜਾਹਿ) ਕੁੜੀ ਹਿਰਦੀ ਰੂਪੇ॥ ਹੈ ਕੁੜੀ
ਵੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਕੁੜੀ ਪਾਗ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਾਕਾਵੈ॥ ਨੂੰ ਪਾਗ ਮਾਰੇ
ਪਾਈਆਂ ਹਿਰਦੀ ਪਾਦੀ ਰੂਪੇ॥ ਹਾਂ ਬਿਚ ਵਿਚ ਹੱਦੀ ਬਿਆਨ ਰੂਪੇ॥ ਨੂੰ ਮਿਤੀਂ
ਹਿਰਦੀ ਰੂਪੇ॥ ਹੈ ਪਾਈ ਪੀਂਘੁ ਵਾਹਿਆਂ ਚ ਪੀਂਘੁ ਵਾਹਿਆਂ ਹੈ ਬਿਚ
ਹੈ ਵਾਹਿਆਂ ਪੀਂਘੁ ਵਾਹਿਆਂ ਜਾਨਾਲੂਆਂ ਚ ਪੀਂਘੁ ਵਾਹਿਆਂ ਸਾਥੀ ਪਾਵੈ
ਵੀ ਜੀ ੩੦ ਸੀਲਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਪਿਆਸੀ॥ ਨੂੰ ਕਲਹ ਕਰਤਾ ਸੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਭੀ ਹੈ ਹੀ ਹੈ ਵਾਹਿ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਮੈਂ ਵੈਗ ਹੀ ਪੜ੍ਹਿ ਰੱਖਿਗਾਵੈ॥ ਹਾਂ
ਕਲਹ - ਮਾਨ ਗਾਲ ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਹਿਆਨੀਆਂ ਹਨ। ਨੂੰ ਇੜ੍ਹਿ ਇੜ੍ਹਿ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੁ ਵਾਲੇ ਆਪੁ ਰੂਪ ਨਾਸਕਾਰੇ॥ ਅਤਾਂਦੀ ਬਿਕੁੜੀ ਆਇਉ ਰਹਿਤ
188 ਬਿਕੁੜੀ ਵਾਲੇ ਕੁੜੀ ਰੂਪੇ॥ ਕੁੜੀ ਕੇਂਦਰ ਹਨ ਪਾਪੜ ਕੁਛ ਆਤਸਾ
ਕਸ ਵਾਂ ਕਾਲੀ ਜੋੜੀ ਹਿਰਦਾਂ ਹੈ ਨਾਸਕਾਰ ਵਾਲਾ ਤੇਰਾ ਸੂਪੇ॥ ਵਾਗਲੀ

੮

ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇਤੁ ਸੂਪਹੈ॥ ਆਲੀਕਾਰ ਆਲੀਕੇ ਬੁਖਨਾਂ ਵਿਚ, ਆਲੀਕੇ,
 ਤੁਖਨ ਰੂਪਹੈ ਵਾ-ਆਲੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੜਾਵਹੁ ਰੂਪ, ਆਲੀਕਾ ਆਪਹੈ ਜਾ
 ਭੁਖਨ ਰੂਪਹੈ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਬਕਾਵਾਲੇ ਉਜੀਆਮਹੈ॥ ਤੇ ਆਪਤ੍ਰਿਪਤੁ ਰੂਪਹੈ ਵਾ-
 ਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੁਖਸੁਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇਹੈ॥ ਅਲੀ-ਕੋਗੈਹੈ॥ ਵਾਖੁਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇਹੈ॥
 ਅਮਾਸ ਗਾਸੇ, ਆਸ, ਮੁਖ, ਮੁਖੀਆਮਾਂ ਵਿਚ ਗੁਖੀ ਰੂਪਹੈ (ਵਾ-ਸਾਰੀਆਮਾਂ
 ਗਾਸਾਮਾਂ ਵਿਚ) ਆਸਗ ਰੂਪ ਹੈ ਵਾ-ਆਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਮਾਂ ਵਿਚ
 ਆਸਾ ਰੂਪਹੈ ਕਿਗੈਹੈ ਵਾ ਸਭਤਾਂ ਨਾਮ ਸਹਿਆਮਾਂ ਵਿਚੈਤੇਰਾ ਆਸਕੁ ਚੀਗਾ
 ਹੈ॥ ਵਾ-ਕਹਿ ਬਹਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗ ਜੀਵੈ ਆਸਾ ਵਾਲਿਆਮਾਂ ਦੀਆ ਆਸਾ
 ਸੁਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇਹੈ॥ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾ ਲਗੀਐ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝੁ ਵਾਲੇ
 ਹੈ॥ ਅੰਬਾਂ ਬੈਕੇ ਦੇਖਿਆਮਾਂ ਵਿਚ ਟੋਫੁ ਰੂਪ ਹੈ (ਵਾ- ਖੰਠ ਆਦਿ ਵਿਚ ਖੰਠ
 ਰੂਪ ਹੈ॥ ਵਾ-ਆਪ ਦੇ ਜੋ ਵਾਕ ਹਨ ਦੇਖ (ਬੈਕੇ) ਸੁਕੂਹਨ ਵਾ-ਕਾਰ- ਜੋ
 ਸਭਸਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੇਗੀ ਸਤ੍ਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਉਚਾਰਨੀ ਹੈ ਵਾਕਾਂਹੈ॥ ਵਾ ਸੁਨ੍ਹਾ ਵਿਚੈ
 ਸੁਨ੍ਹੂ ਰੂਪਹੈ॥ ~~ਸੁਣ੍ਹੂ ਰੂਪਹੈ~~ ਆਨੰਦੀ- ਸੁਨ੍ਹੂ ਸੂਪਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ ਤਿਨਾਂ
 ਕੋਕਾਂ ਵੇਤ ਨਾਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇਹੈ ਤਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਹਿ ਵਾਲੇਹੈ॥ ਵਾਤਿਨਾਂ ਵੇਡ-
 -ਤਿਆਮਾਨੂੰ ਲੈਕੇ ਰਨ ਵਾਲੇਹੈ ਟਾਤਿਨਾਂ ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇਹੈ॥
 ਅਨੰਦੀ ਗਾਂਧੀ ਰਾਨੀਤੁ ਅਗਾਮੀ ਗਾਮਨਾ ਭਾਨੀਤਾਮਨੀ ਬਾਮਨੀ ਹੈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੨ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਛੱਡੇ ਰਹ ਦਿਵ ਆਛਨੀ ਸਿਥੇ ਤਿੰਗਤਨਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰੇ ਰਹ ਦਿਵ
 ਆਖਰ ਘਰ ਰਾਗੀ ਰਨ ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਿਗਲ ਕੁਝਾਲਿਆਮਾਹੈ ਚਰਕੁਧਾਰ
 ਅਨੁਕੂਲੇ ਰਾਗੇ ਰਾਗੇਦਾਂ ਦੇ ਆਨੰਦੀ ਵਿਕੁਲ ਅਖਰ ਲੜਾਏ ਯਉਂਗਦੇ ਇਕਮਾਲ੍ਯੁ ਸਿਵਗੁਰ

ਤੇਤੁ ਕਾ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਹੈ॥ ਦੇਵ ਆਛਨੀ ਦਿਵਰ ਆਖਰ
 ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਜੇ॥ ਜਿਤਨੂੰ ਰੱਖਿਤ ਹੈ॥ ਅਨੂੰ ਲੈ ਚੌਗੁੰ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ-
 ਛਾਗੁੰ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ- ਕੋਈ ਕੋ ਆਰਨੀ ਵਿਚ ਗੁਣੀ ਨੀਵੇ ਆਵਿਦਿਆ
 ਚ ਤੇਰੀ ਨਾਗੀ ਤੁਹੈ॥ ਤੇਤੁ ਸੀਵੁੰ ਵੀ ਬਕਿ ਵਾ ਪਕਿਆਮਾਹੀ ਜਾਂਦਾ
 ਵਾ ਨਾਗੁ॥ ਰਿਠਵੁੰ॥ ਵਾਡੁੰ ਰਿਠਵੁੰ॥ ਅਖੈ॥ ਕਿਸੇ ਕਾ ਮੁਲ ਨਹੀ ਲਿਆ
 ਹੋਯਾ॥ ਵਾ-ਬੈ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਹੀਦਿਆ ਹੋਯਾ॥ ਵਾ ਆਵਿਲਸੀ ਆਮੁਲੁ ਹੈ॥
 ਅਗੁ॥ ਪਿਥਸੀ ਆਦਿਤੁੰਕੁੰ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਆਸ-ਰਹਿਤ ਹੈ ਪੰਜੁੰਦਾ ਆਗਾ-
 -ਨ ਰਹਿਤੀ॥ ਅਜੁਆਹੁ ਹੱਦੇ ਆਦਿਕੁੰ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਆਕੁਤੀ ਸੂਪ ਹੈ ਜਾਸਾਮਾਂ ਚ
 ਪੰਜੁੰ ਰਹਿਤ ਹੈ ~~ਅਗੁਸ਼ੁ~~- ਨਾਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਵਾ- ਗਮ- ਵੱਸੇਸ ਕਰਵੇ ਹੋਗਾਂ
 ਹੈ ਗਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਵਾ ਆਸ ਰਹਿਤੁ॥ ਅਗੁਆ ਗਾਵਸ ਦੀ ਲਿਆਈ ਹੈ-
 -ਆਪਦੁੰ ਵਾ ਆਰੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇਹੈ ਵਾ ਸਾਹਿਆਮਹੈ (ਅਵਕਾਸ)
 ਵਾਹੁ ਵੇਹਲ ਵੇਹਲ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਵਾ ਆਸ ਸਰਬਉਰ ਸੇ ਕਾਸ- ਆਕਸ ਰੂਪ॥
 ਅਭੀਨੁ ~~ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ~~ ਤਲ ਵਾਰ ਨਹੀ ਕਹਿਆਜਾਂਦਾ॥ ਅਭੀਨੁ- ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਰਹਿਤਾ॥ ਅਲੰਕ ਗੁਣ ਕਿਸਾਂ ਲਕਿਆਨੂੰ ਜਾਂਦਾ॥ ਅਹੁਥੁ ਰਿਕਾਗਰੁ ਨੂੰ ਗੁਣ-
 -ਗਾਨੀ ਕੇਸਾਹ ਰਿਕਾਗਰੁ ਅਗਾਹ ਤੇਤੁ ਸੂਪ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਜਾ ਨਹੀ ਵਾ ਕਹਿਤੁੰ
 ਰਹਿਤ॥ ~~ਤਿਆਲੁ~~ ਤਿਆਲੁ ਤਿਆਲੁ ਆਰਹੁੰ॥ ਅਲੁਥ- ਆਲੁਥ ਲੋਖੇ ਵਿਨੁ ਨਹੀ
 ਗੋਲੇ ਸਰਬਸਾਮੀ ਲੋਖੇ ਨੂੰ॥ ਅਭੇਥ- ਆਪ ਆਕੁਥ ਹੈ ਅਕੁਥੁ ਰੂਪ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇਹੈ ਵਾਹੁ ਚਾਰੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਵਾ ਬੇਖਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਚੰਡ ਬੁਝਮਾ
 ਅਗੁਆ ਕਾਸਾਂ ਰਹਿਤ ਅਗਾਹ ਪਕਿਆਮਾਹੀ ਜਾਂਦਾ॥ ਅਗੁਆ ਦੱਤਾਗੀ ਰਿੜ੍ਹ

ਮਾਤਰ - ਸਤ੍ਰ ਦੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਯਸਾਥੇ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਅਥਰਵੀ ਪਹੁੰਚੇ॥ ਅੜ੍ਹ ਗੁਰੂ
ਚੜ੍ਹਨਾਹੀ ਆਮਨਾਹੀ ਰਾਵਰ ਹਮਲਾ ਸਾਰੇ ਬੈਕੀਤਾ॥ ਝੀਗਸੀ ਚੜ੍ਹ ਸੀਤਾ ਕਾਸ਼ਟ ਸੀਤਾ
ਚੜ੍ਹ ਤਾਈ ਰਹਿਤੀ॥ ਵਾਸੀ ਸੂਪ ਦੀ ਨਹੀਂ ਵਾਡੇ ਸੋ ਕਰਕੇ ਮੀਤੀ ਧਾਇਆ
ਤੈ ਵਾਡ ਸੀਤੀ॥ ਰਾਗੇ ਸੀਤੇ ਗੀ ਕਿਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੂਹੀ ਰਾਗੇ ਦੂਬੀ ਰੀਤੀ॥
ਅਭੇਦ ਸੁਫ ਕਹਾ ਗੇਦਾ॥ ਅਕਰਮੀ ਬਦਸਾਉ ਸੁਦੀਤੀ ਅਦਰੇ ਆਖਿਆਲੀ॥
ਗਿਆਨੀ ਹੈ ਅਮਰਮੰਦੀ ਰੁਠਾਂ ਰੱਖਿਤੀ॥ ਅਗੀਤੀ ਕਰੇ ਗੀਤੀ ਅੰਦੀ॥ ਅਗੇਥੇ
ਇਸਾਵ ਬਿਤਾਵੈ ਰੱਖਿਤੀ ਹਾਲ ਬਹੁਤੁ ਰੱਖਿਤੀ॥

ਤੁ ਜੀ ਨ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਤ ਕੌਰ -

ਨਾਮਤੁਲ ਪ੍ਰਗਤੀ:- ਨਾਮਕਾਰੀ (ਉਲ) ਹੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਤੀ - ਪਹੁੰਚ
ਨਾਵਾਉਂ ਵਾਚੇ ਨਾਮਕਾਰ ਕਰੋਦੂਹਾਲੇ ਗਿਆਉਂ ਨਾਮਕਾਰ ਕਰੋਏ
ਦਾਹੁੰਹੀ॥ ਵਾਗ ਬਾਣੀ ਸੀਤੀ ਕਰਕੇ ਨਾਮਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ਨਾਮਤੁਲ
ਪ੍ਰਗਤੀ - ਨਾਵਾਉਂ ਰੱਖਿਤੀ ਹੈ ਸਾਡਿਆਂ ਨੂੰ ਹੂਜੇਗੇ ਕਰਕੇ ਨਾਮਕਾਰ
ਦਾਹੁੰਹੀ॥ ਅਗੀਜਲ ਆਗਾਮੀ ਕਰਦੇ ਕੰਨੀਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਿਤੀ॥

ਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨਾਂ ਰੱਖਿਤੀ ਕਿਉਂ - ਆਖਿਆਂ ਸਾਡਸ ਆਰਾਬ ਕਾਸ਼ਟ ਸੰਦੂਹਾਲੇ
ਹੈਂ। ਕੁਰਡੀ ਪ੍ਰਣਾਸੀ - ਖੇਡੇ ਕਰਨਾ ਵਾਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਕਾਰੀ ਦੇਣੇ ਖੇਡੇ
ਕਰਨਾਂ ਹੈਂ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਸੁਧਨੀ ਕਿਉਂ - ਸੁਸਤ ਪਰਮਦੀ ਕਿਉਂਦੀ ਵਾਕਾ ਹੈ॥
ਵਾਡ - ਪਾਨ ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਿਉਂਦੇ ਹਾਲੇਹੇ, ਵਾਡ - ਪ੍ਰਾਪਨੀ - ਪੈਂਦੀ ਦੀ
ਗਿਆਈ ਕਿਉਂਦੀ ਦੇਵਹਾਲਾਈ॥ ਸਦਾ ਸਚਦਾ ਸੀਤੇ - ਸਤ੍ਰ ਸੂਪ ਕੁੱਝੀ

ਕੁੱਝੀ ਕਰੋਦੂਹਾਲਾਈ ਸਾਡੀ ਰੂਪ ਹੈ ਦੇਹ ਕੁਮਚ ਦਾ ਸੂਪ ਛਾਖ ਦੁਹੈ॥ ਸਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਆਖਿਆਨੁ ਤੁਸਮਨੁ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਥੇਰ ਤੁਟਸੀ ਲਖਾਉ
ਨੂੰ ਸਤਿਤ ਆਗੀ ਦੇਹ ਪਿਰਗੁਹਾ ਕਾ ਸੂਪ ਹੈ॥ ਕਰੀਜਲ ਕੁੱਝੀ ਦੇਹ ਸਰਗੁਹ
ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਪੈਂਦੀ (ਕਰੀਜਲ) ਕਰਮ ਬਖਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਧਾ ਦੇ (ਕੁੱਝੀ) - ਕਰਮ ਵਾਲਾ
- ਲਾਹੁ ਪੂਰਨ॥ ਅਗਿਵਿਵਿਕੁੱਝੀ - ਆਸਚਰਜ ਤੇਰੀ ਕਿਉਂਦੀ ਸਾਮ ਦੀ॥ ਵਾਡ
ਸਤ੍ਰ ਸੀਤੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਸਾਂ ਦੇ ਸੋ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਵਾਡ ਕੁਗੀ ਦੀ॥ ਵਾਡ
ਗਿਆਨੀ ਵਾਡ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡਿਆਨ॥ ਅਗਿਵਿਵਿਗਨੀ ਤੁਸਮਨਾਂ ਗਿਆਬ,
ਵਿਹਿਰਗੁਹਾਰੀ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਗਨੀਸਾ - ਤੁਸਮਨਾਉ॥ ਵਾਡ ਗਲੇਰ
ਵਾਲੇਹੀ॥ ਹਰੀਐ ਨਾਸਕ ਚੜ੍ਹਗੁਤ ਦੇ (ਕਰੀਜਲ) ਰੋਕ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਚੜ੍ਹਗੁ
ਤ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਚੜ੍ਹੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕੁਗੇ - ਚੜ੍ਹਾਂ ਚੱਕਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਕਿਗ ਹੈਂ ਆਨ
ਕੱਚਾਂ ਕੱਚਾਂ ਨੂੰ ਕੁਗ ਕਿਗ ਹੈਂ॥ ਵਾਡ ਕੁਗੇ ਹੈਂ ਚੜ੍ਹੇ ਛੱਡੀ ਰਾਜੇਡੀ ਨੂੰ ਰੀ
ਬਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਵਾਡ ਕੁਗੇ ਚੱਕਾਂ ਚੱਕੇਗ ਲੈ ਪੁਹਾਲੇ ਹੈਂ ਕੌਪੀਜਾਂ ਨੈਟੀਆਂ
ਵਿਹੀਰੇ ਸਕੁ ਤੁਸਮਨਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵਖਾਈ॥ ਸੁਭੈਕੁਹ ਸੁਭੈ - ਸੁਭੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾਨ
ਹੈਂਤੇ, ਸੁਭੈ, ਸੁਭਾ ਵਾਲੇਹੀ॥ ਵਾਡ ਪਾਸ ਵਾਨੁ ਹੈ, ਅਗ ਪਰ - ਕੈਸੇ ਸੁਭੈ
ਆਪਣੇ ਨਾਚ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ - ਸਰਬ ਦਾ ਕਾਲ
ਸਰਬ ਸੈ ਜੁਕ ਕਰੇਹੈ - ਸਰਬਾਤ ਸਮਿਲ ਕਰੇਹੈ॥ ਵਾਡ - ਸਰਬ ਜੁਗਤੀ -
- ਆਸ ਸਪੰਨੀ ਹੈ ਸਰਬ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਸੈ ਜੁਕ ਕਰੇਹੈ॥ ਟੁਕੜੀ ਪ੍ਰਣਾਸੀ
ਛੁਖ ਸਾਡਿਵ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਕੌਗੇ ਸਮੇਂ ਹੈਂ
ਜਾਸ ਆਸੁਸਤ ਈਲਾਂ ਦੇ ਤੁਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਵਾਗੀ ਕਾ ਕਾਲ

ਤੈ ਕਿਵਾਦੇ - ਸਰਕਾਰ ਕੁੜ੍ਹ ਵਕਡਿਆਮ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹ ਵਾਲੇ ਹੋਏਂ॥ ਸਦਾ ਆਪਣਾ

ਸੰਗੀ ਸਦਾ, ਆਪਣਾ, ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਅਖਿਆਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਹਾ- ਆਪਣੇ

ਪਿਆਰਿਆਮਾਂ ਰੁਗਤਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੰਗ ਅਖਿਆਮ ਰਹਿੰਦਾ

ਹੈ॥ ਆਪੂਰੀ ਕਿਉਂ - ਆਪੂਰਾ ਬਿਕੂਝੀ ਵਾਲੇ ਹੈ ਵਾਡੀ

ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੰਗ ਆਮਤੌਰੇ ਆਗ ਨੂੰ ਚੱਪਣੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਸਭੁਪ ਕੁਪੀ ਆਪੂਰਾ ਬਿਕੂਝੀ ਬਥਾ ਦਿੰਦਾ

ਹੈ ਹਾ - ਆਪੂਰਾ ਜਿਸਤੀ ਬਿਕੂਝੀ ਹੈ ਆਦਿਆਮ

ਕੁਪੀ ਹਾ - ਨਾਮ ਕੁਪੀ ਹਾ ਰੁਗਤੀ ਕੁਪੀ

ਹੈ ਰਾਡੇ ਸੁਕਤੀਆਮਾਂ ਹਾ ਬੈਂਦਲ ਸੁਕਤੀ

ਕੁਪ ਬਿਕੂਝੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (੧੯੮੮)

ਧਉਝੀਆਮਾਂ ਪੁਰੀਆਮਾਂ ਹੈਦੀਆਮਾਂ

ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਨ

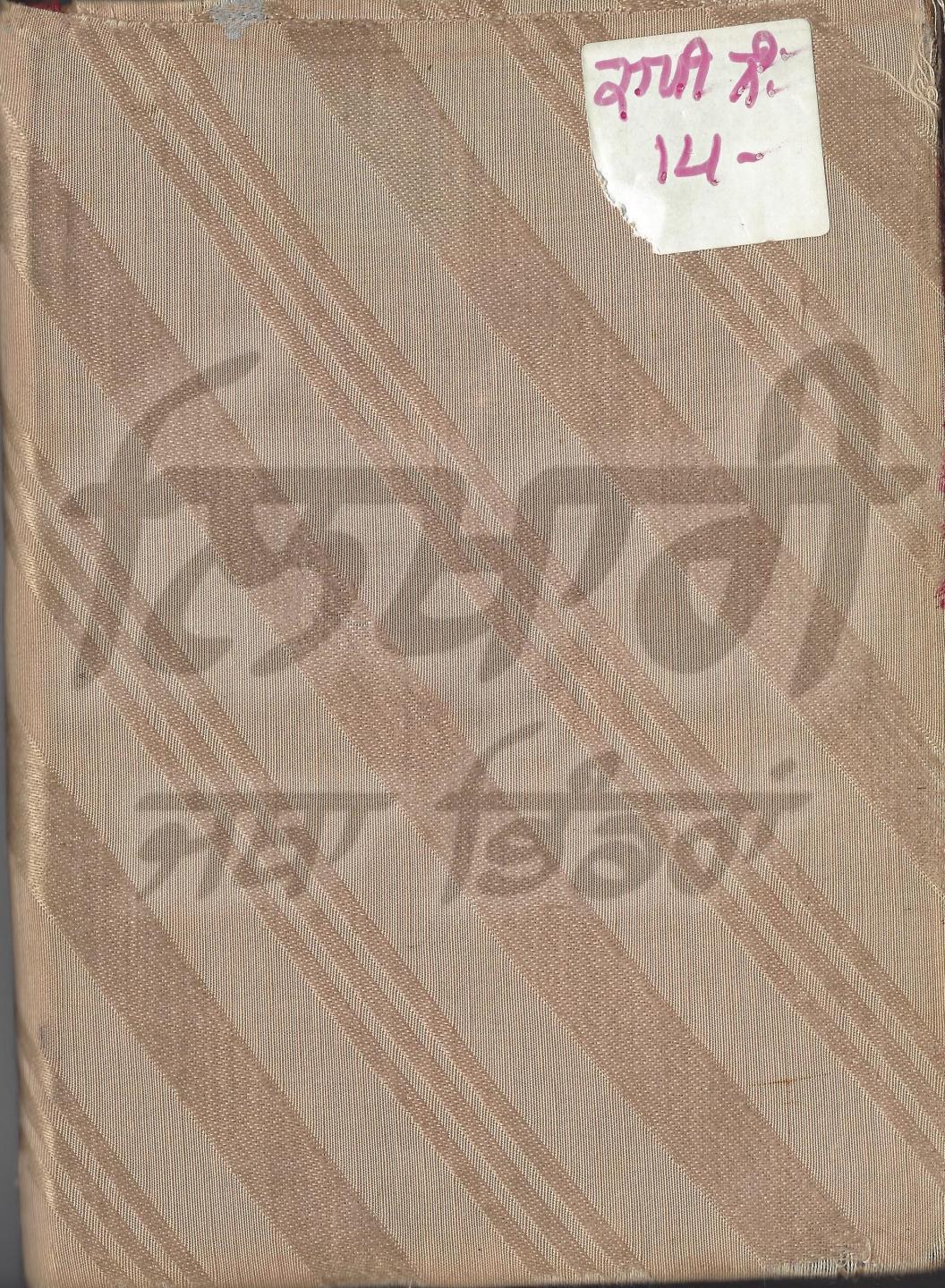
ਹਿਵ ਸੰਪੂਰਨੀ॥

ਬੈਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਗੁਰਿਤ ਸਿੰਘ

ਧੰਨੀ

ੴ: ਜੇ ਇਉਂ ਕਾਦੇ ਪੜੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪ ਸਾਖਿਆਤ, ਵਲਗੀ ਹਰ ਉਸ ਇਉਂ ਹਿੱਬੇ, ਆਪ
ਹੋਤ ਸਾਖਿਆਤ॥ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਆਪਾਰਤ੍ਰਿਪਾ ਰਾਸਾਨਕਾ ਇੰਡੂ ਰੱਜੀ ਗਾਗੁ ਵੂਡੀ ਹਿੱਬੇ
ਆਪੂਰੀ ਵੱਡੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਸੰਮਤ ਸਿੰਘ ੧੯੮੮ ੨੦੧੯॥ ਪ੍ਰੰਤੀ ਸਿੰਘ ਜਿਲ੍ਹੀ॥

ਕਾਮ ਪੰਨੇ
14-

For more books, audio
and video of Giani
Pritam Singh Ji and
Damdam Taksal visit our
facebook page:

[www.facebook.com/
gianipritamsinghjilikhari](https://www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari)